

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

בפני סגן נשיאה ג'ורג' קרא

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איתי נעמן

המאשימה

נגד

דימטרי מלכיאל (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד דמיטרי בקסנסקי

הנאשם

הכרעת - דין

1. העבירות והאישומים

א. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוען של עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה, בנסיבות מחמירות, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר ובנסיבות מחמירות, סחיטה באיומים, הדחה בחקירה, החדרת נגיף מחשב, חדירה לחומר מחשב שלא כדין במטרה לבצע עבירה, והלבנת הון.

כל העבירות יוחסו לנאשם בנסיבות של ריבוי עבירות.

ב. במהלך התקופה שבין השנים 2007-2011 שהה הנאשם מחוץ לגבולות מדינת ישראל. במהלך תקופה זו טווה והוציא לפועל ממקום מושבו בחו"ל, אוקראינה, מסכת מרמה מתוחכמת ומתוכננת היטב, במסגרתה קיבל במרמה כספים בהיקף גדול ממאות אזרחים וגופים ישראלים.

ג. לשם הוצאת תכנית המרמה מן הכוח אל הפועל, פרסם הנאשם מודעות בעיתונות בשפה הרוסית, המציעות הלוואות בתנאי ריבית נוחים. המוסדות נותני ההלוואות הוצגו בכזב, כמוסדות בנקאים ישראלים. מודעות ההלוואות היו כוזבות שכן לנאשם לא היה כל קשר למוסדות אלה והוא ולא התכוון כלל ליתן הלוואה למי מהפונים אליו על פי המודעות (להלן: "מבקשי ההלוואה" או "מבקש ההלוואה").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

ד. על מנת לקבל את כספי מבקשי ההלוואה בישראל ולהעבירם לידי באוקראינה מבלי שניתן לעקוב אחר תנועות הכסף ובעלותו בו, גייס הנאשם "אנשי קש" כ"עובדים" באמצעות פרסום מודעות (להלן: "מודעות העבודה") בהן הציע לאותם "עובדים" עבודה באיסוף מידע ואינפורמציה מהאינטרנט. בפועל שימשו עובדים אלה כ"אנשי קש" להעברת הכספים שקיבל במרמה ממבקשי ההלוואה, תוך הסתרת זהותו כמי שעומד מאחורי מעשי המרמה ותנועות הכסף.

ה. כתנאי להעסקתם נתבקשו ה"עובדים" להתקין בביתם קו טלפון. לאחר התקנתו הורה הנאשם לעובד להקיש סדרה של מספרים, כאשר בכך ביצע הנאשם בלא ידיעת העובד פעולת "עקוב אחרי" מהקו שהותקן בביתו של העובד בארץ למספר טלפון שהיה מצוי ברשותו של הנאשם בחו"ל.

את מספרי הטלפון שהתקין ה"עובד" פרסם הנאשם במודעות בעיתונות הרוסית, בהן הציע את מתן ההלוואות כאמור, כך שקורא המודעות סבר שמי שעומד מאחורי מודעות אלה מצוי בישראל, כאשר בפועל, המתקשרים הישראליים היו מגיעים ישירות לקווי טלפון שהיו בשימוש הנאשם באוקראינה.

ו. בעקבות פעולות ה"עקוב אחרי" שביצע הנאשם בלא ידיעתם של ה"עובדים", בקווי הטלפון שהותקנו בבתיהם, חויב חשבונם של ה"עובדים" בעלות השיחות המועברות לאוקראינה, עלות שיחות אלה הגיעה לאלפי ש"ח.

ז. מבקש ההלוואה שהיה מתקשר לטלפון שפורסם במודעה, היה נענה על ידי הנאשם שישב באוקראינה, שהציג את עצמו בשם בדוי, כנציג מוסד בנקאי נותן ההלוואה. במהלך השיחה היה הנאשם מבקש ומקבל בתואנת שווא את שמו ומספר זהותו של מבקש ההלוואה. בתום השיחה מצויד בפרטי זיהויו של מבקש ההלוואה, היה הנאשם מברר מתוך מסד נתונים בו החזיק פרטים נוספים על מבקש ההלוואה כגון: מצבו האישי, שם בן זוג, כתובת מגוריו וכיו"ב. בסמוך לכך, נהג הנאשם להתקשר למבקש ההלוואה ולהודיע לו, כי זכאותו להלוואה אושרה, תוך שהוא מציין בפני מבקש ההלוואה אותם פרטים ששלף מאותו מאגר נתונים שברשותו - מה שחזק את תחושת מבקש ההלוואה כי הוא פועל מול מוסד ישראלי רשמי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

ח. כתנאי למתן ההלוואה נהג הנאשם לדרוש ממבקש ההלוואה להמציא ערבים מתאימים או לשלם "דמי ביטוח" – פרמיה שמטרתה לבטח את החזר ההלוואה במקרה של אי תשלום. הנאשם נהג לנקוב בשמותיהן של חברות ביטוח ישראליות כמי שמבטחות את ההלוואה כאמור, וזאת מבלי שהיה לו קשר אליהן. כאשר מבקש ההלוואה היה מציע ערבים, אלו היו נפסלים על ידי הנאשם כלא מתאימים תוך שהוא מתמרן את מבקש ההלוואה אל מול אופציה אחרונה, והיא תשלום "דמי ביטוח" להחזרת ההלוואה. את "דמי הביטוח" נדרש מבקש ההלוואה לשלם באמצעות שירות של "מזומן בזמן" לפקודתו של אדם אותו הציג הנאשם בכזב כ"רואה חשבון" של המוסד נותן ההלוואה. הנאשם הודיע למבקש ההלוואה כי רק לאחר תשלום דמי הביטוח כאמור, ומסירת מספר האסמכתא על התשלום תאושר ההלוואה והיא תגיע אל ביתו עם שליח. בפועל, אותו "רואה חשבון" שלשמו ביקש הנאשם להעביר את "דמי הביטוח", היה אחד העובדים שנהג הנאשם לגייס כ"עובד" על מנת שישמש עבורו כ"איש קש" למטרת קבלת כספי המרמה והעברתם לאוקראינה, תוך הסתרת מקור הכספים וזהותו של הנאשם כמי שעומד מאחורי אופרציית המרמה.

ט. לאחר העברת הכסף, על פי הוראת הנאשם על ידי מבקש ההלוואה, היה מבקש ההלוואה מוסר לנאשם את מספר האסמכתא. במקביל, יצר הנאשם קשר עם ה"עובד", שלפקודתו הועבר הכסף, מסר לו את שם מעביר הכסף (מבקש ההלוואה) סכום הכסף שהועבר, ומספר האסמכתא. מצויד באלו, הורה הנאשם ל"עובד" לקבל את סכום הכסף שהועבר ולהעבירו לאוקראינה באמצעות שירות western union, או בדרך דומה אחרת על שם אדם שבשמו נקב הנאשם.

י. באוקראינה הכסף המועבר היה נמשך בסניפי בנק שונים בין על ידי הנאשם עצמו ובין באמצעות אחרים מטעמו.

יא. שירות "מזומן בזמן" הינו שירות העברת כספים בתוך ישראל, מעביר הכסף משלם את סכום הכסף בתוספת עמלה בסניף דואר כלשהו, תוך ציון שמו ופרטיו של מקבל הכסף. מקבל הכסף יכול לקבלו בכל סניף דואר בציון שם המעביר, הסך המועבר, מספר האסמכתא להעברה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

שירות western union פועל באותה שיטה של מזומן בזמן אלא שכאן ניתן לקבל את הכסף המועבר גם מחוץ לתחומי מדינת ישראל ובכל מקום בו יש ל- western union נציגות.

יב. לאחר שמבקש ההלוואה לא היה מקבל את ההלוואה כפי שהובטח לו על ידי הנאשם והיה מברר הסיבה לכך עם הנאשם, נהג הנאשם להסביר הדבר בכך שנדרשים תשלומים נוספים כגון: "דמי טיפול", "פתיחת תיק" וכיו"ב. כאשר גם תשלומים נוספים אלו היו משולמים על ידי מבקש ההלוואה ומועברים באותה דרך שפורטה לעיל. לעתים, דרש הנאשם ממבקש ההלוואה להעביר את התשלומים הנוספים שלא בדרך המפורטת לעיל, אלא על ידי הפקדת כספים לזכות גופי תקשורת שפרסמו מטעמו של הנאשם את המודעות בעיתונים בהן הציע את מתן ההלוואות. בדרך זו הסתיר הנאשם את זהותו כמי שהזמין או פרסם את אותן מודעות.

יג. משנאשם מבקש ההלוואה מקבלת ההלוואה, היה מבקש מהנאשם להחזיר לו את הכספים ששילם. גם שלב זה שבו הבטיח הנאשם להחזיר למבקש ההלוואה את הכספים, שימש בידו ככלי ואמצעי לקבלה של כספים נוספים במרמה, מאותם מבקשי הלוואה וזאת בדרכי רמיה כאשר השיטה שבה הוא פעל בשלב זה היתה כדלקמן:

1. הנאשם ביקש ממבקש ההלוואה את מספר חשבון הבנק שלו בתואנת שווא, כי בכוונתו להחזיר לו את הכספים ששילם ישירות לחשבון הבנק. מבקש ההלוואה שסירב למסור את פרטי חשבונו, אולם על ידי הנאשם כי לא יזכה לראות את כספו חזרה וכי באם יתלונן במשטרה, יבולע לו. (בפועל, מבקש ההלוואה שלא העביר לנאשם פרטי חשבונו ניצל מתרמית נוספת של הנאשם להבדיל מאלו שמסרו את פרטי חשבוניהם).

2. מבקש ההלוואה שהעביר לנאשם את מספר חשבון הבנק שלו רומה על ידי הנאשם פעם נוספת בשיטה הבאה: הנאשם זייף בין בעצמו ובין באמצעות אחרים המחאות של בעלי חשבונות בישראל, כאשר על גבי ההמחאות המזויפות רשם את פרטי מבקש ההלוואה כמוטב. סכום ההמחאה נרשם על סכום גבוה משמעותית מסכום ההחזר שכביכול ביקש להחזיר למבקש ההלוואה. או אז הורה הנאשם לאחד העובדים שגייס להפקיד את ההמחאה המזויפת שבה נרשם הסכום המוגדל לחשבונו של מבקש ההלוואה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

3. לאחר הפקדת ההמחאה המזויפת לחשבונו של מבקש ההלוואה, התקשר הנאשם למבקש ההלוואה והודיע לו בכזב כי העביר לחשבונו סכום כסף אלא שמפאת "טעות", הועבר סכום גבוה יותר מזה שמגיע לו. משכך הורה הנאשם למבקש ההלוואה להחזיר לו (לנאשם) את יתרת הכסף (להלן: "ההפרש"), כאשר את ההפרש דרש כי יועבר לו באמצעות "מזומן בזמן" או באמצעות שליח שיגיע לביתו של מבקש ההלוואה ויקבל ממנו את ההפרש.
4. הנאשם נהג להשתמש בשירותיהם של מי מ"העובדים" כדי שישמש "שליח" עבורו לצורך קבלת ההפרש במזומן, כמפורט לעיל. בהמשך, היה הנאשם מורה לאותם "עובדים" ו/או "שליחים" להעביר את הכסף לאוקראינה, באמצעות שירות western union או בשיטה דומה אחרת. באותם מקרים בהם מיהר מבקש ההלוואה למלא אחר דרישת הנאשם, ולהעביר לו את ההפרש בטרם נתגלתה עובדת זיוף ההמחאה, ניזוק מבקש ההלוואה פעם נוספת. לעתים, היה זה הבנק שבו התנהל חשבון מבקש ההלוואה שניזוק לאחר שזה נמנע מלחייב את חשבון המבקש בגין ההפרש המועבר.
- יד. העובדים שגייס הנאשם שבשירותיהם השתמש בלא ידיעתם, לרמות את מבקשי ההלוואה היוו יעד למעשי מרמה מצדו של הנאשם משחשבונוותיהם חויבו בעלות אלפי שקלים בגין שיחות "עקוב אחריי" שהופנו מהקווים שהותקנו בבתיים ישירות למספרי טלפון שהחזיק הנאשם באוקראינה. בנוסף לנזק הכספי הממשי האמור, לא שילם הנאשם עבור העבודה שביצעו עבורו אותם עובדים.
- אותם "עובדים" נפלו קרבן לשיטת המרמה שהפעיל הנאשם. גם כאן משדרש ממנו "עובד" לשלם לו את שכר עבודתו, נהג הנאשם להפקיד בחשבון הבנק של ה"עובד" המחאה מזויפת על סכומים גבוהים יותר מאלו שהגיעו לו כשכר עבודה, ולהורות לו להעביר לאוקראינה את ההפרש. את הפקדת ההמחאה המזויפת לחשבון בנק של העובד נהג הנאשם לבצע באמצעות עובד אחר.
- טו. שיטה נוספת ששימשה את הנאשם בקבלת הכספים ובניסיון לקבלם במרמה, הייתה על דרך החדרת נגיף מחשב על ידי הנאשם או באמצעות אחר-תוכנת ריגול מסוג סוס טרויאני, באמצעותה חדר הנאשם למחשבים של אחרים שהיה באפשרותם לבצע פעולות בחשבונוותיהם הבנקאיים באינטרנט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

באמצעות התוכנה ידע הנאשם, או מי מטעמו, בזמן אמת, בדבר התחברות בעל החשבון כאשר פרטי ההתחברות ומספר החשבון, הסיסמא, וקוד המשתמש, גלויים לעיניו. הנאשם, או מי מטעמו, נהגו להשתמש במידע שנתקבל באמצעות תוכנת הריגול האמורה, להתחבר אל חשבונות הבנק באינטרנט של בעלי החשבון ולבצע העברות כספים מחשבונות אלה לחשבונות בנק של מבקשי ההלוואה או "עובדים" שגייס. בדומה למה שנעשה בצ'קים המזויפים, הנאשם נהג לבצע העברות בנקאיות על סכומים גבוהים יותר ממה שהגיע למבקש ההחזר או ל"עובד", ודרישה להחזרת ההפרש. בגין האמור יוחס לנאשם ביצוע עבירות על פי חוק המחשבים.

טז. סכום הכסף שקיבל הנאשם במרמה עמד על סך של 2,379,809 ש"ח (שני מיליון, שלוש מאות שבעים ותשעה אלף, שמונה מאות ותשעה ש"ח).

הסכום שניסה הנאשם לקבל במרמה עמד על סך של 1,258,268 ₪ (מיליון, מאתיים חמישים ושמונה אלף, מאתיים שישים ושמונה ש"ח).

יז. כתב האישום מייחס לנאשם גם ביצוע עבירות של סחיטה באיומים, איומים והדחה בחקירה כלפי מבקשי ההלוואה וה"עובדים" שהעזו להתקשר לנאשם ולדרוש ממנו את כספם בחזרה משאיים עליהם כי יבולע להם. לאור השיטה שבה ביצע הנאשם את מעשי המרמה, תוך הסתרת זהותו ושימוש באנשים אחרים לצורך העברת הכספים ממקום למקום, תוך שימוש במערכת הבנקאית, יוחסה לנאשם עבירה של הלבנת הון. עד כאן עובדות כתב האישום והעבירות המיוחסות בו לנאשם.

2. תשובת הנאשם לכתב האישום

בתאריך 16.12.12 הגיש ב"כ הנאשם לבית המשפט תשובה בכתב לכתב האישום, בתשובתו כפר ב"כ הנאשם בכל עובדות כתב האישום, לבד מן העובדה שבין השנים 2007 עד לשנת 2011 כולל, הנאשם היה מחוץ לישראל.

בפתח ישיבת ההוכחות הראשונה ביום 10.1.2013 משנדרש ב"כ הנאשם למתן תשובה מפורטת לכתב האישום על מנת לתחום את יריעת המחלוקת, חזר ב"כ הנאשם על עמדתו לפיה הנאשם כופר בכל העובדות ואין הוא יכול לכפות על הנאשם תשובה אחרת. כאן המקום להעיר שאף שב"כ הנאשם כפר בכל עובדות כתב האישום הוא העביר לב"כ המאשימה רשימת עדים אותם ביקש לחקור. ברשימה פורטו שמותיהם של 15 עדים בלבד מתוך רשימה של מאות עדים שכתב האישום מונה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

ב"כ המאשימה סבר ובצדק, כי וויתורו של ב"כ הנאשם על חקירת עדי התביעה, למעט אותם 15 עדים שבשמים נקב, מצריכה תשובה אחרת מצדו של הנאשם ובא כוחו, כך שיריעת המחלוקת תצומצם לשאלת זהותו של מי שעמד מאחורי מסכת מעשי המרמה כאשר הנאשם ימשיך להחזיק בכפירתו כי אין לו זיקה וקשר למסכת המרמה על כל פרטיה ובדרך זו ניתן יהיה לוותר על העדתם של מאות עדים.

להלן יובאו דברי ב"כ המאשימה "בוא נגיע להסכמה שאומרת שמה שנאמר בטבלאות מוסכם, הרי ויתרנו על העדים, כלומר מוסכם ברמה הזאת שאם אדם בשם... אומר שהוא ביצע איקס העברות על סך מסוים כזה, בוא נסכים כי אכן האדם הזה העביר כך וכך כספים. תשאיר איתי במחלוקת את העובדה מי דיבר איתו, מי לקח לו את הכספים, לאיפה הגיעו הכספים אבל אל תצריך אותי להביא לבית המשפט מצעד של עדים שהם מבקשי הלוואות או... בעלי צ'קים. בוא תסכים איתי שבחברת איקס זויפו חמש המחאות שהופקדו... תגיד לנאשם אין לו יד בדבר, תגיד לנאשם לא עשה כלום, לא ביקש את הצ'קים, לא זייף את הצ'קים, לא השתמש בצ'קים המזויפים, לא ביקש מאחרים להפקיד אותם בחשבונות הבנק, אבל אל תגרום לי כמו שנאלצתי לעשות היום... אם אני אעשה הכללה גסה, נאמר 300, 350 מתוך ה- 400 אין לנו טענה שהם מכירים באופן אישי את הנאשם ואנחנו גם לא אומרים שהם מצביעים עליו באופן ישיר כמי שעשה להם משהו...." (עמ' 9-11 לפרוטוקול).

תשובתו של ב"כ הנאשם להצעת ב"כ המאשימה לצמצום יריעת המחלוקת נענתה בכך שאכן אין לו צורך באותם מאות עדים, משהוא מתכוון לחקור העדים רק בענין נקודתי מצומצם מאוד והוא הוכחת גובה הנזק שנגרם להם כתוצאה ממעשי המרמה "הענין הוא רק אחד. בגדול אדוני, כן, סכום הנזק שכביכול שנגרם להם. אדוני, זה בעצם, אני רוצה לבדוק ועל זה אני רוצה לחקור בעקרון. לכן באמת אין לי שאלות. בעצם, אין לי הרבה שאלות לאותם אנשים, אבל יש לי עדיין שאלות וזה מה שאני רוצה לברר כי יכול להיות שבעצם, דווקא לא נגרם להם נזק..." (עמ' 13 לפרוטוקול), ברוח ההצהרה האמורה נחקרו כל העדים שהוזמנו לאותה ישיבה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

ישיבת יום 13.1.2013 התנהלה באותה מתכונת של "מצעד עדים" במהלכה נשמעו עדים רבים שלא תרמו מאום להצרת יריעת המחלוקת ומבלי שהיה ביכולת מי מהם לזהות או להצביע על הנאשם כמי שרימה אותם. בתום הישיבה הבעתי דעתי כי ניהול המשפט בצורה שבה הוא מנוהל עד כה, מהווה בזבוז זמן משווע וההגנה מתבקשת לשקול צעדיה לענין צמצום יריעת המחלוקת.

בפתח ישיבת יום 20.1.2013 הצהיר ב"כ הנאשם כי הגיע להסדר דיוני עם ב"כ המאשימה, לפיו הוא מוותר על רוב עדי התביעה ומצמצם את בקשתו להעדתם וחקירתם הנגדית של מספר עדים מצומצם, בעיקר עדים מאוקראינה: "רוב עדי התביעה אנו מוותרים עליהם. מצין איזה עדי תביעה אנו כן מבקשים, רשימה מאוקראינה, עדי תביעה 5, 7, 8, 9, 10. (עד תביעה 5 – א.א. גרוסמן; עד תביעה 7 – יוליה אונישנקו; עד תביעה 8 – איליה דמיצ'ב; עד תביעה 9 – ויקטוריה רבינק; עד תביעה 10 – רפ"ק רוני הינדי)... שוטר ימית וייסמן ועד מספר 18, שוטר אריאל קוטליאריק, עדים מספר 21, שהם נציגי חברות טלפוניה חברת הוט, נט וויז'ן, סמיילי 012, אורנג', פלאפון, סלקום, בזק, מספר 22 נציג בנק הדואר, ומספר 24 נציג רומח חקירות ועד מספר 32 אלכסיי ויינבלט. עדים 42 עד 184 אין צורך בהם."

חרף הצהרתו האמורה של ב"כ הנאשם, במהלך הדיון שהתקיים ביום 5.2.2013 הודיע ב"כ הנאשם את ההודעה הבאה: "לאחר שעברתי על רשימת המוצגים ממספר ת/35 עד ת/67 אני מפנה ל- ת/46 פרוטוקול חיפוש על גופו של הנאשם מוצגים שנתפסו במסגרת החיפוש, מכשירי טלפון ניידים, כרטיסי sim, כל מה שנטען ששייך לנאשם זה מוכחש. .. אני צריך את העדים שקשורים למוצגים ת/46, ת/47, ת/49..." על סמך האמור נרשמו דברי בית המשפט בפרוטוקול כדלקמן: "על פי הצהרתו של ב"כ הנאשם מתוך העדים 1-4 עליהם כבר ויתר בהודעה הקודמת לבית המשפט, הוא ביקש לשמוע את העדים 1 ו-2 כולל". (עד תביעה 1 הוא פקד בוז'נקו, עד תביעה 2 הוא רפ"ק סרגיי דובגניוק).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

3. הגשת ראיות בהסכמה – השלכתה על יריעת המחלוקת

סעיף 10ב לפקודת הראיות (נוסח חדש) תשל"א-1971 קובע כך לענין קבלת אימרה בהסכמה: **"אימרה בכתב שניתנה מחוץ לבית המשפט תהיה קבילה כראיה בהליך פלילי אף אם נותנה אינו עד במשפט, אם שני הצדדים הסכימו לכך ותוכן האימרה לא היה שנוי במחלוקת ובלבד שהנאשם היה מיוצג על ידי עורך דין."** במלים אחרות, אימרת עד שהוגשה בהסכמה ללא הסתייגות מאמיתות תוכנה מבלי שמוסר האימרה נחקר עליה בח.נ בבית המשפט, מתקבלת כראיה לאמיתות תוכנה וינתן לה משקל ראייתי מלא וניתן לסמוך עליה כל ממצא שבית המשפט ימצא לנכון. כך בדרך כלל ומקל וחומר כאשר מול אימרה/הודעת עד שהוגשה בהסכמה כאמור, אין כל גרסה או עדות מטעם ההגנה שמתייחסת אליה ומפריכה אותה (ראה לענין זה גם את דברי כב' השופט קדמי בספרו על הראיות, בעמ' 428). **"ככלל, דין אימרה שנתקבלה בהסכמה, כדין עדות שמסר נותן האימרה, ובמקום שאין מחלוקת באשר לאמיתות תוכנה רואים את העובדות המפורטות בה כ"מוסכמות". עם זאת, יש הגורסים כי ה"הסכמה" אינה מחייבת את בית המשפט."**

בענייננו, לא ניתן לטעון כי הסכמתו של ב"כ הנאשם להגשת הודעות העדים בהסכמה, היתה "הסכמה מסויגת", גם אם תאמר כן, אין בה דבר כדי להועיל. הסכמה מסויגת היא הגשת אימרת עד כ"עדות ראשית" מטעם נותנה, תוך שמירת האפשרות לחקירתו הנגדית של העד והבאת ראיות לסתור, במידה והעד לא נקרא להעיד, יש לראות את האימרה כעדות עד בחקירה ראשית שהיריב ויתר על חקירתו הנגדית. על משקלה הראיתי של הודעת המוגשת על דרך של "הסכמה מסויגת", ושנותנה לא נחקר בחקירה נגדית, עמד השופט קדמי ב-ע"פ 4376/91 פטאיר נגד מדינת ישראל (לא פורסם) 25.4.1994 פס' 5 לפסק הדין:

"דין הודעה המוגשת כראייה ב"הסכמה מסויגת" ... ונותנה אינו נחקר בחקירה נגדית, כדין "עדות ראשית" שהיריב ויתר על חקירתו הנגדית של העד שנמסרה... כאשר היעדר החקירה הנגדית - שקיומה היה נתון לשיקול דעתו של היריב - נמנה בין השיקולים התומכים בגרסה המוצגת בהודעה; בעימות שבינה לבין ראייה אחרת, המובאת על ידי היריב לסתירתה", ע.פ. 7653/11 ראובן ידען נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26.7.12, טרם פורסם).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

כאן המקום להזכיר כי במהלך עדותו לא התייחס הנאשם להודעותיהם של העדים שהוגשו בהסכמה, לא בחקירתו הראשית ולא בחקירתו הנגדית. הנפקות המשפטית של הגשתם בהסכמה של הודעות העדים הנ"ל, הינה הסכמה לצמצום יריעת המחלוקת אף אם הדברים לא נאמרו כך במפורש על ידי ב"כ הנאשם. הדברים נכונים גם לאור קו ההגנה שבו נקט הנאשם במהלך עדותו בפני באשר לשאלת זהות מבצע העבירות, כאשר הנאשם ששתק לאורך כל חקירותיו, הן באוקראינה והן בישראל, והעלה את גרסתו לראשונה במהלך עדותו במשפט, טען כי מי שביצע את מעשי המרמה שיוחסו לו בכתב האישום, היו אחרים: יוליה אונישנקו (להלן: "אונישנקו") ואיליה דמיצ'ב (להלן: "דמיצ'ב") מבלי שהתייחס ולו במלה לשיטת ביצוע המרמה והיקף הכספים שנתקבלו. קו הגנה זה מותיר אפוא שאלה יחידה המצריכה הכרעה והיא שאלת זהותו של מבצע מעשי המרמה כלפי מבקשי ההלוואה וה"עובדים" שהועסקו על ידו, על פי התיאור העובדתי שבכתב האישום. משזו היא אפוא נקודת המחלוקת העיקרית, יתמקד דיוננו בשאלת קביעת זהותו של הגורם שעמד מאחורי מעשי המרמה, וזאת בהיעדר מחלוקת בנקודות הבאות:

- מהודעותיהם של 156 מבקשי ההלוואה שהוגשו בהסכמה וסומנו ת/99-281ג, עולה כי גורם אחד עמד מאחורי ביצוע מעשי המרמה שבוצעו כולם באותה שיטה.
- הם נענו למודעה בעיתון או באינטרנט שפורסמה בשפה הרוסית שהציעה הלוואה בתנאים נוחים. במודעה פורסמו מספרי טלפון אליהם התקשרו מבקשי ההלוואה. השיחות נענו על ידי מי שהציג עצמו בשמות – רומן, אברמוב, דוד, מרק, מיכאל, אלכסנדר, אלכס, אלכסיי. אותם מספרי טלפון שבו וחזרו על עצמם בכל מודעות ההלוואה.
- המתלוננים מזכירים בהודעותיהם כי שוחחו עם מי שהתייצג בפניהם כנציג של מוסד פיננסי ישראלי.
- המתלוננים התבקשו לשלם "דמי ביטוח" להבטחת החזר ההלוואה בשיטת 'מזומן בזמן', ונמסר להם כי הביטוח יש לשלם לזכות רו"ח של המוסד נותן ההלוואה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

- משהמתלוננים לא קיבלו ההלוואה המבוקשת, התקשרו למספר הטלפון שהופיע במודעה ונענו בדרישה לתוספת תשלום, שגם היא שולמה על ידם בשיטת "מזומן בזמן".
- משביקשו לבטל את עסקת ההלוואה נדרשו למסור לאותו גורם את מספר חשבון הבנק שלהם והובטח להם, כי חשבונותיהם יזוכו בהחזר.
- בהמשך הופקדו לחשבונותיהם צ'קים בסכומים גדולים משמעותית מה"החזר" בתואנה של "טעות" והתבקשו להחזיר ההפרש. בהמשך התברר כי מדובר בצ'קים מזויפים וכי מתלוננים שהחזירו את ההפרש ניזוקו פעם נוספת.
- שמות רו"ח שמבקשי ההלוואה התבקשו להעביר להם כספי "הביטוח" באמצעות בנק הדואר בשיטת "מזומן בזמן", חזרו על עצמם – אירה ברג, אולגה קומנוב, לובוב קוסליצקי, רות קנטור, ויקטוריה לנדו, אנה פשקין, מרגריטה רובזוב וויקטוריה רוסנינסקי.
- שמות המוסדות שהוצגו כנותני ההלוואה, גם כן חזרו על עצמם – בנק ירושלים, בנק מסד, דלתא קרדיט, סופר קרדיט ועוד.
- מהודעותיהם של 92 "עובדים" – מתלוננים, שהוגשו בהסכמה וסומנו ת/282-446, עולה כי מאחורי מעשי המרמה כלפיהם עומד גורם אחד שפעל כלפיהם באותה שיטת ביצוע כדלקמן:
- "העובדים", כמבקשי ההלוואה, ראו מודעה בעיתון בשפה הרוסית, או באינטרנט, שמציעה עבודה מהבית בתנאים טובים, התקשרו למספרי הטלפון שהופיעו במודעה; בדרך כלל מדובר במספרי טלפון שחזרו על עצמם בכל מודעות העבודה, תוך שימוש בשמות בדויים – רומן, אברמוב, דוד, מיכאל, אלכסנדר, אלכס, אלכסיי ועוד.
- מי שענה לטלפונים הציג עצמו כנציג חברה ישראלית והציע להם עבודה באיסוף מידע מהאינטרנט, או כנהגים שתפקידם לקבל ולמסור משלוחים עבור החברה המעסיקה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

- כתנאי להעסקתם, נדרשו העובדים להזמין ולהתקין בבתיהם קווי טלפון חדשים לצורכי עבודתם. בהמשך, הם נתבקשו על ידי המעסיק להקיש סדרת מספרים בתואנה כי בכך מתאפשרת התחברות קווי הטלפון שברשותם לחברה המעסיקה. בפועל הם ביצעו בלא ידיעתם, פעולת "עקוב אחרי" לטלפון שבידי אותו גורם בחו"ל.
- בהמשך ובטענה כי תפוקת עבודתם בחיפוש עבודה באינטרנט אינה מצדיקה את העסקתם, ותשלום שכרם נדרש ה"עובדים" על ידי המעסיק לבצע מטלות נוספות כגון: קבלת והעברת כספים עבורו, ולעתים גם להפקיד כספים, צ'קים שיועברו אליהם בחשבונות בנק שונים.
- במסגרת עבודתם נדרשו העובדים לגשת לבנק הדואר, לקבל מספר פעמים ביום סכומי כסף שהועברו על שמם באמצעות שירות "מזומן בזמן".
- בהמשך הונחו העובדים על ידי המעסיק, להעביר הכספים שקיבלו כאמור, אל יעדים שונים באוקראינה, לרוב באמצעות שירות western union. לעתים, נדרשו למסור את הכספים לידי אנשים אחרים, או להפקידם בחשבונות בנק שונים. הודעותיהם של העובדים שנדרשו לקבל ולהעביר הכספים לאוקראינה הוגשו בהסכמה והם לא נחקרו על כך. ראה לענין זה גם ת/98 ו-ת/444 מסמכי תשובה של בנק הדואר – העברות שנעשו באמצעות western union כאשר ההעברות המפורטות שם נקשרות אל הנאשם באמצעות הודעות העדים שהוגשו בהסכמה, כך לדוגמא רות קנטור ת/410 עד ת/415, אולגה קומנוב ת/425 עד ת/428, לובוב קיסליצין ת/416 עד ת/424, אירה ברג ת/429 עד ת/446, אלא מרטין ת/289 עד ת/293, אנה פשקין ת/287 עד ת/287(י) ועוד, כאשר העובדות רות קנטור אירה ברג מספרות במסגרת הודעותיהן הנ"ל כי העבירו כספים גם בשיטת לידר.
- העובדים שדרשו לקבל שכר עבור עבודתם, נתבקשו למסור את פרטי חשבונות הבנק שלהם, שאליהם העביר המעסיק צ'קים בסכומים גדולים משמעותית משכר העבודה שהגיע להם, ונדרשו להעביר חזרה למעביד את ההפרש. בדומה למקבלי ההלוואה, הצ'קים התבררו כמזויפים והעובדים ניזוקו פעם נוספת, לא רק בהפסד שכר עבודתם וחשבונות הטלפון שנדרשו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

לשלם על שיחות לחו"ל, שבוצעו בשיטת "עקוב אחרי" אלא גם בהחזרת ההפרש לידי אותו גורם.

- שמות האנשים שאליהם הועברו הכספים באוקראינה, שבו וחזרו על עצמם. כך איליה דמיצ'ב, לודמילה מניקובה, ויקטוריה רבינק (סולומקה).
- שמות החברה "המעסיקה" חזרו על עצמם. מדובר בשמות בדויים של טרוול לוקס, נובי דוס, נאשדום, ברס לוקס ועוד.
- אין חולק על כך כי שיטת הביצוע הייחודית התאפיינה בכך, שאותו גורם שעמד מאחורי מכלול מעשי המרמה, הן כלפי מבקשי ההלוואה, והן כלפי העובדים כך את עניינם של אלה באלה וכפי שיפורט להלן:
 - א. "העובדים" הינם "רואי חשבון" שלשמש התבקשו מבקשי ההלוואה להעביר את "כספי הביטוח" שנועדו לבטח, כביכול את החזרת ההלוואה, כאשר העובדים מצדם, מלינים על כך כי לא קיבלו שכר עבודתם מן המעסיק ונפגעו בכיסם מפעולת ה"עקוב אחרי" בלי שהיו מודעים לכך.
 - ב. מספרי הטלפון היו אותם מספרים, הן במודעות העבודה והן במודעות ההלוואה.
 - ג. מספרי טלפון רבים אליהם התקשרו מבקשי ההלוואה, היו בפועל, מספרי טלפון אשר התבקשו להתקין "העובדים" בבתיהם, ואשר מהם נעשתה פעולת ה"עקוב אחרי" לטלפון של הגורם המרמה בחו"ל.
 - ד. העובדים שדרשו את שכרם או החזר על הוצאות הטלפון, רומו באותה שיטה שבה רומו מבקשי ההלוואה – מסירת פרטי חשבון בנק, הפקדת צ'קים לחשבונם בסכומים גדולים ודרישה מהעובד לשלם ההפרש למעסיק. גם כאן, לאור העובדה שהצ'קים נתגלו כמזויפים ניזוקו העובדים פעם נוספת בתשלום סך ההפרש.
 - ה. גם העובדים וגם מבקשי ההלוואה התבקשו להפקיד כספים לחשבונותיהן של חברות פרסום שפרסמו את מודעותיו של הגורם המרמה, הן מודעות העבודה והן מודעות ההלוואה.
 - העובדות שאינן שנויות במחלוקת כמתואר לעיל, יוצרות אפוא את הבסיס האיתן המוכיח את קיומה של שיטת ביצוע – שיטת ביצוע בעלת מאפיינים מיוחדים מאחוריה עומד גורם אחד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

4. עמדות הצדדים

עמדת המאשימה - הנאשם הוא זה שעמד מאחורי מעשי העבירות כולן, בהצביעה על מסכת הראיות הבאה:

א. ראיות ישירות – עדויות עדים מאוקראינה וישראל הקושרות את הנאשם ישירות לביצוע העבירות כשעל אלה נמנים העדים איליה דמיציב (להלן: "דמיציב"), לודמילה מניקובה (להלן: "מניקובה"), ויקטוריה רבינק (להלן: "רבינק"), ואלכסיי ויינבלט (להלן: "ויינבלט").

ב. ראיות חפציות – טלפונים, כרטיסי Sim, מסמכים שונים, הכוללים חוזים, זכ"ד, צ'קים ומחשבים שנתפסו במהלך החיפוש בביתו של הנאשם, כך גם טלפונים וכרטיסי Sim שנמצאו בחיפושם, ברכבו ועל גופו של הנאשם.

ג. שיחות טלפון שנקלטו במהלך החקירה שניהלה המשטרה באוקראינה. מדובר בשני מספרי טלפון שהואזנו מכוח צו בית המשפט לערעורים בקיב, בהם זוהה הנאשם כדובר יחד עם אונישנקו – מי שהיתה זוגתו לחיים ושותפותו למעשי המרמה כאן. בנוסף לשיחות הטלפון הנ"ל, זוהה הנאשם על ידי שני אנשי משטרה שהיתה להם היכרות קודמת עמו מחקירה קודמת כמי שביצע את מעשי המרמה. כמו כן, שיחות טלפון יזומות שבוצעו על ידי משרדי חקירות שנשכרו על ידי מוסדות בנקאיים שנפגעו מפעולות המרמה שלו, כגון בנק ירושלים, בנק מסד.

ד. ראיות נסיבתיות - עדות שיטה - מעשי המרמה הן כלפי מבקשי ההלוואה והן כלפי העובדים, בוצעו על ידי אותו גורם באותה שיטת ביצוע בעלת מאפיינים ייחודיים - ראייה נסיבתית שבכוחה להוכיח את זהות המבצע.

לאמור יש לצרף את עדותה של השוטרת וייסמן לפיה לאחר מעצרו של הנאשם בנובמבר 2011 לא הוגשו יותר תלונות על מרמה בשיטה המתוארת לעיל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

עמדת ההגנה - הנאשם כופר בכל המעשים המיוחסים לו. לטענתו, אונישנקו ודמיצ'ב היו אלו שעמדו מאחורי מעשי העבירה המיוחסים לו. שני אלו עשו יד אחת נגדו על מנת להפלילו, ולשם כך נעזרה אונישנקו בעדויותיהן של העובדות שעבדו אצלה בחברה - מניקובה ורבינק.

5. גרסת ההגנה - גרסה כבושה

אפתח, שלא כמקובל, דווקא בגרסת ההגנה והתרשמותי ממנה.

במהלך כל חקירותיו הן באוקראינה ולאחר מכן בישראל שמר הנאשם על זכות השתיקה, לא שיתף פעולה ולא מסר כל גרסה. גם במענה לכתב האישום הסתפק הנאשם בהכחשה גורפת של האשמות נגדו.

גרסתו של הנאשם לפיה אונישנקו ודימצ'ב עומדים מאחורי מעשי העבירה, ואלו הפלילו אותו, עלתה במהלך פרשת ההגנה בלבד. דמיצ'ב, רבינק ומניקובה לא עומתו עם גרסתו זו של הנאשם במהלך עדותם בבית המשפט. אונישנקו לא אותרה חרף מאמציה של המאשימה ורשויות החוק באוקראינה, ומסיבה זו לא נשמעה גרסתה בבית המשפט.

התרשמותי הברורה והחד משמעית ממכלול חקירותיו של הנאשם, הן אלו שנערכו בחו"ל, אוקראינה ובהמשך אלו שנערכו בישראל, מגלה כי התנהלות הנאשם לאורך כל חקירותיו היתה חמקנית, מניפולטיבית ומתחכמת. הנאשם עשה הכל על מנת שלא להשיב על שאלות החוקרים, תוך שהוא מתעתע בהם והתנהלותו גבלה לעתים ב'התעללות' בחוקרים. מצאתי להקדים ולפתוח באמירת דברים אלו לאור מה שנחזה להישמע כהסברי הנאשם לשתיקתו במהלך החקירות המשטריות, תוך שהוא עושה שימוש סלקטיבי בזכות השתיקה.

להלן אפנה להתנהלותו של הנאשם במהלך חקירותיו הן במשטרת אוקראינה והן בישראל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

ת/39 הינו תמליל (בתרגום לעברית) של שתי הודעות הנאשם מיום 17.11.11 ומיום 18.11.11. כל מי שיעיין בתמליל ייווכח לדעת כי הנאשם מתחמק מליתן תשובות לשאלות שנשאל, תוך שהוא משתמש בזכות השתיקה, כאשר הוא חוזר על הצהרתו כי רק כאשר יגיע לישראל, הוא יענה לשאלות החוקרים. לציין כי במהלך חקירות אלה נכח סניגור מטעם הנאשם, שאף היה מעורב בחקירות, עו"ד אוסמנוב רוסטן סרגייביץ; ממהלך החקירה המתומללת ניתן להתרשם כי הנאשם זוכה למלוא הייעוץ וההגנה המשפטית, כאשר סנגורו מעמיד אותו (ואת החוקרת יוליה רוסיין) על זכויותיו. מכל מקום, לא ניתן להתרשם כי הנאשם היה מצוי בחרדה למצבו האישי או למי מבני משפחתו, שעלולים להיפגע כתוצאה מכך ששייב על השאלות המופנות כלפיו.

באשר לחקירתו במשטרת ישראל, צפיה בדיסקים שבהם תועדו חקירותיו של הנאשם בישראל, שנערכו הן בשפה העברית והן בשפה הרוסית, לא הותירו בי כל ספק כי הנאשם עשה ככל שניתן להימנע מלענות על שאלות חוקריו, תוך שהוא עולב בהם ומתיש אותם, והשימוש במטבע הלשון, 'התעללות' שבו נקבתי אין בו מן ההגזמה.

א) הודעה ת/596 (חקירה ראשונה)

הנאשם מבקש לשתות קפה ולכבות את המזגן, או לקבל מגבת בגלל הקור (עמ' 32) הנאשם מבקש לעשות "בדיקת דם בדיקת חיים", עוד בטרם יענה על השאלות. משנשאל מה שם עורך דינו ובאם הוא מעוניין לשוחח עמו בטרם ייחקר, הנאשם מתחכם ומתחמק מלמסור את שמו, עד שהדבר מאלץ את החוקר לברר זאת עם החוקר הנוסף.

כשנשאל שוב אם הוא מבקש לשוחח עם עורך דינו, משים הנאשם עצמו כמי שאינו מבין מדוע. "למה, מה אתם רוצים כאילו", (עמ' 10). כשהחוקר מקריא לו את החשדות נגדו, טוען כי אינו מבין ומבקש שיתרגמו לו לרוסית. כשהחוקר מתרגם לו, הוא אומר כי אינו מבין את כל המלים. מהצפיה בדיסק עולה כי ברגע שהחוקר מודיע לו במה הוא חשוד הנאשם טוען, כי אינו מבין וזקוק למתורגמן (דקה 20). משחק 'החתול והעכבר' עם החוקר נמשך כאשר הנאשם טוען כי אינו מבין, אף שהדברים מתורגמים לו על ידי חוקר דובר רוסית, הנאשם מתווכח עם החוקר ואף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

מעיר לו שלא ידבר יותר מדי. הוא לא מקשיב לחוקר ונואם, עד שהחוקר מבקש מהנאשם שיפסיק את התנהגותו זו ולא יהפוך את המעמד ל'תיאטרון' (דיסק דקה 33).

החוקר שואל את הנאשם אם הוא מבקש להיפגש עם עורך דין, בתגובה הנאשם הופך את המעמד לפארסה, עמ' 21 "ש: מה לגבי עו"ד, ת: אתה צריך לדעת, אתה חוקר, לא? ש: לא, אתה רוצה עורך דין, אתה רוצה או לא רוצה? ת: מתי?... ש: עכשיו.... ת: למה אני צריך עכשיו עורך דין? ש: לדבר אתו לפני חקירה. ת: למה? אבל אין חקירה, בגלל שאני לא מקבל אינפורמציה....".

בהמשך הוא אומר כי אינו רוצה להיפגש עם עורך דין, כי החקירה "לא מתאימה לו". הנאשם נשאל באם הוא חדר לחשבוניות בנק של אחרים, תחת לענות לחוקר הוא מטיח בו שהוא, החוקר, גנב ומתבל במלים "אתה מבלבל את המוח" (דיסק דקה 36). הנאשם מחציף פנים כלפי המתורגמן ואומר לו "הוא חוקר שלי, אתה רק מתורגמן". (עמ' 24) (דקה 38).

ויכוח ארוך מתנהל בינו לבין החוקר על הפעלת המזגן, כאשר הוא מעמיד את החוקר על כך כי מה שחשוב הוא שלנחקר יהיה נוח (דיסק דקה 43). החוקר מכבה את המזגן.

לשיא מגיע הנאשם כאשר הוא מתריס כלפי החוקר שאם יזמין את עורך דינו לחקירה, הוא החוקר יצטרך לשלם מכיסו. "אז עכשיו אתה הזמנת עו"ד... זה עולה... זה על החשבון שלך.... הזמנה מי משלם? הזמנת פיצה מי משלם?... אתה משלם..." (עמ' 28). עוד בנושא עורך הדין ו'משל הפיצה', דקה 57: 48. דיסק דקה 53 מכנה את החוקר רמאי על שום שהעז להזמין את עורך דינו משה פרידמן. אף שהנאשם טוען כי אינו מבין עברית, כל הדיאלוג בענין "עוה"ד והפיצה", הדלקת המזגן וקבלת קפה ומים מתנהל בעברית, כאשר הנאשם שולט היטב בשפה.

אף שהנאשם לא רצה כי יזמן עורך דין, אך משזה הגיע, על פי זימונו של החוקר, מבקש הנאשם לפגוש אותו. גם לאחר מפגשו עם עורך דין פרידמן ממשיך הנאשם להתל בחוקריו וממשיך לעמוד על זכותו לא לומר דבר, וחוזר על כך כי הוא 'ברוגז' עם החוקרים, כי אלה לא מספקים את מבוקשו – קפה, מים, לכבות את המזגן ולרשום מפיו תלונה על גניבת חפצים בטיסת אל-על.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

על כל אלה מוסיף הנאשם כי עורך דינו אמר לו לשמור על זכות השתיקה (דיסק 32: 61) עמ' 47.

אף שאין בכוונת הנאשם להשיב לשאלות הוא מעיין ארוכות בכל מסמך שמוגש לו ומושך זמן, כאשר כל מטרתו היא התשת החוקרים.

ב) הודעה ת/567(א) - חקירה שניה

החקירה מתנהלת על ידי השוטרת ימית וייסמן ושוטרת נוספת. הנאשם מקניט אותה ועולב בה במהלך החקירה. בשלב מסוים מבקש כוס אחרת עבור המים מזו שהוא שותה בה. שואל את השוטרת ימית למה היא עצבנית, והאם היא נשואה, מעלה טענות על תנאי המעצר בחו"ל ומעיר לה בציניות שהוא מודה לה על כך שהוא במעצר.

הנאשם מתנה מענה לשאלות בכך שתילקח ממנו תלונה על גניבת חפציו בטיסת אל-על. משנמסר לו שהדבר יירשם בסוף ההודעה, הוא מתעקש כי כך יעשה עכשיו. הוא מקניט את החוקרים ומבקש כי השוטר רוני הינדי יבקש ממנו סליחה. כשנשאל מדוע לא השיב לשאלות באוקראינה, השיב כי הוא לא סומך על הרשויות שם, כאשר הוא נצפה בדיסק צוחק ומרוצה מתשובתו זו (01: 00: 39). הוא נשאל על יוליה אונישנקו, הוא לא עונה לחוקרת ואף מתריס ושואל לאיזה דת היא משתייכת.

החוקרות שחוזות בהתנהלות הנאשם במהלך החקירה, אף מעירות לו על כך "זה משעשע אותך חבל על הזמן." (עמ' 55). כשהוא נשאל אם פרסם מודעות הוא עונה ב'זכות השתיקה'. כשנשאל על אלכסיי ויינבלט, הוא מהתל בחוקרות ומסיט את נושא החקירה לענין שמות של אנשים (עמ' 64).

הנאשם טוען כי אינו מבין. החוקרת בתשובה "אני מסבירה לך את זה כבר בפעם העשירית", עמ' 69, ולאחר שהוסבר לו בפעם ה-11 הוא משיב "זכות השתיקה". הנאשם מקניט את החוקרת (עמ' 72-73), אומר לה שהיא נראית לו עייפה ומציע לה כוס מים מאלו שהובאו לו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

הנאשם נשאל אם משתמש בעוד שמות והוא מפנה אותה לתחילת ההודעה, עמ' 78, עד כי זו בכעסה עליו מעירה לו שלא על כל שאלה צריך לענות בשאלה. הנאשם טוען שרשמו את שמו 'דמולי' במקום 'דימיטרי' ולכן אינו מוכן לענות לשאלות. גם שאומרים לו שמדובר בטעות הקלדה, הדבר לא מניא אותו מסירובו לענות ומבקש 'לסגור' את החקירה נגדו וממשיך להקניט את החוקרת (עמ' 80), מקניט את החוקרות על כך שהן מרוויחות מעט כסף (עמ' 87).

אף שהחוקרת מבהירה לו כי זו ההזדמנות שלו למסור גרסה, הנאשם מבקש שלא להשיב, עמ' 95.

לאורך כל החקירה הנאשם מתווכח, מתחכם בתשובות, ולמעשה, נמנע מלהשיב על השאלות שמציגים לו. מעלה דברים לא קשורים וטענות נגד החוקרים ומוודא כל הזמן שהוא מוקלט. אינו מקשיב לחוקריו ומשיב על דברים שנראים לו חשובים, תוך שהוא מתפרץ לדבריהם. מסיט את נושאי חקירתו לנושאים אחרים, מתחמק מלענות על שאלות פשוטות כמו למשל, אם הוא מדבר עברית ובאיזה שפה הוא מעדיף להיחקר, דורש כוס מים חדשה שונה מזו שהוא מחזיק.

ג) הודעת הנאשם - ת/598 (חקירה שלישית)

ממשיך באותו קו שבו נקט. השוטר שאינה מרוצה מהדרך בה נוקט הנאשם, נענית על ידו בדברי הרגעה שהם בעצם, הקנטה ברורה "תיקחי ממני דוגמא, אני רגוע, אני ככה נינוח, מדבר רגוע, הכל בסדר." גם כאן ממשיך לבקש מים וקפה. הנאשם מוזהר לבל ימשיך להתחכם אך הוא בשלו, עמ' 15. הוא משחק בכוס המים, מחזיק אותה בפיו כשראשו מוטה לאחור ואומר לחוקרת שתכתוב שהוא נחנק מכוס המים. שכן, אין לו אפשרות לשתות את המים אלא בדרך זו (הנאשם היה אזור לאור ניסיון בריחה שביצע בעבר במסגרת חקירה אחרת).

הנאשם מתלונן על כאבי גב ומבקש לעמוד ולהתמתח. מבקש ללכת למרפאה. החוקרת חסרת אונים, אומרת לו שקיבל כל מה שרצה – קפה, מים, עוגיה, עורך דין, הנאשם מאשר שאין לו טענות – 01:22:00.

לאורך כל החקירה קם מן הכיסא, מתמתח, עושה ניתורים, החוקרת מאפשרת לו להדליק את המיזוג ולכבותו חליפות. נראה שהוא זה ששולט בחקירה ומהלכיה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

בעמ' 41 מסבירים לו ב'רחל בתך הקטנה' שאם לא ימסור גרסה, גרסתו תהיה גרסה כבושה, אך הנאשם בשלו, מלגלג על החוקרת (עמ' 43). שוב מעיין בדפי עיתון שמוציגים לו, אף שממשיך לדבוק בזכות השתיקה. במהלך הפסקת האוכל, הנאשם נשכב על הרצפה בטענה שלא נח. בחדר החקירה מוצבים שני שוטרים נספים, משום שהחוקרת לא מצליחה להתמודד עם התנהגות הנאשם (עמ' 59). הנאשם קם שוב ומבצע תרגילי התעמלות (עמ' 73). בהמשך הוא מבקש מהחוקרת קפה, עמ' 76, שכן הוא לא יוכל לתפקד. הנאשם נשאל על הטלפונים, כרטיסי ה-sim והכוננים הקשיחים ועל כל אלה השיב ב'זכות השתיקה' (עמ' 98-110).

ד) חקירה רביעית – ת/599א

שומר על זכות השתיקה, כאשר הנושאים בהם דן הנאשם הם נושא המזגן ונושא דרישתו לקבלת קפה ומים. ושוב חוזר על תרגילי ההתעמלות ומעלה תלונתו על חפצים שנגנבו ממנו.

6. הסברי הנאשם לכבישת הגרסה

במהלך עדותו בבית המשפט התבקש הנאשם להסביר את סיבת שתיקתו במהלך חקירותיו. הנאשם סיפק יותר מאשר סיבה אחת, כאשר אף לא אחת מן הסיבות שסיפק היה בה כדי להניח את הדעת. להלן ההסברים:

עמ' 237 שו' 10 ואילך: "לא יכולתי לתת עדות בשטח אוקראינה מכיוון שהיו לי חששות לגבי משפחתי וגם לגבי האנשים הקרובים אלי..." בהמשך ובאותה נשימה מגיע ההסבר הבא "בישראל אחרי שהגעתי הנה התיק שלי שלקח על עצמו עו"ד פרידמן... עד שהוא היה אמור לסיים את קריאתו של התיק ביקש ממני לא לדבר ולא לתת עדות... לו לא היה אומר לי לשתוק, הייתי גם אז נותן עדות מפורטת."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

(א) באשר לטענה כי הוא חושש שיאונה רע לקרוביו באוקראינה, אומר כך. מדובר בטענה לאקונית, וכי איזה חשש היה כלפי קרובי משפחתו? הדעת נותנת שאדם שמוצא עצמו בסיטואציה כמי שמופלל במעשים קשים, על ידי אונישנקו ודמיצ'ב (כך לטענתו), לא יסכור פיו אלא ישתף פעולה עם חוקריו ויצביע להם על מי שנראים לו כאחראים למעשים שמבקשים 'להדביק' לו.

לא לחינם פירטתי את מהלך חקירותיו של הנאשם באוקראינה, את העובדה שהוא היה מיוצג על ידי סגור פלילי שהעמיד אותו על זכויותיו והיה נוכח, לא רק במהלך חקירותיו שלו, אלא גם במהלך העימותים שנעשו בינו לבין דמיצ'ב ואונישנקו. כך שאם היה שמץ של אמת בדבריו של הנאשם, איש לא היה מונע ממנו מלומר דעתו למי שהתעמת מולו, ולבטח גם לא חוקריו.

טענותיו של הנאשם כי הוא אוים על ידי החוקרים באוקראינה לא היתה להן אחיזה במציאות, ואינן עולות בקנה אחד עם הרושם שהתקבל מתמלילי חקירותיו. נהפוך הוא. תעוזתו, חוצפתו ובטחונו העצמי המופרז של הנאשם הן במהלך חקירותיו באוקראינה, והן במהלך חקירותיו בארץ, עומדים בניגוד מוחלט לטענה כי הוא חושש לחיי קרובי משפחתו וחשש מחוקריו באוקראינה.

כאן המקום להעיר כי הודעותיו של הנאשם באוקראינה הוגשו בהסכמה, מבלי שנשמעה מפיו או מפי בא כוחו, ולו מילת הסתייגות אחת באשר לנסיבות גביית ההודעות. יתרה מכך, איש מן השוטרים שהיו מעורבים בחקירות אלה לא נשאל על תחושת הפחד והאיום שאלו השרו (לטענתו) בחקירותיו של הנאשם. כפי שציננתי, הקושי בקבלת הסברו זה של הנאשם נעוץ בדלות האינפורמציה שנתלוותה אליו, והחשוב יותר, בחוסר הגיונו של הסבר זה.

(ב) באשר להסברו לשתיקתו בחקירות בישראל, לפיו עורך דין פרידמן יעץ לו כך, אומר כי הסבר זה, גם אם אאמין לו (ואינני מאמין לו), אין בו כדי לסייע לנאשם. ראה בענין זה הדברים ב-ע.פ. 15/78 פד"י (לב) (3) 64, הציטוט יובא בהמשך במלואו בפרק הדן בנפקות המשפטית של שמירה על זכות השתיקה וכבישת גרסה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

הנאשם בחר לתעתע בחוקריו, להתחכם ולהתחמק ממתן תשובות לשאלות שנשאל וניתנה לו יותר מאשר הזדמנות אחת לכך כשהחוקרים חזרו והעמידו אותו על ההשלכות המשפטיות שעלולות לנבוע משתיקתו זו.

ג) הקדמתי ופירטתי בהרחבה את מהלך חקירותיו של הנאשם בישראל, ולא בכדי. הנאשם היה עקבי בשימושו בזכות השתיקה למן הרגע הראשון. החל מיום מעצרו באוקראינה, המשך בשתיקתו במהלך חקירותיו בישראל וכלה בהכחשתו הגורפת ואי מתן גרסה בתשובתו לכתב האישום. מדובר בקו הגנה מגובש, בו נקט הנאשם מתחילת החקירה המשטרתית, כאשר המשך שתיקתו של הנאשם וכבישת גרסתו תוך הכחשה גורפת לכל עובדות כתב האישום, והימנעות מהצגת גרסתו לעדי התביעה שהעידו, הינה התנהגות שאין לה כל הסבר, לבד מרצונו להתאים גרסתו בעדותו לראיות שהביאה המאשימה. ההסברים שסיפק הנאשם לכך כי הוא לא ידע שיש לו זכות לשאול שאלות וכי מסר את הגנתו לידי סנגורו, עוה"ד בקסנסקי, הם הסברים שאינם מתיישבים עם המציאות וכפי שהתרחשה בפועל במהלך הדיונים בבית המשפט; הנאשם הפגין שליטה מלאה במהלך הדיונים, כאשר היה זה שהכתיב הן את ההכחשה הגורפת והן את אופן ניהול ההגנה. ראה לענין זה דברי בא כוח הנאשם בעמ' 1 לפרוטוקול, ישיבת יום 10.1.2013. הנאשם היה מעורב ומעורה בכל מהלכי משפטו, בין בהעברת פתקים לסנגורו במהלך הדיונים, בין בהערותיו בעל פה ובין בבקשותיו להוסיף ולשאול שאלות, גם כאשר תמו שאלותיו של סנגורו בחקירה נגדית. כך גם ההפסקות בין הדיונים התארכו מעבר לנדרש, לבקשתו של הנאשם ובא כוחו שביקשו להמשיך לשוחח ולהתייעץ במבואת העצורים, מחזה שחזר על עצמו כמעט בכל ישיבה ובכל הפסקת דיון.

כל שרוצה אני לומר הוא שהנאשם רחוק מלהיות אדם כנוע שמקבל תכתיבי סנגורו, ההפך הוא הנכון. הנאשם ידע מהן זכויותיו, ידע לבקש את בקשותיו והשיב על השאלות בדרכו הארוכה המתחמקת, והפתלתלה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

בעמ' 335 אף ציינתי את הצורה החמקנית והפתלתלה בה השיב הנאשם על השאלות, תוך שהוא מאריך את משך חקירתו הנגדית לחמש ישיבות, כאשר כל שאלה נשאלת יותר מפעם אחת. הערת בית המשפט חוזרת שוב בעמ' 327 לפרוטוקול. ראה גם הערת בית המשפט בעמ' 334, באשר לאופן מתן התשובות. התשה, התחמקות והתחמקות אפיינו את עדותו של הנאשם. ככל שהישיבות התמשכו והתארכו, התחזק אצלי הרושם שהנאשם הינו אדם פיקח וערמומי, המודע היטב לזכויותיו, שהכתיב את אופן התנהלות הגנתו, כשהוא נוקט בטקטיקה של התחמקות והתשה, ואמירת האמת אינה שגורה בפיו שמכזב במצח נחושה.

הנאשם גם עמד על כך כי יימסר לו פרוטוקול הדיון בסופו של כל דיון (אף שטען כי אינו יודע לקרוא ולכתוב עברית). הנאשם בחר אפוא לנהל את הגנתו בצורה המתוארת לעיל, כאשר הוא מחזיק ב"קלפי הגנתו" סגורים וקרובים לחזהו, והחליט לפתוח אותם רק משתמו ראיות המאשימה והיה בטוח וסמוך כי אונישנקו לא אותרה על ידי המאשימה, כך שלא תעיד נגדו. בצעד מתוכנן היטב ולא בהיסח הדעת, נמנע הנאשם מלהטיח במהלך חקירתו הנגדית של דמיצ'ב את אותו סיפור שהומצא על ידו, לפיו לדמיצ'ב היתה מערכת יחסים אינטימית עם אונישנקו, וכי הוא יחד עם אונישנקו הפלילו אותו על לא עוול בכפו, כאשר סיפור ההפללה מופיע במהלך עדותו בפרשת ההגנה ולא ניתנה לדמיצ'ב אפשרות להגיב על כך.

כפי שציינתי, הימנעות הנאשם ממתן מענה לכתב האישום ובהמשך, הימנעותו מעימות דמיצ'ב עם גרסתו היה מהלך שקול ומתוכנן כדי שיוכל 'לסדר' ולארגן את קו הגנתו כראות עיניו, מבלי שניתן לעמת את עד התביעה עם הגרסה החדשה אותה העלה. מהלך זה הינו בעוכרי הנאשם, משלא שוכנעתי כי שתיקתו של הנאשם במהלך חקירותיו נעשתה מטעמים שיש בהם כדי להצדיק השתיקה או למצער, להסביר אותה וזו נעשתה ממניעים של טקטיקת הגנה, הא ותו לא.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

משקלה וערכה של עדות כבושה ולו רק מסיבת היותה גרסה כבושה, מועט ביותר. בהמשך משאתיחס לעדות לגופה, אראה גם כי לגופה אין היא יכולה לעמוד נגד הראיות המפלילות, ואין בה כדי לעורר את הספק הסביר הנדרש לחילוצו של הנאשם מהרשעה לאור הראיות המפלילות המרובות שסוגרות עליו, לאחר שעדותו נמצאה כלוקה באמינותה ומהימנותה וכפי שאעמוד על כך בהמשך.

7. היבטים משפטיים – גרסה כבושה

באשר להיבטים המשפטיים של כבישת הגרסה, אפנה לדברים שכתבתי (תוך ציטוט והפניה לדברי מלומדים ופסיקת בית המשפט העליון), בת.פ. 54/98 מדינת ישראל נ' ולדימיר יקירביץ': "לעובדה, כי גרסתו של הנאשם נזכרה לראשונה בבית המשפט יש משמעות משפטית; על התנהגות דומה לזו של הנאשם אמר ביהמ"ש העליון אמירות רבות שכולן נוגעות לסירובו של חשוד למסור מיידית הסבר לראיות מסבכות שמוצגות נגדו; ההתנהגות האמורה הינה "כבישת גרסה", פשוטה כמשמעה.

כך בע"פ 437/82 אבו נ' מדינת ישראל, פד"י (2) 85, 97; כבישת הגרסה מלמדת כי משום מה לא היה נוח לחשוד להביא לידיעת המשטרה את גרסתו, ע"פ 597/88 אנג'ל ואח' נ' מדינת ישראל, פד"י (5) 252, 221; כבישת הגרסה מלמדת שמדובר בסיפור "מפוברק" שהיה דרוש לנאשם זמן כדי להמציאו, ע"פ 5730/96 גרציאני נ' מדינת ישראל, תקדין עליון כרך 98(2) עמ' 843-84; כבישת גרסתו של נאשם יוצרת לפיכך חיזוק לראיות התביעה, ע"פ 365/89 אשר נ' מדינת ישראל, פד"י (1) 113, 129 כבישת הגרסה מצדיקה החלטה של ביהמ"ש לדחות את הגרסה הכבושה, ע"פ 3062/92 אסולין ואח' נ' מדינת ישראל, פד"י (4) 221, 225; משהוטחו אפוא בנאשם הראיות המפלילות ונתבקש הסברו להן, ראוי היה כי ייתן להן הסבר בהזדמנות הראשונה. הנאשם כאמור, נמנע מלעשות כן והתבצר בזכות השתיקה, ובעצת עורך דינו. על דברים אלו אמר ביהמ"ש כך:

"היעדר הסבר ונקיטת קו השתיקה – מחזקים גרסת התביעה... לענין זה אין נפקא מינה, שהסניגור המלומד ביקש לרמוז שלא במערער האשם בכך שמילא פיו מים, וכי הודרך בדרך מוטעית על ידי פרקליטו בבית המשפט קמא. ומכאן, שהבחירה בדרך השתיקה אינה צריכה להיות לו לרועץ ובעלת השלכות על טיב הגנתו. אין אני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

סבור כי ניתן לראות הסבר כאמור להיעדרו של הסבר כלשהו, כמניח את הדעת; היעדר התגובה משאיר, בין היתר, פתח פרוץ לפירושים, אך עיקרו של דבר, אין בית המשפט יכול להיכנס לנבכי שיטת ההגנה ולבחון אם זוהי החלטה שרירותית של הסניגור או שמא בחר הסניגור בדרך זו מכיוון שלא היה נכון לתת ידו לפרישתו לפני בית המשפט של טענות מסוימות, כפי שהוצגו לפניו על ידי הנאשם. שתיקתו של הנאשם בחקירה משנתבקש הסבר, וזה לא ניתן על ידו, אינו עולה בקנה אחד עם ציפיותיו שיאמינו לו כשיעלה את גרסתו לראשונה בבית המשפט, בשלב עדויות ההגנה. כך בע"פ 230/84 חג'בי נ' מדינת ישראל, פד"י לט(1) 785, 789:

"המערער שתק לאורך כל הדרך וסירב להגיב תגובה כלשהי ולתת הסבר כלשהו... אכן, זכות השתיקה עומדת לנאשם, אולם מששתק במקום שנתבקש להסביר, אין שתיקתו זו עולה בקנה אחד עם ציפיותיו שיאמינו לו, כאשר יעלה את גרסתו לראשונה בשלב של עדויות ההגנה, כאשר נאשם טוען לחפות מוחלטת והוא מעומת על ידי חוקריו במשטרה עם חומר המעיד על מעורבותו בפשע, כיצד יצפה שיאמינו לו אם נמנע מלפקוח עיני חוקרים כשמטיחים הם בפניו את העובדות הידועות להם... בנסיבות כאלו יש בשתיקתו כדי להוות חיזוק מה לעדויות התביעה." הסיבות שהעלה הנאשם ל"כבישת גרסתו" עד למועד השמעתה בבית המשפט, כגון הטענה, כי פעל כך בעצת עורך דינו, וכי "משטרה זה לא מקום שבו ניתן למסור גרסה" וכיו"ב, נדחות על ידי כהסברים בלתי מספקים בעליל. לטעמי, גרסתו של הנאשם ש"נכבשה" על פני תקופה של מספר שנים, "הבשילה" לכדי גרסתו המשוכללת והמפורטת, שבאה לידי ביטוי בעדותו. בנסיבות אלו, משסיבותיו של הנאשם ל"כבישת הגרסה" נדחות על ידי כ'סיבות קש', שאינן מתקבלות על הדעת, אין לי אלא להסיק מן ההתנהגות האמורה של הנאשם, כי נתקיים בו כל האמור לענין כבישת הגרסה, קרי: שסיפורו של הנאשם סיפור מפוברק, שהיה דרוש לנאשם זמן כדי להמציאו. לאור האמור בעת התייחסותי העניינית, להערכת עדותו של הנאשם בבית המשפט, יהיו אל מול עיני הדברים הבאים, ככל שאלו נוגעים למשקלה הראייתי של עדותו הכבושה של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

"הכלל הוא, עדות כבושה, ערכה ומשקלה מועטים ביותר, משום שה"כובש עדותו" חשוד מטבע הדברים, על אמיתותה, זאת כל עוד אין בפיו הסבר משכנע על שום מה נכבשה העדות עת רבה. ומדוע החליט העד לחשפה. ניתן הסבר מתקבל על הדעת ל"כבישת" העדות, רשאי בית המשפט ליתן בה אמון ולהעניק לה את המשקל הראייתי המתחייב בנסיבות." קדמי, על הראיות, חלק א', מהדורת 1999, עמ' 373. ובהמשך בעמ' 75 נכתב כך: "וידגש כי ההסבר חייב להתייחס לשתי השאלות; האחד – הן לענין סיבת הכבישה, והן ל ענין עילת הגילוי: "ההסבר שעל בית המשפט להשתכנע הימנו הוא לגבי שני עניינים; האחד – על שום מה שתק וכבש... ; והשני, מה נשתנה עתה ומהו הנימוק שהניעו לשבור את שתיקתו..."

ובעמ' 376: "וידגש א. הכללים הנוהגים בקשר ל'עדות כבושה' של עד – נוהגים גם לענין הערכת מהימנותה ומשקלה של עדותו של הנאשם. ולא למיותר לציין, כי ב- ע.פ. 365/81 מצא בית המשפט בכבישת העדות מצד הנאשם "חיזוק" לראיות התביעה... ה. יש הגורסים כי אפשר והעלאת 'גרסה כבושה' תפעל לחובת הנאשם כאילו המדובר ב"שקר מהותי".

8. החקירה המשטרתית – פתיחה והתפתחויות

(א) תחילתה של החקירה שהעלתה את שמו של הנאשם כמי שעומד מאחורי מעשי המרמה היתה בישראל, בפברואר 2008, כאשר אחד בשם וסילי קורקין (להלן: קורקין"), זומן לחקירה במשטרה לאחר שהופקדו לחשבונו 4 צ'קים מזויפים ותלושי שכר מזויפים של ערבים שנמסרו לבנק בעת פתיחת חשבון בבנק דיסקונט, סניף פלי"ם בחיפה. הודעותיו של קורקין הוגשו בהסכמה והוא לא נחקר עליהן.

בהודעתו הראשונה מיום 25.2.2008 מסר קורקין כי בשלהי שנת 2007 (24.12.2007), עקב משבר כלכלי שפקד אותו, הוא חיפש מקורות מימון שיעזרו לו לעבור את התקופה הקשה. הוא נתקל במודעה בעיתון רוסי שפורסמה מטעם חברה בשם "גלובוס" שהציעה עזרה ליורדים מן הארץ בפתרון בעיות כלכליות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

לאחר שהתקשר טלפונית לחברת "גלובוס", נענה על ידי אדם שהציג עצמו בשם אלכסנדר. משביקש להיפגש עמו מסר לו אותו אלכסנדר כי הוא נמצא באזור המרכז (קורקין גר באזור חיפה), וכי בצפון יש נציג בשם אלכסיי, ומסר לו את מספר הפלאפון של אותו אלכסיי. הוא התקשר לאלכסיי ונפגש עמו. אותו אלכסיי סייע לו בהוצאת תעודת זהות חדשה (במקום זו שאבדה), ואף שילם עבור הוצאתה כ-120 ₪. מלווה ונעזר באלכסיי, פתח קורקין חשבון בנק בסניף בנק דיסקונט בחיפה (פלי"ס), באותה עת היה לקורקין חשבון בבנק הפועלים. בעת פתיחת החשבון בבנק דיסקונט מסר לו אלכסיי שלושה תלושי משכורת של ערבים, שכביכול אמורים לשמש כערבים לחשבונו של קורקין בבנק. בהמשך, ועל פי הנחייתו של אלכסיי, הוא רכש 4 מכשירי טלפון ניידים מחברת אורנג', ו-4 טלפונים ניידים של חברת סלקום. תמורת מכשירים אלה היתה אמורה להיות משולמת מחשבון הבנק שנפתח בסניף דיסקונט על פי הוראת קבע. כל המכשירים האלה נמסרו על ידו לאלכסיי. בהמשך, התקשר אליו אלכסנדר והודיע לו כי לחשבון הבנק שלו, בנק הפועלים, הופקד צ'ק בסך של 15,300 ₪ שאמור לשמש אותו למימון פרויקט נגרות בעסקו. את הצ'ק נטל קורקין והפקיד בחשבון שפתח בבנק דיסקונט. שלושה ימים לאחר מכן הגיע קורקין יחד עם אלכסיי לבנק דיסקונט לבדוק מה נמצא בחשבונו. אז הוא גילה כי הגיעו עוד 3 צ'קים שהופקדו לחשבונו בבנק דיסקונט, שאז אלכסיי ברח מהבנק. הפקידה בבנק דרשה ממנו לסגור את חשבונו באופן מיידי.

(ב) בעקבות הודעתו זו של קורקין, הגיעו החוקרים לאלכסיי ויינבלט, שהתברר כי הוא אותו "אלכסיי" עליו דיבר קורקין בחקירתו. תחילה הכחיש ויינבלט כל קשר לקורקין ולמעשים, אך בהמשך ולאחר שנמסר לו כי הוא תועד במצלמות האבטחה של בנק דיסקונט, יחד עם קורקין, החליט ויינבלט לשנות גרסה (עמ' 2 שו' 64 ל-ת/85): **"כן אני משנה את הגרסה... אני עזרתי לבן אדם הזה לפתוח חשבון בנק... ואני שימשתי כמתרגם. זהו."** חרף האמור, ויינבלט טען לבעיות זיכרון ולא שיתף פעולה. לאחר שהחוקרת מודיעה לו כי הוא עצור ומציגה בפניו ראיות הקושרות אותו למעשים שמייחס לו קורקין, אז הוא מעלה ויינבלט לראשונה את גרסתו בה הוא קושר את הנאשם, כך:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

...”לפני כשלושה חודשים, פניתי לפי מודעה בעיתון רוסי... שם היה כתוב דרושים עובדים. לא היה כתוב שם החברה, אני התקשרתי למספר טלפון שמתחיל ב-077. המספרים מופיעים בכרטיס ביקור של חברת ”גלובוס” שהצגת בפני. ובחור בשם דימיטרי מלכיאל הציע לי לעבוד כעובד או לחפש אנשים שרוצים להיות ערבים תמורת סכום כספי או מעוניינים לעזור את הארץ. הוא אמר לי שאני צריך ללכת עם אנשים ולפתוח להם חשבונות בישראל, להעביר לחשבונות אלה צ’קים גנובים ומזויפים, ואני מקבל לפי שעות שכר במזומן. דימיטרי אמר לי שאני עובד עם נהג בשם איגור ומסר לי טלפון שלו.. הוא היה מביא לי תלושי שכר פיקטיביים עבור אותם אנשים שפנו דרך מודעה בעיתון רוסי... איגור היה משלם לי במזומן. התפקיד שלי היה ללכת עם עולים חדשים לפתוח להם חשבונות. לתת להם תלושי שכר מזויפים אותם הייתי מקבל מאיגור... כעבור כמה חודשים אותם עולים היו גם לוקחים הלוואה מאותו חשבון בנק שפתחו ועוזבים את הארץ. לחשבונם היו מופקדים צ’קים מזויפים שלעיתים היו נפרעים.... התפקיד שלי היה לעזור לאנשים לפתוח חשבונות, לאחר שהצ’קים היו נפרעים, בעל החשבון היה מושך את הכסף שנתקבל עבור הצ’ק. היה מקבל סכום מסוים, ואת שאר הכסף אני הייתי מוסר לנהג איגור...

בקשר לקורקין וסילי, הוא התקשר אלי למודעה. דימיטרי יצר איתי קשר אמר לי שיש בן אדם חדש שרוצה לרדת מהארץ וצריך ללכת לפתוח חשבונות... אני קיבלתי באימייל תלושי שכר על שמו של קורקין מדימיטרי, הדפסתי אותם באינטרנט.. והלכתי יחד איתו לפתוח חשבון בבנק דיסקונט...”

בהמשך לאותה הודעה מוסר ויינבלט גם על האופן בו היה יוצר קשר עם הנאשם. שו' 126 להודעה ת/85: ”איך אתה יוצר קשר עם דימיטרי מלכיאל? ת: הייתי יוצר קשר טלפוני למספרי טלפון שמופיעים על גבי כרטיס ביקור, מדובר בעקוב אחריי לאוקראינה לקייב, שם עובד דימיטרי מלכיאל. הוא מציג את עצמו בשם אלכס, או דוד...”

בהודעה נוספת ת/86, מפרט ויינבלט כי ממספרי הטלפון המופיעים על כרטיס הביקור של ”גלובוס” שמספרם 077-5020079, 0774342007 נעשתה פעולת ”עקוב אחריי” לאוקראינה, ומי שעונה זה דימיטרי מישראל. עוד הוסיף כי חלק מתלושי השכר המזויפים היה מקבל מ’איגור’ ופעם אחת קיבל מהנאשם ששלח לו אותם באמצעות האימייל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

עוד הוסיף כי אותו איגור שפעל על פי הוראות הנאשם היה מקבל עמלה מהצ'קים המזויפים שהיו נפרעים ואילו הוא ויינבלט היה מעביר כספים לדימיטרי לאוקראינה באמצעות western union :

"אני מוסר לך 21 העברות כספיות דרך western union עבור דימיטרי מלכיאל, מדובר בסכום של 9,442 דולר בתקופה מ-1.1.2008 – 23.1.2008. אני קיבלתי שכר עבודה יומי 35 ₪ לשעה."

21 ההעברות עליהן דיבר אלכסיי ויינבלט בהודעתו שלעיל, סומנו כ-ת/92 בהן רשומים פרטי מעביר הכספים כאלכסיי ויינבלט ושמו של מקבל הכספים – דימיטרי מלכיאל.

בהמשך להודעתו זו, מסר ויינבלט שני דפי עיתון . דף מעיתון "נובוסטי" עליו סימן בכתב ידו "מודעות של דימיטרי מלכיאל עיתון נובוסטי צפון", ודף מעיתון "אפוחה" עליו סימן ויינבלט בעיגול את המודעה שפרסם לטענתו, דימיטרי מלכיאל, על הדף רשם בכתב ידו "מודעות של דימיטרי מלכיאל, עיתון "אפוחה" – ת/93.

ג) בעדותה של השוטרת ימית וייסמן, עת/35 בעמ' 114 לפרוטוקול, שו' 8-1, היא מספרת על הדרך בה הלכו והתבססו החשדות נגד הנאשם, ומציינת כי בשנת 2008 לאחר שאלכסיי ויינבלט נחקר ומסר את שמו של הנאשם **"שאיתו היה בקשר באוקראינה ומסר לי מספר הטלפון, כפי שכתבתי במזכר, לאחר שהוא שוחרר, החשוד, אלכסיי ויינבלט התקשרתי למספר הטלפון שהופיע באותו כרטיס ביקור שנמסר לי וכפי שציננתי (כרטיס ביקור חברת גלובוס שמסר לה אותו ויינבלט – ג.ק.)**, שאלתי האם אני מדברת עם דימה, והבן אדם מעבר לקו אישר זאת. המשכתי לדבר איתו ותוך כדי השיחה איתו זיהיתי את הקול של הנאשם." לדבריה, ת/69 הינו שחזור מזכר (שאבד), אשר תיעד את שיחתה עם הנאשם שנערכה ב- 2008 בסמוך למעצרו ושחרורו של ויינבלט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

עת/35 העידה כי היא שוחחה עם הנאשם יותר מפעם אחת בעקבות תלונות שהיו מגיעות אליה, וזיהתה את קולו של הנאשם שהיה מוכר לה מהיכרות קודמת- חקירת משטרה שהתנהלה נגד הנאשם בין השנים 2002-2003, בה נטלה חלק.

בעקבות תלונות שריכזה והגיעו להונאה צפון, היא שוחחה פעמים נוספות עם הנאשם, במהלכן זיהתה את קולו וכדבריה: "הייתי מקבלת תלונה חדשה, מספרי טלפון חדשים, הייתי מנסה להתקשר לאותם מספרים על מנת לוודא מי עומד מאחורי השיחות האלו, ואז היו מקרים, שהנאשם דימיטרי מלכיאל ענה לי. כבר לא הזדהה בשם דימה וכבר לא שאלתי אותו, אם אני מדברת עם דימה, שאלתי אותו שאלות... התעניינתי בקשר לקבלת הלוואות, קבלת העבודה והיו מקרים שענתה לי, ענה לי קול של אישה. של בחורה, כשהתחלתי לשאול אותה שאלות, אז היתה אומרת לי שהממונה עליה כרגע לא נמצא, שאני אתקשר יותר מאוחר, או שהיתה בעצם מעבירה לי את אותו בן אדם ושוב דיברתי עם דימיטרי, היו שיחות בודדות... אולי כמה שיחות שערכתי עם הנאשם." (עמ' 116 שו' 21 – 29).

9. התפתחויות נוספות

במהלך התקופה שבין 2008 ועד ל-2010 המשיכו להגיע למשטרת ישראל תלונות רבות של מתלוננים על כי רומו על ידי גורם שהציג עצמו בפניהם כמי שמבקש ליתן להם הלוואות או להציע להם עבודה, כאשר מה שמאפיין את מעשי המרמה שבוצעו כלפיהם היתה העובדה שהם בוצעו בשיטה דומה. מעקב אחר מסלול הכסף follow the money אל אוקראינה שם ישב הנאשם כאמור, כאשר שיטת העברת הכספים לאוקראינה התבצעה באמצעות העברות של western union או בשיטות הדומות לשיטה זו הובילה אל הנאשם וביססה את החשדות נגדו כגורם העומד מאחורי מסכת המרמה כאמור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

על נסיבות פתיחת החקירה על אדמת אוקראינה העיד עת/38 השוטר אנדריי גרוסמן (להלן: "גרוסמן"), ראש צוות החקירה שהיה ממונה על חקירת הפרשה. גרוסמן העיד כי בפברואר 2010 נתקבלה באוקראינה פניה של משטרת ישראל באמצעות שגרירות ישראל, כי בשטח ישראל ובשטח אוקראינה מצויה חבורת פשע מאורגן שבגין פעילותה נגד אזרחי ישראל, נפתחו עד כה כ- 200 תיקי חקירה בעקבות תלונות שונות שהגישו מתלוננים שטענו כי רומן. לדברי גרוסמן, המידע שהתקבל מישראל הצביע לעברו של הנאשם כמי שעמד מאחורי פעילות זו. המידע שהועבר מישראל, כלל בחובו גם מספרי טלפון שעל פי החשד, שימשו את מבצעי העבירות.

עוד העיד גרוסמן כי בפעילות משטרתית התברר כי כל השיחות בוצעו על ידי אדם אחד ששהה בשטח העיר פיאודוסיה: "...למכתב שקיבלנו הגיע אלינו מידע על כך שבעיר פיאודוסיה אכן מתגורר מלכיאל... נודע לנו מהמידע הפנימי שיכול להיות שיתכן שמר מלכיאל מעורב במרמה בינלאומית... כשבדקנו את המסמך שקיבלנו ממדינת ישראל והצלבנו אותו עם המידע שהתקבל במקום, בעקבות כל זה הגענו למסקנה שאנו פותחים תיק פעולה סביב מר מלכיאל ופעולותיו הלא חוקיות." עמ' 138 לפרוטוקול מיום 5.2.2013.

בהאזנה לשני קווי טלפון שהיו בשימושו ורשותו של הנאשם, ולאחר שהנאשם זוהה כאחד הדוברים המשתמשים באופן קבע בקוויים אלה, הוקלטו ותומללו שיחות שחזקו את החשדות נגד הנאשם כמי שעמד בראש הפעילות העבריינית.

10. מעצר הנאשם – חיפושים ותפיסת הראיות המפלילות

בתאריך 9.11.2011 לאחר שנגד הנאשם נאספו די ראיות, התבצע מעצרו של הנאשם בפיאודוסיה, אוקראינה, שנלוו אליו פעולות חיפוש ותפיסה, פעולות החיפוש התבצעו במספר מקומות כדלקמן:

(א) החיפוש על גופו של הנאשם – דו"ח החיפוש ת/46

ת/46 הינו פרוטוקול חיפוש על גופו של הנאשם ובדיקת חפצים אישיים שנמצאו ברשותו, בו מתועדת תפיסתם של מספר מכשירי טלפון ניידים מסוגים שונים, ומספר כרטיסי sim. דו"ח החיפוש והתפיסה, חתום על ידי הנאשם כמי שמאשר את ביצועו ותפיסת המוצגים מרשותו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

ת/46 נערך על ידי סגן משטרה בוזנקו דיניס (עת/40) בנוכחותם של עדים. עת/40 העיד כי פעולתו היתה מבוססת על החוק האוקראיני, וחזר על הנאמר בדו"ח החיפוש. בחקירה נגדית לא הועלתה שום טענה כי הפריטים המצוינים ב-ת/46, אינם שייכים לנאשם או שמאן דהוא 'שתל' אותם שם. כך גם לא הועלתה כל טענה מטעם הנאשם או בא כוחו לענין חוקיות החיפוש. דו"ח החיפוש הוגש ללא התנגדות.

(ב) החיפוש בדירת המגורים של הנאשם – דו"ח חיפוש ת/49

בתאריך 12.11.2011 נערך חיפוש בדירה שהיתה ידועה ככתובת מגוריו של הנאשם, דו"ח חיפוש ת/49. הדירה שבה נעשה החיפוש מצויה ברחוב דרוז'בה בית 42'א דירה 71 בעיר פיאודוסיה (להלן: "הדירה בדרוז'בה"). עורך דו"ח החיפוש הוא עת/41 סרגיי בן ניקולאי דורגאניוק, החיפוש ותפיסת המוצגים נעשו בנוכחותם של שני עדים שחתומים על ת/49. במהלך החיפוש נתפסו 2 מחשבים ניידים, מחשב ניח ומספר גדול של מכשירי טלפון סלולריים. פירוט המכשירים, סוגיהם ומקום תפיסתם מפורט ב-ת/49.

בנוסף, נמצאו ונתפסו בחיפוש בדירה דרכונו הרוסי של הנאשם, תעודות ומסמכים רשמיים שונים, דרכונו הישראלי, מספר גדול של כרטיסי sim של מפעילים שונים, כרטיסי אשראי שונים, דיסקים אופטיים, שרשרת עם צלב, טבעת, שעון ו-75 מפתחות. כל הפריטים שלעיל נמצאו בחדר השינה שבדירת הנאשם בכתובת הנ"ל (דו"ח חיפוש ת/49). המוצגים שנתפסו במהלכו של החיפוש האמור ת/50-ת/52, הוגשו בהסכמה וללא כל הסתייגות מטעם ההגנה, ומבלי העלאת טענה כנגד חוקיות החיפוש והממצאים שנתפסו במהלכו.

(ג) חיפוש ברכב מיצובישי גלאנט – רכבו של הנאשם – דו"ח חיפוש ת/57

לעמדת המאשימה, אף שהרכב מסוג מיצובישי גלאנט מספר רישוי AK-0968-BO, (להלן: "המיצובישי"), רשום על שמה של אונישנקו שהיתה בת זוגו של הנאשם במשך 4 השנים האחרונות. בפועל, ועל סמך ראיות אחרות המצויות בתיק החקירה, אשר יפורטו בהמשך, מדובר ברכבו של הנאשם שהיה בשימוש אף שהיה גם בשימושה של אונישנקו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

החיפוש במיצובישי התבצע ביום 9.11.2011, לאחר שנתקבלה הסכמתה של אונישנקו, הבעלים הרשום של הרכב, לביצוע החיפוש. המיצובישי עמד ברחבה הסמוכה לדירה ברחוב דרוז'בה בעיר פיאודוסיה. בתוך המיצובישי נמצאו מסמכים שונים, כרטיסי sim לטלפונים ניידים ומפתחות. דו"ח החיפוש, ת/57, והמוצגים שנתפסו מכוחו של צו החיפוש הנ"ל, הוגשו ללא הסתייגות או התנגדות של ב"כ הנאשם ומבלי העלאת כל טענה מצדו בדבר חוקיות החיפוש והממצאים שנתפסו במהלכו.

11. הראיות שנתפסו בחיפושים – ראיות מסבכות

הראיות החפציות שהניבו החיפושים שפורטו לעיל, הן ראיות בעלות חשיבות גבוהה להוכחת אשמתו של הנאשם. עובדת היותן של ראיות אלו "ראיות חפציות", להבדיל מראיות שמקורן בעדויות עדים, שניתן לטעון כלפיהן שהן נמסרות ממניעים כאלה ואחרים, הראיות החפציות הן "מוצר גולמי" – ראיות מסבכות ומפלילות מכוח עצמן והינן בעלות משקל ראיתי נכבד - שעובדת הימצאותן ברשותו של הנאשם, היא לבדה מעבירה אליו את חובת מתן ההסבר לסיבת הימצאותן ברשותו.

לראיות אלו ובמיוחד הימצאותם של מכשירי הטלפון הסלולריים וכרטיסי sim ששימשו להפעלת הטלפונים הסלולריים ששימשו את מבצע עבירות המרמה להוצאתה לפועל של תוכנית המרמה, חשיבות מרובה, כאשר השימוש בטלפונים סלולריים רבים היווה, למעשה, את עמוד השדרה של העשייה העבריינית. ברור לכל כי הימצאותם ברשות הנאשם של טלפונים ניידים או כרטיסי sim שתפעלו ניידים מהם נעשו שיחות המרמה, או כאלה שמספרם פורסם במודעות שהציעו "מתן הלוואות" או "עבודה" כפי שעלה מעדויות המתלוננים, כמוה כ"אקדח מעשן" המחייב את הנאשם במתן הסבר להימצאותם ברשותו. הוא הדין בממצאים שנמצאו על הכוננים הקשיחים במחשבים שנמצאו בביתו של הנאשם, שם נמצאו מודעות כדוגמת אותן מודעות להן התפתו קרבותיו לענות, מודעות בהן הוצעה "עבודה" או הוצעו "הלוואות", חוזי העסקה של 'עובדים' ועוד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

בהבינו את חשיבות הממצאים המפלילים ברשותו כעולה מדו"חות החיפוש שפורטו לעיל, פער הנאשם מחלוקת עמוקה בינו לבין המאשימה משביקש להרחיק את עצמו מממצאי החיפוש שנגעשו כפי שפורטו לעיל.

המחלוקת בין הנאשם למאשימה התבססה על הכחשתו כל זיקה וקשר לדירה בדרוז'בה, וכל זיקה וקשר עם המיצובישי משטען, כי המיצובישי אינו שייך לו אלא שייך לאונישנקו וכי ממצאי החיפוש על גופו וכפי שתועדו בדו"ח החיפוש, אינם משקפים את האמת משהכחיש כי על גופו ומרשותו נתפסו אותם מכשירים סולריים וכרטיסי sim מרובים כפי שפורט לעיל.

על מנת 'לקשור' את הנאשם לדירה בדרוז'בה, למיצובישי וכמתחייב מכך, לקשור אותו גם לממצאים שנתפסו בדירה ובמיצובישי שהיו בשימוש ובבעלותו, המאשימה מצביעה על שורה של ראיות שבכוחן לתמוך בטענתה זו.

באשר לבעלותו של הנאשם, החזקתו ומגוריו בדירה בדרוז'בה הצביעה המאשימה על הממצאים הבאים שלהלן:

- א) דרכונו הרוסי של הנאשם שנופק לו ביום 29.3.2010.
- ב) דרכונו הישראלי של הנאשם שנופק לו ביום 28.5.2004.
- ג) כרטיס מגורים בעיר פיאודוסיה על שם הנאשם מיום 17.10.2011.
- ד) כרטיס אשראי על שם הנאשם אשר פג תוקפו בחודש אוגוסט 2008.
- ה) אסופת מסמכים השייכים לנאשם; במסגרת אסופה זו נכללים 71 צ'קים ישראליים מזויפים.
- ו) שעון שרשרת צלב וטבעת, שהנאשם אישר כי הינם שלו (עמ' 364 לפרוטוקול שו' 15-17).

ז) החזרת החפצים שנתפסו בדירה בדרוז'בה לידי אביו של הנאשם. לידי אביו של הנאשם הוחזרו הטבעת, השרשרת, הצלב ושלושת המחשבים שנתפסו בדירה, שני כרטיסי אשראי, 4 תקליטורים ו-75 מפתחות ומסמכים שונים. בעת קבלת הפריטים הנ"ל, חתם אביו של הנאשם על תצהיר בו נכתב, כי הוא מקבל מהחוקר את החפצים אשר נתפסו על ידי המשטרה. "במקום מגוריו של דימיטרי מלכיאל בדירה מס' 71 ברחוב דרוז'בה בפיאודוסיה."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

לציין כי כל הפריטים שצוינו לעיל, לרבות מספר רב מאוד של מכשירי טלפון סלולריים (18 במספר), 30 כרטיסי sim ומספר דיסקים אופטיים, נתפסו בחדר השינה בדירה שברחוב דרוז'בה, על פי המתועד בדו"ח החיפוש, ת/49.

ח) גרסתו הראשונית של הנאשם בה הוא מודה כי הדירה בדרוז'בה היא דירת מגוריו, וכפי שיפורט בהמשך.

ט) על כל הממצאים האישיים ששייכים לנאשם שפורטו לעיל, יש להוסיף את עדותו הישירה של דמיצ'ב שהעיד כי הדירה בדרוז'בה הינה דירתו של הנאשם.

כפי שצוין, החיפוש נערך בנוכחותם של שני עדים והדו"ח, ת/49 הוגש בהסכמה. אל מול שלל ראיות המאשימה המצביעות על כך כי הנאשם הינו הבעלים והמחזיק בדירה ברחוב דרוז'בה, עמדה גרסתו של הנאשם.

12. גרסת והסברי הנאשם לראיות המסבכות

בעת חקירתו הראשונה, כאשר נשאל לכתובת מגוריו, השיב הנאשם כי הוא מתגורר בדירה ברחוב דרוז'בה (ת/39 עמ' 2, שורה 10, וכן בעמ' 17 שורה 29). באותה הודעה משהתבקשה התיחסותו של הנאשם לממצאים שנמצאו בחיפוש בדירה בדרוז'בה, הוא מילא פיו מים ולא טען כי דירה זו אינה דירת מגוריו (ראה תשובתו בעמ' 23 להודעתו ת/39).

רק בעדותו בבית המשפט העלה הנאשם לראשונה הטענה לפיה הדירה ברחוב דרוז'בה אינה דירת מגוריו, כי אם דירת מגוריה של אונישנקו. כאן המקום להעיר כי אין מחלוקת על כך כי הבעלות הרשומה בדירה בדרוז'בה היא של הנאשם (עמ' 268 שו' 17). לטענתו, הוא שוכן בה את אונישנקו שבאותה תקופה היו לה עמו יחסים אינטימיים, כאשר הוא נהג מדי פעם לבקר ואף ללון שם, אך זו לא שימשה כדירת מגוריו, משהוא התגורר כל התקופה יחד עם אשתו אליסה ברחוב כביש סימפרופול.

אינני מקבל את הסברו הנ"ל של הנאשם כהסבר הגיוני ומתקבל על הדעת, לא רק משום היותו "גרסה כבושה" אלא משום היותו מנוגד לכל היגיון בריא, שכל ישר וניסיון החיים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

לא יעלה על הדעת שאדם יחזיק את מסמכיו האישיים, חדשים וישנים במקום אחד ויטען כי מדובר בארכיון, שהרי המסמכים שנתפסו, חלקם היו חדשים ושימשו את הנאשם. כך למשל, דרכונו הרוסי. זה הוצא בשנת 2010 בעוד מעצרו של הנאשם התבצע בנובמבר 2011, כך גם התאריך המופיע על האישור בדבר שהותו במקום הינו מיום 11.2.2011, וכן אחד ישן מ-11.3.2009.

כאמור, בדירה נתפסו גם חפצים אישיים של הנאשם, כשארין חולק על עובדה זו. כך נמצאו בדירה שעון יד, שרשרת וצלב השייכים לנאשם. הדעת נותנת כי אדם מחזיק את חפציו האישיים במקום מגוריו ולא במקום שאינו מתגורר בו. כך נתפסו בדירה מסמכים שונים הקשורים לנאשם ולאשתו, ולפעילותו העסקית בנדל"ן ולא לאונישנקו. מסמכים שעניינם העברת דירות על שם הנאשם, חוזי שכירות, עליהם חתום הנאשם באופן אישי, חוזי מתנה בהם קיבל הנאשם וגם אשתו אליסה, מתנות, ייפוי כוח וכיו"ב. המסמכים סומנו ת/א-50.

(א) הסברי הנאשם לחוזי השכירות, המתנה והבעלות שנתפסו בחיפוש בדרוז'בה

הנאשם טען כי מסמכים אלה אינם שלו כי אם של אונישנקו, ונערכו במסגרת עבודתה בחברת נדל"ן שניהלה. מעבר להיות גרסת הנאשם גרסה "כבושה", זו התבררה גם כגרסה שקרית בעליל, שהוכחה ככזו דווקא באמצעות עדותו של עה/2, שהעיד כי לאונישנקו לא היתה כל חברת נדל"ן ולא עסקה בנדל"ן, עמ' 327 לפרוטוקול.

עוד התברר במסגרת חקירתו הנגדית של הנאשם, כי המסמכים שנמצאו בדירה קשורים לנאשם דווקא ולפעילותו באופן אישי בתחום הנדל"ן ולא אונישנקו, או לחברה שאותה ניהלה, לטענתו. כך למשל, הכחיש הנאשם קשר לנכס ברחוב פוסמיטיניגו ת/א-50, אך משהוצג לו חוזה השכירות של הנכס, החתום על ידו, אישר כי הוא אכן השכיר נכס זה, עמ' 347. כך אישר הנאשם כי המסמכים ת/א-50-ג הינם מסמכים שהוא חתום עליהם (ולא אונישנקו). כנ"ל דברים אמורים במסמכים ת/א-50-ד ת/א-50, שעניינם חוזי מתנה שהנאשם קיבל על פיהם דירות במתנה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

ברור אפוא כי מדובר בחוזי מתנה שניתנו לו באופן אישי ולא לאונישנקו, או לחברה שזו ניהלה. כך גם ת/50, חוזה מתנה נוסף שבו ניתנת במתנה דירה לאשתו של הנאשם, אליסה מלכיאל, כך גם ת/50 הינו חוזה שכירות בו השכיר הנאשם את הדירה נשוא ת/50 הנ"ל. קשה לקבל, וזאת אומר בלשון המעטה, טענה שאונישנקו החזיקה אסופת מסמכים זו, כולם מסמכים שעניינם נכסים השייכים לנאשם ולאשתו באופן אישי דווקא בדירה שבה התגוררה באופן קבוע כטענת הנאשם.

המסקנה המתבקשת בנסיבות אלה היא שהמסמכים הנ"ל הינם מסמכים השייכים לנאשם באופן אישי וכל טענה אחרת, שנשמעה כאילו מסמכים אלו שייכים לאונישנקו, או לחברה בניהולה שעסקה בנדל"ן, דינה להידחות כטענה כבושה ושקרית, שנוצרה בהבל פיו של הנאשם.

במהלך עדותו, ולאחר שהבין כי לא ניתן לשייך המסמכים לאונישנקו לפעילותה בתחום הנדל"ן, העלה הנאשם שני הסברים שונים להימצאות חפציו האישיים ומסמכי פעילותו בתחום הנדל"ן באופן אישי, לרבות מסמכי בעלות/מתנה של נכסים השייכים לו ברחוב דרוז'בה. ההסבר הראשון – החפצים והמסמכים אכן שייכים לו, אך הם לא נתפסו בדירה אלא ניטלו מתוך תיקו האישי שנעלם בעת מעצרו ו'נשתלו' בדירה על מנת להפלילו (עמ' 359 שו' 29). ההסבר השני – אונישנקו שמרה לו על החפצים ועל המסמכים בדירה בדרוז'בה, שכן בדירה היה ארון שהתאים לאחסנה. עוד הוסיף וטען שכפי שבדירה נמצאו מסמכים שלו, נמצאו גם מסמכים של אונישנקו. ייאמר מיד כי טענה אחרונה זו אינה עולה בקנה אחד עם ממצאי דו"ח החיפוש, ת/49 שבו נכתב כי נמצאו רק מסמכים השייכים לנאשם ואין זכר לכל מסמך השייך לאונישנקו בדירה בדרוז'בה.

שני ההסברים שהעלה הנאשם כאמור לעיל, אינם מתיישבים האחד עם השני. אם החפצים לא היו שם ו'הושתלו' על ידי החוקרים, משמעות הדבר שהוא לא מסר אותם בעצמו לאונישנקו כדי שזו תשמור עליהם. בנוסף לעובדה ששני ההסברים אינם מתיישבים אחד עם השני, הריהם מופיעים במסגרת אותה "גרסה כבושה" שערכה ומשקלה מועט. ואם לא די בכך, הרי שהנאשם לא ראה לנכון לעמת השוטרים שהיו מעורבים בחיפוש בדירתו, עם גרסתו לפיה החפצים 'הושתלו' בדירתו. כאמור, עדותו של העד שערך את ת/49 דו"ח החיפוש, היתה חד משמעית שהחיפוש נערך בנוכחות עדים והכל נעשה בצורה תקינה, וכל מה שנתפס נתפס מדירתו של הנאשם (עמ' 171 שו' 17) ובחקירה נגדית לא הועלתה כלפי עת/41 כל טענה בענין 'השתלת' ראיות בדירה בדרוז'בה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

לכל אלה יש להוסיף את דברי עדותו של דמיצ'ב שהעיד באופן חד וברור, כי הדירה ברחוב דרוז'בה שייכת לנאשם (עמ' 178 שור 25-18) דמיצ'ב חזר על עמדתו זו גם בחקירתו הנגדית (עמ' 199 שו' 33-25, עמ' 200 שו' 3-1), ולא מש מגרסתו זו כחוט השערה. המסקנה המתבקשת מן האמור לעיל, היא שהדירה ברחוב דרוז'בה היא דירתו של הנאשם והחפצים שנתפסו מדירה זו הינם חפציו של הנאשם.

משהוכח כי הדירה ברחוב דרוז'בה היא דירתו של הנאשם, התבקש אפוא הסבר מצדו של הנאשם להימצאותן של כל אותן ראיות חפציות מפלילות מכשירי טלפון סלולריים, 18 במספר, ו-30 כרטיסי sim שחלק נכבד ממספרי טלפון אלו, שימש את הנאשם בהתקשרויותיו עם המתלוננים הרבים ופורסמו והופיעו במודעות בעיתונות הרוסית בהן הוצעו "עבודות" ו"הלוואות", באמצעותם פיתה הנאשם את קרבתיו. כך נדרש הסבר להימצאותן של אותן מודעות בעיתונות הרוסית, בהן הוצעו "עבודות" או "הלוואות" – מודעות שנמצאו על כונני המחשבים שנמצאו במסגרת אותו חיפוש בדירה ברחוב דרוז'בה. כך נדרש הסבר מצדו של הנאשם לאותם 71 צ'קים ישראלים מזויפים, ת/53, שנמצאו בדירה כאשר שיטת הביצוע בה נעברה עבירת קבלת הכספים במרמה מהעובדים או מבקשי ההלוואה, בשלב השני, בו הבטיח הנאשם להחזיר להם את כספם, או לשלם להם שכר על עבודתם, היתה באמצעות שימוש בצ'קים ישראלים מזויפים על סכומים גבוהים משמעותית מסכום ההחזר שהתיימר הנאשם להחזיר, שהופקדו לחשבוניותיהם ודרישתו מהם לקבל ההפרש, וכפי שפורט קודם לכן.

הנאשם נמנע מלמסור במהלך חקירותיו במשטרה, גרסה עניינית לכל מה שנמצא ונתפס בדירה.

(ב) הסברי הנאשם להימצאות הטלפונים, כרטיסי ה-sim והמודעות על כונני המחשבים

הפעם הראשונה שעולה מפי הנאשם התייחסות כלשהי להימצאותם של הטלפונים הסלולריים וכרטיסי ה-sim בדירה ברחוב דרוז'בה, היתה במסגרת פרשת ההגנה. הנאשם העיד כי הטלפונים אינם שלו והם שייכים לאונישנקו שהיתה מוסרת טלפונים אלה לעובדים שעבדו בחברה שאותה היא ניהלה, חברה למתן הלוואות ונדל"ן (עמ' 341 שו' 7-5 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

בהמשך החקירה הנגדית ובאותו עמוד פרוטוקול ממש, מסייג את אמירתו הקודמת

משאומר כי **"המכשירים האלה אני לא יודע בוודאות למי הם שייכים"**. (עמ' 343 שו' 7-

8 לפרוטוקול), ובאותה נשימה ממש מעלה גרסה שלישית, בה הוא חוזר לגרסה

הראשונה לפיה המכשירים שייכים לאונישנקו משום שהוא ראה שהיא **"מסדרת אותם**

ועבדה איתם" (עמ' 343 שו' 24-23 לפרוטוקול).

הנאשם ממשיך ומסתבך בשקרים נוספים ומשנשאל למספרם של העובדים שעבדו

בחברה של אונישנקו, השיב כי מדובר לכל היותר בעשרה עובדים. משמקשים עליו, מה

לעשרה עובדים עם כמות כה גדולה של מכשירי טלפון וכרטיסי sim (בחיפוש נתפסו כ-

18 מכשירים ועוד 30 כרטיסי sim), שכלל הנאשם את גרסתו וטען כי, לעתים עבדו

בחברה יותר מ-30 אנשים. אלא שעדותו של הנאשם נסתרת על ידי עד ההגנה רומנוב

(עה/2), שהעיד באותו ענין כי לכל היותר, עבדו בחברה של אונישנקו לא יותר מעשרה

אנשים וכי לאונישנקו לא הייתה חברת נדל"ן והיא לא עסקה בנדל"ן. לסיכום,

ניסיונותיו של הנאשם להרחיק עצמו מן הטלפונים וכרטיסי ה-sim, נעשית אפוא

ב"גרסה כבושה" התפורה בתפרים גסים שאינה מחזיקה מים, והיא נדחית על ידי כגרסה

שקרית. כך גם הסברו, או שמא תאמר, היעדר הסברו של הנאשם למחשבים ולנמצא

עליהם כמו גם לצ'קים המזויפים שנתפסו, משזה התמצה בהכחשת כל זיקה וקשר

לדירה, גרסה שנדחתה כאמור.

(ג) הסברי הנאשם למוצגים שנתפסו על גופו

דו"ח החיפוש ת/46 הוגש ללא התנגדות מטעם הנאשם או בא כוחו. על ת/46 חתם

הנאשם ללא כל הסתייגות. עת/40 עורך דו"ח החיפוש העיד בבית המשפט; במהלך

חקירתו לא הוטחה בו כל טענה בדבר חוקיות החיפוש והממצאים שנתפסו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

ציינתי כבר קודם לכן כי הנאשם נמנע מליתן כל הסבר לממצאי החיפוש, ובכלל נמנע מלשתף פעולה בחקירה ולהשיב לשאלות, והתחפר ב"זכות השתיקה". ההסבר ניתן על ידי הנאשם במהלך עדותו. על פי גרסת הנאשם, הממצאים שנרשמו בדו"ח החיפוש וכפי שתועדו ב-ת/46 אינם נכונים; לדבריו, רק שני מכשירי טלפון מתוך 6 המכשירים ו-8 כרטיסי sim שנרשמו בדו"ח החיפוש ככאלה שנתפסו על גופו, הם שלו.

לגבי יתר המכשירים טען הנאשם כי אלה של אונישנקו. לדבריו, במעמד המעצר שלו ושל אונישנקו נעשה חיפוש, הן על גופו והן על גופה של אונישנקו, במהלכו נתפסו אותם 6 מכשירי טלפון וכרטיסי ה-sim, אותם מבקשים לשייך לו.

כפי שציינתי קודם, מדובר בגרסה כבושה, שהועלתה במהלך פרשת ההגנה, כאשר הנאשם נמנע מלעמת את עורך דו"ח החיפוש עם גרסתו החדשה, בה הוא מערער על מהימנות ואמינות גרסתו של עורך הדו"ח. אשוב ואזכיר, כי דו"ח החיפוש הוגש ללא התנגדות, והנאשם חתום עליו. משגרסת הנאשם בענין ממצאי החיפוש הגופני התמצתה בהכחשה טוטלית וניסיונו לייחס חלק נכבד ממכשירי הטלפון ומכשירי ה-sim לאונישנקו, ומשגרסה זו נדחתה על ידי כ"גרסה כבושה" ובלתי אמינה, נותר הנאשם ללא כל הסבר המתייחס למציאתם של 6 מכשירי טלפון סלולריים ו-8 כרטיסי sim.

(ד) גרסת הנאשם באשר לבעלותו ברכב המיצובישי והממצאים שנתפסו בו

גם כאן דו"ח החיפוש ת/57 במיצובישי הוגש ללא התנגדות מטעם הנאשם ובא כוחו. החיפוש נערך בהסכמתה של אונישנקו, כאשר המיצובישי עמד ליד הבית ברחוב דרוז'בה.

החיפוש נערך כדין ובעת הגשת דו"ח החיפוש וחקירת עורך הדו"ח, ת/41, איש לא חלק על חוקיותו ועל שנכתב בו. אין חולק על כך כי הבעלות על המיצובישי רשומה על שם אונישנקו. קיימת מחלוקת בשאלה האם הנאשם, חרף רישום הבעלות כאמור, הינו הבעלים הנחזה והמחזיק בפועל במיצובישי. גם בסוגיה זו שתק הנאשם במהלך חקירותיו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

גרסת הנאשם ניתנה במהלך עדותו בבית המשפט. טרם אתייחס לגרסתו, אפנה לראיות שהביאה המאשימה להוכחת טענתה כי המיצובישי הינו רכבו של הנאשם, וכי הממצאים שנתפסו במיצובישי גם הם שייכים לנאשם.

לענין העובדה שהנאשם נהג מנהג בעלים במיצובישי, העיד דמיצ'ב שסיפר כי במסגרת עבודות בניה ושיפוצים שביצע עבור הנאשם בדירות השייכות לו, וקשרי עבודה שהיו ביניהם, נסע מספר פעמים עם הנאשם במיצובישי. משנשאל דמיצ'ב, אשר לא ידע על שם מי רשומה הבעלות במיצובישי, איזה רכב היה לנאשם, השיב בלא היסוס כי מדובר ברכב מסוג מיצובישי גלאנט. גרסתו של דמיצ'ב לא הופרכה אף שנחקר נגדית בענין זה ארוכות.

העובדה שגם הנאשם אינו מכחיש כי נהג במיצובישי, אם כי הוא סייג את השימוש בו רק לעתים רחוקות, יש בה כדי לחזק את גרסתו של דמיצ'ב. מכל מקום, בית המשפט אינו אמור להכריע בשאלת הבעלות הרשומה משזו ברורה. מה שחשוב לענייננו הוא האם הוכח כי, חרף הבעלות הרשומה על שם אונישנקו, היה הנאשם הבעלים הנחזה, ומי שהשתמש והחזיק במיצובישי הנ"ל.

כפי שציינתי כבר קודם לכן, לא מצאתי כל הסבר שהצדיק את "כבישת הגרסה" ומאחר והסברי הנאשם הגיעו במסגרת "גרסה כבושה", החשודה מטבע הדברים על אמינותה ואינה עומדת מול עדותו האמינה של דמיצ'ב, לענין שימוש התדיר של הנאשם במיצובישי, המסקנה המתבקשת מן האמור לעיל, היא שהמיצובישי היה בשימוש והחזקתו של הנאשם, שנהג בו מנהג בעלים ומכאן, שחפצים שנמצאו בתוך המיצובישי במהלך החיפוש המשטרתי קשורים לנאשם.

מסקנה זו מתחזקת גם לאור הצהרת אביו של הנאשם שהוגשה אף היא בהסכמה, ת/67א, ממנה משתמע כי הנאשם הוא זה אשר נהג במיצובישי.

משקבעתי כי לנאשם זיקת שייכות הדוקה למיצובישי, מתבקש הסברו של הנאשם למה שנתפס במיצובישי וכפי שתועד בדו"ח ת/57 נמצאו מסמכים כרטיסי sim לטלפונים ניידים ומפתחות, 4 כרטיסי sim של חברות סלולר אוקראיניות, 5 מעטפות של כרטיסי sim, של חברת אורנג' ישראל Big-Talk, כאשר בתוך שתיים מהן היו גם הכרטיסים ושלושת המעטפות האחרות היו ריקות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

כאן המקום לציין כי אחד מכרטיסי ה-sim שנמצאו בדירה ברחוב דרוז'בה, הוצא מאחת משלושת המעטפות הריקות שנתפסו בחיפוש במיצובישי. השיוך נעשה על פי הרשום על גבי המעטפה, כאשר קיימת זהות מלאה בין מספר ה-sim שנתפס בדירה לבין המספר שהופיע על אחת ממעטפות ה-sim הריקות שנתפסו במיצובישי. ראה לענין זה ת/583 המוצג ד.ב. (דרור בזגלו) 15(א) שנתפס ברכב אל מול ד.ב.11(ב) שנתפס בדרוז'בה.

כאמור, הנאשם לא סיפק כל הסבר למציאתם של הפריטים שלעיל במיצובישי משדבק בעמדתו, כי המיצובישי אינו שלו וכי לא נמצא בו כל פריט אישי הקשור אליו. משגם טענה זו של הנאשם נדחתה על ידי, נותר הנאשם ללא כל הסבר לענין הממצאים שנתפסו במיצובישי משנקבע כבר, כי היה בחזקתו ובשימושו ושנהג בו מנהג בעלים.

13. סיכום ביניים

הנאשם לא מסר כל הסבר שיש בו כדי לעורר את הספק הסביר לראיות המפלילות שנתפסו במהלך החיפושים, הן זה שנעשה בדירה בדרוז'בה, הן במכונית המיצובישי והן בחיפוש שנערך על גופו. בהיעדר כל ספק סביר, תעמודנה הראיות המפלילות במלוא עוצמתן ומשקלן הראייתי.

14. תוצרי החיפושים - הראיות המסבכות

א. הכמות העצומה של פלאפונים וכרטיסי sim, שנתפסו מרשות הנאשם בחיפושים השונים שפרטתי לעיל היא כשלעצמה הצריכה מתן התייחסות והסבר מצדו של הנאשם, במיוחד כך כאשר הטענה המופנית כלפיו היא שהוא ביצע את מעשי המרמה המיוחסים לו באמצעות שימוש בטלפונים הרבים והחלפתם באופן תדיר. מקל וחומר כאשר אותם טלפונים וכרטיסי sim שנתפסו מרשותו נקשרים אליו בהצלבות עם מתלוננים רבים, בין מבקשי הלוואות ובין "עובדים" ופרסום מספריהם של אותם טלפונים במודעות בהן הציע הנאשם הלוואה או עבודה, גם הן נקשרות אליו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

המאשימה בסיכומיה ערכה טבלה מפורטת בה התייחסות למספרי הטלפון וכרטיסי ה-sim שנתפסו מרשות הנאשם לרבות מספרים המשויכים וקשורים אליו באמצעות הודעות המתלוננים השונים והמודעות השונות. הטבלה מונה מספר רב של עמודים מעמ' 131 עד 156 כאשר ההצלבות מופיעות בעמודים 157 עד 167. לא מצאתי לחזור על המספרים וההצלבות במסגרת הכרעת הדין כאן ואסתפק בהפניה לטבלה הנ"ל של הצלבות ואימוץ המפורט בה, כאשר המסקנה המתבקשת היא שהנאשם הוא זה שעמד מאחורי מעשי המרמה תוך שימוש בטלפונים שנתפסו בחיפושים שנעשו על גופו, בדירתו וברכבו.

כפי שציינתי, הנאשם בחר להתמודד עם האמור בכך שהכחיש כל קשר לטלפונים וכרטיסי ה-sim משהכחיש שאלה נתפסו מרשותו. משטענתו זו נדחתה על ידי נותר הנאשם אפוא ללא כל הסבר.

ב. בדירה נתפסו 3 מחשבים, מחשב נייד ושני מחשבים ניידים (פסקה 1,2,3 בדו"ח החיפוש ת/49) על הכוננים הקשיחים של המחשבים הנ"ל נמצאו מסמכים רבים הקושרים את הנאשם לביצוע מעשי המרמה. מסמכים אלו הופקו מהכוננים הקשיחים והוצגו לנאשם במהלך חקירתו על ידי החוקרת יוליה רוסיין, וסומנו בראשי תיבות שמה החל מ-יא-1 עד יר-16 (ראה הודעת נאשם ת/599ג, ו-ת/1599ג). הנאשם כאמור, בחר שלא למסור כל גרסה גם בענין מסמכים אלה; במהלך המשפט טען כי המחשבים אינם שייכים לו. משטענתו של הנאשם בענין זה נדחתה על ידי, נותר הנאשם ללא כל הסבר למסמכים המסבכים שנתפסו במחשביו.

ואלו הם המסמכים:

- י.ר.2 – קובץ מתוך אתר אינטרנט של "הסוכנות היהודית לארץ ישראל" בענין מתן הלוואות לאנשי עסקים;
- י.ר.3 – טופס של קבוצת גי"ד בדבר הזמנת פרסום מודעות ע"ש אלכסנדר אנצה – ראה תלונת אנצה ב-ת/252;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

- י.ר. 4 – נוסח של מודעת הלוואה הכוללת מספרי טלפון שהופיעו במודעות מסוג זה. (אחד ממספרי הטלפון נתפס בחיפוש בדירה ברח' דרוז'בה – 054-9965393);
- י.ר. 5 – נוסח של מודעת הלוואה מטעם "ירושלים סיגל בע"מ" ובו מספרי טלפון שהופיעו במודעות מסוג זה שהוגשו על ידי המתלוננים בתיק – ראה ת/188 הודעת לאוניד גורלין;
- י.ר. 6 – מסמך ובו פרטים של ולדימיר שסטקובסקי (מתלונן בתיק - ר' ת/335).
- י.ר. 7 – מסמך ובו פרטי "עובדים" של חברת "מקלר" (המוכרת מהודעות המתלוננים. לדוגמא: אולגה קוטליארוב – ת/404), לרבות הודעת דוא"ל מהעובדת יוליה ספיבק (מתלוננת בתיק – ר' ת/325). שם מנכ"ל החברה – "אלכס". אחד מהמספרים המופיעים במסמך כטלפון של החברה המעסיקה – 0722360821 – הוא מספר שממנו בוצע "עקוב אחריי" לטלפון שנתפס על גופו של הנאשם (380671880773). מספר נוסף שמופיע במסמך – מופיע גם במודעות שמסרו מתלוננים. בנוסף, באותו מסמך מופיעים פרטיה האישיים של העובדת אירה ברג – מספר ת.ז. שלה, כתובתה ומספר הטלפון שלה – מספר שהתקינה בביתה בהוראת המעסיק ושממנו בוצע "עקוב אחריי" (ר' ת/429);
- י.ר. 8 – מסמך ובו מידע עבור העובדים לאיתור לקוחות לפרסום בעיתונים ומגזינים בשפה הרוסית. במסמך זה מופיעה כתובת הדוא"ל pressa10@rambler.ru – המוכרת בתיק מהודעות מתלוננים רבים (לדוגמא: דימיטרי סושצבסקי – ת/282; ולדימיר שסטקובסקי – ת/335; שרה קונין – ת/363; אירה ברג – ת/429);
- י.ר. 9 – נוסח מודעת הלוואה "הלוואות ממלכתיות ב-1%" ובו מספרי טלפון שהופיעו במודעות מסוג זה שהוגשו על ידי המתלוננים בתיק;
- י.ר. 10 – נוסח של "חוזה עבודה" מהבית, המוכר מהודעות המתלוננים העובדים, בו מופיעים חברת "מקלר" המוכרת מהודעות מתלוננים ושם מנכ"ל החברה – "אלכס רסקין" וכן מספר טלפון 077-9121008 המופיע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

במודעות שהוגשו על ידי מתלוננים בתיק סרגיי קרבצ'נקו, ת/250, לודמילה חרט ומרינה רדייב, ת/295 ו-ת/296;

• י.ר. 11 – קובץ מתוך אתר אינטרנט של "הבנק הבינלאומי הראשון" בענין מתן הלוואות, ובו מספרי טלפון שהופיעו במודעות שהוגשו על ידי מתלוננים בתיק; 077-2285128; 077-7006306; 03-5528879, ראה סרגיי טרן ת/151, גלינה בדצקי, ת/154 ויבגיינה פרבמן ת/236.

• י.ר. 12 – נוסח של הסכם עבודה עם חברת "ניומן סנטר" (שם מוכר מהודעות מתלוננים בפרשה. לדוגמא: אלאונורה טרגובנקו – ת/330, מיכאל ז'לטקובסקי – ת/361), עם מספר טלפון המופיע במודעות שהוגשו על ידי מתלוננים בתיק. בו מופיעה כתובת דואר אלקטרוני miriam1111@rambler.ru.

• י.ר. 13 – חוזה אשראי עם חברת "ירושלים סיגל בע"מ" (שם מוכר מהודעות מתלוננים בפרשה. לדוגמא: לאוניד גורלין – ת/188).

• י.ר. 14 – נוסח של חוזה העסקה (המוכר בתיק מהודעות מתלוננים) ובו מספרי טלפון המופיעים במודעות שהוגשו על ידי מתלוננים בתיק [מספרים שהתקינו בבתיים העובדים אירה ברג (ת/429) וולדימיר שסטקובסקי (ת/335); ראה גם ת/182 ליליה קונדטרייב, סוולטנה לנדמן, ת/180 ו-ת/181 ו-וואפה אגייב, ת/183.

• י.ר. 15 – נוסח מודעת עבודה (המוכר בתיק מהודעות מתלוננים) ובו שם המעסיק "אלכס", מספרי טלפון המופיעים במודעות שהוגשו על ידי מתלוננים בתיק וכן כתובת הדוא"ל miriam1111@rambler.ru – המוכרת אף היא מהודעות מתלוננים בתיק (לדוגמא: מיכאל זלטקובסקי – ת/361).

כאמור, הנאשם בחר להתמודד עם ממצאי החיפוש בדירה בדרוז'בה בכך שהכחיש כי הממצאים שנתפסו במסגרתו שייכים אליו. בעניינם של המחשבים טען כי אלו שייכים לאונישנקו. משהכחשתו נדחתה על ידי, נותר הנאשם ללא כל הסבר לממצאים המסבכים והמפלילים ככל שהם קושרים אותו לביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

15. ראיות ישירות נגד הנאשם:

העדים שהפילו את הנאשם בעדויות ישירות על חלקו בביצוע המעשים היו ויינבלט, מניקובה, רובינק (סולומיקה) ודמיצ'ב.

א. עדות ויינבלט

במסגרת הפרק בו סקרתי את אופן פתיחת החקירה, עמדתי על גרסתו של ויינבלט וכפי שזו נמסרה במהלך הודעותיו בחקירת המשטרה. הודעות אלה הוגשו לבית המשפט לאחר שויינבלט טען בעדותו בבית המשפט לאי זכירת הדברים שמסר בהודעותיו במשטרה בתואנת מחלה וטיפולים תרופתיים, שהוא מקבל, שגורמים לו לאובדן זיכרון. ויינבלט, הגיע מצויד באישור רפואי מתוך כוונה שלא להעיד. התרשמתי כי מדובר בעד שטוען לאי זכירה שלא מתוך אי זכירה אמיתית אלא תוך שימוש בטיעון זה על מנת שלא להעיד ולחזור על הדברים שמסר בהודעותיו במשטרה. ההודעות הוגשו לפי סעיף 10א לפקודת הראיות, ויינבלט הוכרז כעד עוין והותר לב"כ המאשימה לחקרו בחקירה נגדית.

לאור הסכמתו של ב"כ הנאשם ב-ת/93א, לא זומנו גובי אמרותיו של ויינבלט, על מנת להעיד על נסיבות גבייתן. חקירתו הנגדית של העד לא הניבה תשובה אחרת מזו ש"אינו זוכר דבר". ב"כ הנאשם לא שאל את ויינבלט ולו שאלה אחת. השאלה העומדת להכרעה כעת היא האם יש מקום להעדיף את אמרותיו של ויינבלט על פני עדותו בבית המשפט.

כפי שציינתי עוד בזמן מעמד העדות, התרשמתי כי ויינבלט בא לבית המשפט מתוך כוונה שלא לשתף פעולה עם ב"כ המאשימה, לא להשיב לשאלות, ובוודאי שלא לאשר את ההודעות שמסר בחקירותיו במשטרה. הפרוטוקול בעמ' 209 מדבר בעד עצמו. טענתו כי "אינו זוכר" את הדברים אינה אלא טיעון קלוש ובלתי מבוסס שבא לשרת את העד באי מסירת עדות אמת. התנהגותו של העד היתה שקופה וברורה וכך התרשמתי בזמן אמת ולא שיניתי מהתרשמותי זו מאום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

מצאתי להעדיף את אמרותיו המפורטות של ויינבלט שנתמכות בראיות של ממש על פני עדותו המפוקפקת שכל כולה היתה "אי זכירה". דבריו של ויינבלט בהודעתו ת/85, היו מפורטים; הוא ידע את שמו האמיתי של הנאשם "דימיטרי מלכיאל"; הוא נקב במקום מושבו של הנאשם באוקראינה, הוא ידע לספר שהמתקשרים למספרים המופיעים בכרטיס חברת גלובוס, מגיעים בסופו של דבר בשיטת ה"עקוב אחריי" לאוקראינה לדימיטרי מלכיאל. בנוסף, מסר לחוקריו שוברי העברת כספים באמצעות western union, ת/92 והמתייחסים להעברות כספיות מישראל לאוקראינה, כאשר מעביר הכסף הוא ויינבלט ומקבל הכסף הינו דימיטרי מלכיאל, שמקום מושבו באוקראינה. ראייה זו משמשת ראיה תומכת מסוג סיוע, כאשר כל שנדרשת אמרה כאמור, הוא תמיכה ראייתית מסוג חיזוק בלבד. לטעמי, די בראיה זו לבדה כדי להביא להעדפתה של גרסת ויינבלט במשטרה על פני עדותו בבית המשפט.

הודעותיו של ויינבלט במשטרה היו מפורטות והתאפיינו בעושר ודיוק התכנים וירדו לדקויות, כאשר רק מי שיודע את עובדות האמת, יכול להעיד עליהן כך. בנוסף לאותן העברות של western union, הביא ויינבלט את אותם גזירי עיתונים, ת/93 בהם לטענתו, פורסמו מודעות על ידי הנאשם. יצוין כי עוד בשנת 2008 חשף ויינבלט, שלא ידע לספר באופן מפורט על פרטי "שיטת המרמה" שנקט בה הנאשם, כי נודע לו שאנשים רומזו על ידי הנאשם לאחר שהבטיח להם הלוואות ולא קיים ונהג להתחזות בשמות בדויים, כמו 'אלכס' ו'דוד'.

גם הודעתו של קורקין שלא נחקר עליה כלל בבית המשפט, והוגשה בהסכמת ב"כ הנאשם, יש בה כדי להוסיף חיזוק נוסף על זה שפירטתי לגרסתו של ויינבלט. לאור האמור לעיל, מצאתי להעדיף את אמרותיו של ויינבלט ת/85, ת/86 על פני דברי עדותו בבית המשפט. כאמור, במהלך חקירותיו במשטרה נמנע הנאשם מלהתייחס לויינבלט, טען שאינו מכיר אותו. הטענה לפיה, ויינבלט קשר להפליל את הנאשם על לא עוול בכפו, אין לה כל ביסוס ראייתי לבד מהבל פיו של הנאשם, ואין היא מחזיקה מעמד מול גרסתו המפורטת של ויינבלט במשטרה, הנתמכת בראיות של ממש. בבחינת גרסתו של ויינבלט אל מול זו של הנאשם, עדיפה בעיני גרסתו של ויינבלט שנמסרה בהודעותיו ת/85, ת/86 על פני גרסתו של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

ב. עדותה של מניקובה

מניקובה העידה באמצעות video conference. בעדותה מסרה את הפרטים הבאים:

בין השנים 2009-2010 היא הועסקה כמנקה במרפאת שיניים, שהיתה מנוהלת על ידי הנאשם ואונישנקו. היא תיארה אותם כ'בעל ואישה'. הנאשם פנה אליה וביקש ממנה לפתוח חשבון בנק "למטרה שהוא יוכל לקבל העברות בנקאיות מהבית" (עמ' 153 שו' 8). הוא אמר לה כי מאחר ואיננו אזרח אוקראינה, איננו יכול לפתוח חשבון. הוא לא מסר לה לאיזו מטרה והיא לא שאלה למה, ובהיותו מנהל בעבודה היא הסכימה לבקשתו.

לבקשת הנאשם היא פתחה חשבון ב'קרדו בנק': "הלכתי לבנק ופתחתי חשבון בנק וחתמתי על יפוי כוח על שמו על מנת שיוכל לעשות האופרציות שלו בחשבון". (עמ' 155 שו' 14-15).

מניקובה אישרה כי היא חתמה על טפסים של קבלת כספים מ-western union, שהוצגו לה במהלך עדותה: "אני יודעת שחתמתי על כאלה אישורים מספר פעמים. לבקשת נציגי הבנק, הייתי משאירה אותם בבנק." (עמ' 156 שו' 8-10). את הכסף היתה משאירה בבנק: "הזמינו אותי פקידי הבנק אני חתמתי. תשלומים על כספים אצל איש שמבצע את האופרציות בבנק שנשארו הכספים האלה בבנק" (עמ' 155 שו' 31-32).

"אני לא יודעת מה היה עם הכסף ואני לא קיבלתי שום כסף. כל המסמכים היו בבנק." (עמ' 156 שו' 25).

וכן בעמ' 156 שו' 28 ואילך: "פקידי הבנק הזמינו אותי לבנק, התקשרו אלי לפלאפון. דימה ביקש ממני שבמידה ולא יהיה, לחתום על אלו. הייתי מגיעה לבנק פקיד הבנק היה מוציא תיק ובתיק הזה היו אישורים שכאלה. חתמתי והייתי משאירה את זה בבנק."

בחקירתה הנגדית משהוצגה לה שאלה שמשמעותה הטלת ספק בדבריה, ככל שמתיחס הדבר לעבודתה במרפאה, היא השיבה כי יש לה "הרבה עדים שיכולים להוכיח שעבדתי במקום. אני גם ניקיתי את דירתו של מלכיאל בפיאודוסיה." (עמ' 160 שו' 16). היא עמדה על כך כי הנאשם ואונישנקו שניהם היו מעסיקיה, אף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

אשרה את דברי ב"כ הנאשם כי אונישנקו זו ששילמה את שכרה. משתמה ב"כ הנאשם כיצד זה פועלת שתפקידה עבודות ניקיון בלבד, פתחה חשבון לבקשת הנאשם, השיבה זו נחרצות: **"אולי זה אצלכם ככה, ביקשו ממני טובה לפתוח חשבון... הם שניהם היו המעסיקים שלי..."**

במהלך עדותה התברר כי במסגרת הליך של ריענון זיכרון שנעשה לקראת עדותה, הביאה העדה לידיעת ב"כ המאשימה את העובדה **שלאחר חקירתה** בפברואר 2012 במשטרת אוקראינה, היא פנתה אל הבנק וביקשה לברר את שהתרחש בחשבונה. בתשובה החזיר לה הבנק מכתב ובו ציין שהיות והיא חתומה על יפוי כוח לטובת הנאשם, לא היתה כל בעיה למיזופה הכוח – הנאשם – למשוך את הכספים שנכנסו לחשבונה בהעברות של western union. ת/84 מכתב ב"כ המאשימה לב"כ הנאשם בנושא ריענון הזיכרון ו-ת/85 מכתב הבנק שנשלח לעדה, בתרגומו לעברית. לשאלת ב"כ הנאשם מדוע היא לא הזכירה את יפוי הכוח בהודעתה ת/84, השיבה שכנראה משום שלא שאלו. ההגנה מבקשת להטיל ספק באמיתות עדותה של מניקובה לאור אי התייחסותה לנושא יפוי הכוח בהודעתה במשטרה. הנאשם מוסיף טעם נוסף משלו – מניקובה עשתה עם אונישנקו יד אחת להפיל משום שהן מכרות ותיקות.

התרשמותי מעדותה של מניקובה הינה חיובית; הטענה כי העדה ביקשה להסיט את החשד מאונישנקו ו'להדביקו' לנאשם, אין לה כל בסיס. עדותה של העדה היתה קורקטית, מינימליסטית, ואילו רצתה להפיל את הנאשם לא היתה מציינת את התרשמותה החיובית ממנו כאדם שלא תיארה לעצמה שהוא קשור להונאות; אף שהנאשם סיבך אותה בחקירת משטרה בגין עבירות מרמה, לא התרשמתי כי העדה ביקשה לבוא עמו חשבון במסגרת עדותה. יתרה מכך, הנאשם נמנע מלעמת את העדה בחקירתה הנגדית, כי היא עשתה יד אחת עם אונישנקו על מנת להפילו, וכל שנותר בענין זה הינו הבל פיו של הנאשם, כאשר המשמעות להימנעות מחקירת עד וכפי שזו הוכרה בפסיקה, ידועה לכל ונזקפת לחובתו של הצד הנמנע. ראה לענין זה ע.פ. 7653/11 ראובן ידען נ' מדינת ישראל (טרם פורסם), עוד ראוי לחזור ולהזכיר כי כל התייחסותו של הנאשם לעדה היתה במסגרת גרסה כבושה, על ערכה ומשקלה של עדות כזו כבר הרחבתי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

באשר לתהיה מדוע לא הזכירה את קיומו של ייפוי הכוח בהודעתה, ת/84 בעוד היא מציינת זאת בעדותה בבית המשפט, כשהסבר שנשמע מפיה לכך היה כי "לא נשאלה על כך", אומר זאת. העדה הינה אישה פשוטה, קשת יום, שעבדה כמנקה במרפאת השיניים שנוהלה על ידי הנאשם ומי שנחזתה בעיניה כאשתו, אותה יוליה אונישנקו: הנאשם, מנהלה בעבודה ביקש ממנה כי תעשה לו טובה ותפתח על שמה חשבון בנק כדי שיוכל לקבל כספים המגיעים לו, כשהוא מסביר לה שבשל העובדה כי אינו אזרח אוקראיני, לא יוכל לעשות זאת. היא בתום לב, בהיותה נתונה לחסדיו של הנאשם כמעסיקה, לא מצאה לנכון לסרב וחתמה על המסמכים שהוצגו לה בבנק. בזמן אמת היא הבינה שהיא חותמת על מסמכי פתיחת חשבון. בהמשך ומתשובת הבנק לפנייתה, התברר לה כי בנוסף למסמכי פתיחת החשבון, היא חתמה על ייפוי כוח לטובתו של הנאשם בחשבון – דבר שאיפשר לו משיכת כספים מהחשבון. נראה שהיא לא היתה מודעת לעובדה זו בזמן אמת, קרי: זמן חתימתה על מסמכי הבנק בעת פתיחת החשבון.

דווקא העובדה שפנתה לבנק לאחר חקירת המשטרה מסבירה את אי התייחסותה לנושא ייפוי כוח, במהלך חקירתה במשטרה ת/84, בעוד שבזמן עדותה בבית המשפט, לעדה היתה כבר התובנה כי הנאשם פעל בחשבונה כמויפה כוחה, וזאת לאחר שהבינה זאת מתשובתו של הבנק אליה וכפי שנכתב לה ב-ת/85. מן האמור ניתן להסיק כהיסק שבהיגיון כי הסיבה הנכונה לאי הזכרת נושא חתימתה על ייפוי הכוח בעת חקירתה במשטרת אוקראינה היתה אי ידיעתה בעת החקירה כי חתמה על ייפוי כוח כפי שציינתי. ההסבר שהיא מסרה שכנראה 'לא שאלו על כך', הינו יותר סברה מאשר הסבר, במיוחד שהוא נשמע מפיה של אישה פשוטה שהאמינה שהיא עושה טובה למעסיקה, מי שאחראי על פרנסתה.

לסיכום, עדותה של העדה מהימנה ויינתן לה מלוא המשקל הראייתי. בטרם אעבור לסקירת יתר העדויות אתייחס לסוגיית ת/84 מכתב הבנק שנשלח לעדה, מכתב שלהגשתו התנגד ב"כ הנאשם וחרף התנגדותו התקבל כראייה. כאמור, מכתב זה נשלח לעדה על פי בקשתה, כאשר היא זו המכותבת בו. העדה התייחסה לנסיבות קבלת המכתב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

גם אם אתעלם כליל מתוכנו של המכתב ולא אתן לו כל משקל ראיתי, עדותה של העדה עצמה מבלי שהיא נתמכת בתוכנו של המכתב האמור, הינה עדות אמינה ומהימנה.

ג. עדותה של רבינק

מאחר ובמהלך החקירה באוקראינה נמצא כי על שמה של רבינק נשלחו כספים ל"פרייבט בנק", באמצעות העברות של western union, כך עלה מ-ת/429 שוי' 6-7 וכן ת/444 עמ' 6 וכן במסגרת ת/438-442 ; ת/405 שוי' 45 שהתברר בהמשך כי נמשכו, לכאורה, על ידה, זומנה רבינק לחקירה על ידי משטרת אוקראינה. במהלך חקירתה שהוגשה בהסכמה כעדות ראשית (ת/79א הודעה בכתב, ת/79ב תמלול החקירה), עולה כי העדה עבדה כחודש ימים משלהי אפריל 2010 עד תחילת יוני 2010, בחברת "רדוגה" שנוהלה על ידי הנאשם יחד עם אונישנקו. משנשאלה על ההעברות הכספיות שנעשו על שמה באמצעות western union, ומשיכת כספים אלה בהמשך, היא הכחישה כל קשר או ידיעה על כספים אלה, והכחישה אף הבנה כלשהי באשר לאופן העברת הכספים באמצעות western union.

העדה מאשרת כי בעת העסקתה בחברת "רדוגה" ביקש וקיבל ממנה הנאשם עותק צילומי של מסמכי הזיהוי שלה. "פספורט" מקומי (עמ' 175 שוי' 16-19), בהמשך כאשר סיימה לעבוד ב"רדוגה" היא ביקשה לקבל חזרה צילום הפספורט, אך הנאשם סירב בטענה שהוא שומר אצלו פרטים של כל מי שעבד אצלו אי פעם. עבודתה בחברת "רדוגה" התמצתה בפרסום מודעות באתרי אינטרנט למכירת דירה מסוימת ופניה לבתי מלון בהצעה לתווך להם אורחים תמורת תשלום לחברת "רדוגה". את כל אלה היא ביצעה על פי הוראות שניתנו לה על ידי הנאשם ואונישנקו.

כל תקופת עבודתה התמצתה בחודש אחד בלבד, כאשר השכר ששולם לה היה עבור מחצית החודש בלבד. משמעסיקיה אונישנקו והנאשם טענו כלפיה, כי מחצית החודש היתה במסגרת לימודי סטאז' וסירבו לשלם לה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

לשאלה אם היא פתחה חשבון ב"פרייבט בנק" שם הגיעו ההעברות מ- western union, היא השיבה כי מעולם לא פתחה חשבון בבנק זה ולא משכה כספים אלה, והפעם היחידה בה נכנסה ל"פרייבט בנק" היתה בנסיבות בהן הביא אותה הנאשם לשם כדי שיבדוק אפשרות של הטענת "ארנק אלקטרוני".

חשיבות עדותה של עדה זו מתמקדת בדברים שהיא שמעה מפי הנאשם במהלך עבודתה ברדוגה. העדה ציינה כי הנאשם היה עסוק מרבית הזמן בשיחות טלפוניות, וכי החזיק מכשירי טלפון רבים וכי במהלך השיחות שניהל היא שמעה אותו מדבר על הלוואות, אם כי אינה בטוחה בכך "ש: על מה הם דיברו ת: דיברו, אני אשלח לכם, איזה שהם נתונים על הבנק, אני לא זוכרת בדיוק.. אנחנו נשלח לכם איזה שהם מערכות אביזרים תלכו לשלם איזה משהו. משהו בסגנון הזה... אני שמעתי רק כמה משפטים שנשלח לכם משהו לכו תשלמו, אני אבדוק. יש לכם איזה תיקיה, אני אבדוק אצל רואה חשבון, אולי אמר הלוואות, אבל אני לא הקשבתי לזה מי יודע מה...ש: את המלה הלוואות את שמעת או לא? ת: יכול להיות ששמעתי, פשוט עבר כבר שנה וחצי. אני לא זוכרת אם שמעתי את המלה או לא שמעתי, נראה לי ששמעתי." עמ' 8 לתמליל ת/79.

בין העדה לבין הנאשם נערך עימות (ת/43), במהלכו הטיחה בו את הדברים שמסרה בהודעתה, אך הנאשם בחר לשתוק ולא להתעמת עם העדה. בנוסף, זיהתה העדה את קולו של הנאשם כאחד המשווחים באחת משיחות המרמה, שיחה מס' 0993514 מתוך האזנת סתר (ת/75) ראה דברי העדה ב-ת/79, עמ' 10 שו' 16-28.

על שמה של רבינק הועברו כספים מישראל על ידי הגברת אירה ברג, אחת העובדות ששירותיה נשכרו על ידי הנאשם, ללא ידיעתה, לצורך העברת כספים מישראל לאוקראינה – ראה הודעת ברג, ת/429 שו' 6-7, וכן ת/444 תשובת בנק הדואר בעניין ההעברות שביצעה ברג לאוקראינה, וכן ת/438-442 (העברות מסוג "מזומן בזמן" לפקודת אירה ברג והעברות שביצעה ברג לאוקראינה בחודשים נובמבר 2010 – מרץ 2011) ו-ת/445.

יוער כי במסגרת "עבודתה" של אירה ברג היא העבירה כספים גם אל דמיצ'ב, ת/429, שו' 13 וכן ת/442-438 סיכום כל ההעברות שביצעה ברג לאוקראינה מופיע בת/445.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

כמו כן הועברו לרבינק כספים על ידי אולגה קוטליאריק. ההפניה היא לארבע הודעות שמסרה קוטליאריק: ת/404 שוי' 6-7, ת/405 שוי' 4-5, ת/406 שוי' 13-15, וכן ת/408. אותה אולגה קוטליאריק שהודעותיה הוגשו בהסכמה, קיבלה מהמעסיק את ת/407, שנחזה להיות הסכם העסקתה ב"עבודה" כאשר מספר הטלפון של המעסיק שהופיע בהסכם העסקה הוא 07-22360821, מספר שהותקן על ידי "עובדת" אחרת, מרינה רדייב, שהועסקה על ידי הנאשם (ראה הודעת מרינה רדייב ת/296 שוי' 13-15, שוי' 17-18), אשר ממנו בוצעה פעולת "עקוב אחרי" אל מספר 380671880773, מכשיר טלפון שנתפס על גופו של הנאשם במהלך החיפוש, ת/46.

כך גם הועברו כספים לרבינק באמצעות western union על ידי "עובדת" נוספת של הנאשם, מלכה אסוואן, ת/332, עמ' 2 שוי' 3-5, כאשר מעסיקה (הנאשם) היה שולח לה הודעות SMS ממכשיר טלפון מספר 380932850473, מכשיר שנתפס בעת החיפוש על גופו של הנאשם, ראה דו"ח חיפוש ת/46.

כאמור, הנאשם לא מסר כל גרסה בעניינה של רבינק ונמנע מלהתעמת עמה. במהלך עדותו טען כי לרבינק "חשבון פתוח" איתו בגין אי תשלום שכר עבודה, אשר לטענתו נותר חייב לה בגין עבודתה בחברת "רדוגה". יש לציין כי טענה זו לא הוטחה בעדה במהלך עדותה ועלתה לראשונה במהלך עדותו של הנאשם.

לא מצאתי ממש בטענתו הכבושה של הנאשם. רבינק העידה את אשר ידעה ולא מעבר לכך. אילו רצתה רבינק לבוא חשבון עם הנאשם באמצעות עדותה, יכולה היתה לסבך את הנאשם בעדות מפלילה כגון העלאת טענה כי הנאשם הוא שביקש ממנה ללכת אל הבנק ולקבל את הכספים עבורו. להזכיר, כי במהלך החקירה המשטרתית, החשדות התמקדו בה ובשלב מסוים היא הוזהרה כחשודה. חרף האמור, דבקה רבינק בגרסתה שעניינה הכחשה טוטלית ולא הפנתה אצבע מאשימה לעברו של הנאשם, כמי שהיה לו קשר לאותן העברות כספיים ומשיכתם.

זאת ועוד. עיון בתמליל חקירתה של רבינק, מעלה כי האינפורמציה המפלילה בדבר השיחות שקיים הנאשם ואופן התחזותו באותן שיחות בשמות אחרים משמו האמיתי, ניתנו במענה לשאלות שהופנו לעדה על ידי החוקרת המשטרתית, ולא היו פרי יזמתה היא, וכאשר לא היתה בטוחה בתשובה לשאלה שנשאלה, ניתן להתרשם מן הדרך המהוססת שבה היא ענתה. מה שרוצה לומר אני, הוא שכך לא נוהג עד שמעונין "לסגור חשבון", וההתרשמות היא מעדות אמיתית ואמינה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

בשוקלי מחד את גרסתה האמינה של רבינק שנמצאו לה חיזוקים בדמות הממצאים המפלילים, הקשורים ב"עובדות" (אירה ברג, אולגה קוטליאריק ומרינה רדייב), אל מול גרסתו הכבושה והבדויה של הנאשם, העדפתי את גרסתה של רבינק על פני עדותו של הנאשם.

ד. עדותו של דמיצ'ב

דמיצ'ב העיד באמצעות video conference בישיבת יום 12.2.13, עדותו נשמעה לאחר חזרתו מנסיעה ארוכה מבלי שיהיה סיפק בידי ב"כ המאשימה, לרענן את זיכרונו. חרף האמור, עדותו של העד היתה קוהרנטית ומדויקת.

דמיצ'ב סיפר כי הוא הכיר את הנאשם בנסיבות בהן עבד עבורו בשיפוץ של מספר דירות, שהיו בבעלותו של הנאשם בעיר אודסה, ברחוב וינסיופוסקי ברחוב באזרנייה וברחוב לנורובסקייה ובעיר פאודוסיה, הוא עבד בדירה שנמצאת ברחוב דרוז'בה 42א (להלן: "הדירה בדרוז'בה"), שם הוא ביצע עבודות שיפוץ ובניה באחד החדרים בדירה זו. לשאלה כיצד ידע כי זו דירתו של הנאשם, השיב **"כי הוא (הנאשם) התגורר שם"**, עמ' 178 שו' 25.

דמיצ'ב אישר כי לחשבונות הבנק שלו הועברו סכומי כסף גדולים מספר פעמים, כאשר כל העברה נעה בין 80 דולר לבין 1,500 דולר, עד 3,000 דולר במספר העברות, אך אינו זוכר במדויק מה היה מספרן המדויק של ההעברות. ההעברות הכספיות היו מגיעות מישראל, מערים שונות. את זאת הוא יודע שכן הוא ראה את שם המדינה ממנה הועבר הכסף על טפסי ההעברה, את הכספים שהועברו לו הוא היה מקבל, הכספים שהתקבלו בדרך זו שימשו אותו לצורך קניית חומרי בניה לשיפוץ דירותיו של הנאשם, אותן מנה קודם לכן. הוא הסביר כי קבלת הכספים התבצעה לאחר שהיה מקבל הודעת SMS מהנאשם, בה נקב בסכום הכסף המועבר ופרטי המעביר. מצויד בפרטים אלה היה פונה לבנק: **"הייתי נוקב בשם של הארץ שממנה נשלחו הכספים וגם שם של בן אדם ששילם את הכסף וכן קוד העברה"**. עמ' 180 שו' 20. הסידור בינו לבין הנאשם בענין הכספים האלה היה כזה שהוא היה מושך את הכספים: **"מה שהייתי צריך לבזבז על חומרי הבניה בזבזתי ומה שהיה נשאר הייתי מוסר לדימיטרי במפגשים... הייתי נותן דין וחשבון בפניו באמצעות החשבוניות ובאמצעות רשימות"**. עמ' 180 שו' 27-32.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

לתמיכה בטענתו לענין ההתחשבות הציג שתי מחברות, בהן נעשו רישומי ההתחשבות בינו לבין הנאשם. דמיצ'ב זוכר שפעם אחת הוא העביר כספים לישראל, לגרגורי מלכיאל (אביו של הנאשם), וזאת לבקשת הנאשם. עמ' 181 שו' 10-21. לדברי דמיצ'ב הנאשם הסביר לו שמקורם של הכספים שהגיעו לחשבונות הבנק שלו בהעברות כאמור, הוא מעבודה בישראל, עמ' 181 שו' 31-32. היו מספר בנקים אליהם הגיעו הכספים מישראל: "אימקס בנק", "אינווסט בנק", "אוקרסוץ בנק", "VTB בנק". הכספים היו בהעברות כספיות של western union או "לידר" "זו היתה שיטה של העברת הכספים מישראל לאוקראינה" עמ' 182. לבקשת ב"כ המאשימה הוא מנה מספר שמות של מעבירי כספים מישראל, כגון "מרגריטה רובצ'וב, ויקטוריה רסינסקי, רות קנטור", בהמשך ולאחר שרוענן זכרוננו בשמות נוספים אותם הזכיר בהודעתו אישר כי מסר בחקירתו במשטרת אוקראינה גם שמה של אירה ברג, אולגה קוטליארק, ושמות רבים שלא זכר, כאשר מהשמות שהוזכרו על ידו נעשו הרבה מאוד העברות.

לאחר ריענון זיכרון אישר העד כי מסר בחקירתו, כי הוא שאל את הנאשם מספר פעמים למקור ולסיבת קבלת הכספים, אך הנאשם התחמק מליתן תשובה עניינית. דמיצ'ב העיד על שיחות הטלפון הרבות שקיבל הנאשם מאנשים מישראל, שביקשו הלוואות, כאשר הנאשם הבטיח להם הלוואות: "דימיטרי מלכיאל נתן הלוואות לאנשים שונים דרך הטלפון... התקשרו אליו אנשים על מנת לקבל הלוואה, הוא היה עונה לטלפונים ומסביר מה צריך על מנת לקבל כסף... שצריך לתת פרטים מספר ת.ז. לציין את השם, מקום מגורים, הכנסות של הקליינט... היה אומר להתקשר, יותר מאוחר אנחנו נבדוק אותך ואז אתה תקבל מאתנו תשובה... הבן אדם היה חוזר בטלפון, דימיטרי מלכיאל היה אומר שבדקו אותו ושהוא צריך למצוא ערבים או לשלם עבור ביטוח... היה אומר אתם תקבלו כסף בסניף הבנק", או שהכסף יגיע אל מבקש הלוואה באמצעות סוכן. כאשר העד ביטא את המלים "סוכן" "בנק בינלאומי" בעברית. עמ' 184 שו' 18-25.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

לכשנשאל באם הוא מבין משמעות המלים, השיב כי "סוכן" זה פקיד בנק ו"בנק הבינלאומי" "אני מבין שבבנק הזה עובד דימיטרי מלכיאל אמר שהוא עובד בבנק הבינלאומי" עמ' 185 שו' 5-6. הוא גם זכר כי הבנק מצוי בכתובת "כיכר צרפת" גם כתובת זו אמר בעברית. לאחר ריענון זיכרון אישר כי שמע גם שם של בנק נוסף, בנק מסד, אותו שמע ממלכיאל בזמן שיחותיו הטלפוניות עם מי שהתקשרו אליו מישראל.

לדברי דמיציב הוא שמע את שיחותיו של הנאשם בנסיבות שונות "או באוטו או בדירה, או בחנות, או באיזשהו מקום בשוק." עמ' 186 שו' 20. היו מספר רב של נסיעות באוטו כאשר נסעו מפאודוסיה לאודסה, נסיעות שארכו מספר שעות כאשר הנאשם נהג ברכב המיצובישי, במהלכן של נסיעות אלו שמע שיחות רבות מאוד של הנאשם עליהן העיד כאמור. כן העיד כי הוא שמע את הנאשם מבטיח לקליינטים שהתקשרו אליו מעוצבנים, כי הכסף "שקלים" (המלה "שקלים" נאמרה בעברית), יגיעו אליהם הביתה עם סוכן כאשר "במידה והקליינט היה מתקשר מספר פעמים, אז הם רבו, או שדימיטרי מלכיאל היה אומר לקליינט אתה תקבל החזר במהלך 14 ימים." עמ' 187 שו' 25-26.

כאשר אף פעם לא שמע שקליינט מתקשר ומביע תודה לנאשם. ולרוב הקליינטים היו מתקשרים מעוצבנים על הנאשם. הנאשם לעתים ענה ברוגע, אך בקול רם ולעתים היה צועק ומקלל ברוסית, כאשר שיחות כאלה היו מעשה יום ביומו. "אני שמעתי כל יום שיחות עם קליינטים מעוצבנים שלוו בקללות ובמלים גסות מצד דימיטרי." את שלל המלים בעברית אותם הזכיר העד במהלך עדותו, "תעודת זהות", "סוכן", "בנק מסד", "בנק הבינלאומי הראשון", "כיכר צרפת", "בטחונות", הוא למד תוך שהייתו במחיצת הנאשם "את המלים האלה שמעתי מדימיטרי מלכיאל." עמ' 188, שו' 18-19.

במהלך אותן שיחות שלעיל הציג עצמו הנאשם בשמות שאינם שמו האמיתי: "ולד אלכס, מרק ליפשיץ, נראה לי גם בשם דוד." עמ' 188 שו' 28. ועוד שמות נוספים שאינו זוכר, כאשר השם דימיטרי מלכיאל לא נמסר על ידי הנאשם לקליינטים שהתקשרו. (עמ' 189, שו' 2). בהמשך הוא עובר לספר על מערכת היחסים שניהל הנאשם עם אונישנקו, כאשר הזכיר רק את שמה הפרטי ולא זכר את שם משפחתה. לדבריו, היא והנאשם השכירו דירות שהיו בבעלות הנאשם, הוא נשאל אם לאונישנקו היתה מעורבות בעסקי ההלוואות שנתן, והשיב כי אינו יכול לומר דבר על כך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

בנוסף, העיד על כך כי הנאשם העסיק אנשים מישראל בכל מיני עבודות וביקש מהם להתקין קו טלפון בביתם לשם כך, "קו הוט" או "קו 012" (עמ' 189 שו' 19-30). העד זיהה את קולו של הנאשם כדובר בשיחות שניהל עם מבקשי ההלוואה. כך בשיחה 135537 "זה הקול שלו והוא מסביר את הסיבות הקשורות להלוואה ואי נעימויות שנוצרו." (עמ' 198-190).

חקירתו הנגדית של העד לא הזיזה אותו מעמדתו, משהמשיך להחזיק בגרסתו שפורטה לעיל. נהפוך הוא. בזמן חקירתו הנגדית, כל שהוטח בו רק חיזק את המסקנה כי גרסתו של הנאשם נוצרה רק לאחר תום פרשת ההגנה, אחרת לא ניתן להבין מדוע לא הוטחה בעד הגרסה כי היתה לו מערכת יחסים אינטימית עם אונישנקו שבשלה שיתף פעולה עימה, ובכך ביקש להפליל את הנאשם. כל שנחקר העד בענין אונישנקו מצוי בעמ' 199 שו' 23, כאשר העד אישר כי ראה אותה רק בבקרים בהם עסק בשיפוץ הדירה בדרוז'בה ולא מעבר לכך. אף שהעד נשאל בחקירה הראשית באם ידוע לו שאונישנקו עוסקת במתן הלוואות, והשיב שאינו יכול לומר על כך דבר, לא טרח הנאשם או בא כוחו להפנות אליו ולו שאלה אחת בענין זה על מנת לבסס את טענתו, כי אונישנקו עסקה במתן הלוואות.

חלק גדול מן החקירה הנגדית עסק בשאלת המחברות שערך העד, וצורת ההתחשבות בין העד לבין הנאשם, נושא שהוא בשולי העדות ולא בשאלות המרכזיות שעניינה "הקנוניה" שכביכול, עשה העד עם אונישנקו.

גם חקירתו הנגדית של העד, שנועדה להטיל ספק בגרסתו כי הוא שמע את תכני שיחותיו של הנאשם עם לקוחותיו בנושא ההלוואות, והמלים בעברית, לא הזיזה העד מעמדתו, עמ' 198 שו' 1-30. העד ברוב הגינותו, אף אישר כי היו בינו לבין הנאשם חילוקי דעות בענייני כספים. הוא הסביר כי הנאשם נותר חייב לו כספים ותיאר את הנסיבות להיווצרות החוב בכך שהנאשם התלונן בפניו כי גבה ממנו כספים מעבר למגיע לו, והוא שלא רצה לסיים את היחסים ביניהם בצורה מכוערת ולהסתכסך עם הנאשם, בחר להחזיר לו כספים שכבר קיבל, ובכך נסתיימה מערכת היחסים ביניהם, כאשר יחסי העבודה והתשלומים הסתיימה בסוף יולי 2012 והנאשם נעצר בנובמבר 2012.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

העד אף חזר וציין את זיקת שייכותו של הנאשם לדירה בדרוז'בה, כאשר זה נשאל בדבר שהותה של אונישנקו שם, שאז השיב כמשיח לפי תומו, ודווקא בחקירה הנגדית: **"היא לא התגוררה שם. מי שגר שם זה היה דימיטרי מלכיאל ומדי פעם היא היתה לנה אצלו."** כאשר תשובה זו מגדירה בדיוק רב את מערכת היחסים שהיתה בין הנאשם לאונישנקו וזיקת שייכותו של כל אחד מהם לדירה הנ"ל.

התרשמתי לחיוב מעדותו של דמיצ'ב. עדותו של העד אף שניתנה במרחק זמן מן האירועים, היתה קוהרנטית, ברורה ומדויקת. העד לא נתפס ולו באי דיוק אחד, עליו יכול להצביע הנאשם. כאמור, כל שבפי הנאשם נגד גרסתו הסדורה של דמיצ'ב, היא גרסה כבושה ומבושלת לפיה, לעד היתה מערכת יחסים אינטימית עם אונישנקו שקשרה עמו קשר כדי להפליל אותו. והנה כפי שעולה מסקירת עדותו של העד, לא הופנתה לעד ולו שאלה אחת בענין זה, והרי זה לב לבא של הגנת הנאשם. ראה לענין זה הדברים בעמ' 295-296 והתשובות שמספק הנאשם לשאלות בית המשפט מדוע לא שאל את דמיצ'ב שאלות אלו במהלך עדותו במשפט? **"ת: אני כבר עניתי. אף אחד לא, אני לא ידעתי שיש לי זכות לשאול אותו שאלות. אף אחד לא אמר לי, ש: למה עוה"ד שלך לא שאל? ת: עוה"ד אמר שזו עבודתו ואני מסכים בעקרון. אני מסכים אתו. אבל גם אני רציתי לשאול שאלות, ש: אמרת לעוה"ד שזו הגרסה שלך... שדמיצ'ב העביר את הכסף כי יוליה ביקשה ממנו? ת: נכון מאוד, אדוני, ש: הוא ידע את זה לפני החקירה של דמיצ'ב? ת: ידע אבל על בסיס השאלות אני לא יכולתי להבין מה הביסוס של השאלות..."** כשהנאשם מבקש לתלות את האשם בייצוג המשפטי ולא בגרסתו הכבושה, אם זו אינה גרסה כבושה, איני יודע גרסה כבושה מהי.

לא אשאיר את מלאכתי חסרה ואתייחס גם אל גרסתו הכבושה של הנאשם לגופה ואצביע על חוסר ההיגיון שהיא לוקה בה - מה שמקשה עוד יותר לקבלה. לגרסת הנאשם, הוא ידע על מערכת היחסים האינטימית בין דמיצ'ב לאונישנקו לקראת סוף שנת 2010 (עמ' 292 לפרוטוקול), קרי: זמן רב לפני מעצרו. הוא גם ידע שאונישנקו משתמשת בדמיצ'ב למשלוח הכספים, והנה ראה זה פלא – אף שידע את כל הפרטים האלה, הוא בחר שלא לשתף בכך את חוקריו ובהמשך אף נמנע מלהטיח גרסה זו בפני דמיצ'ב בעת שהעיד במשפטו, אף שעדכן בכך את סגורו (כך לטענתו). מנגד, לא נמנע הנאשם מלחקור את העד על הסכסוך הכספי שהיה ביניהם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

גרסת הנאשם הופכת לאבסורדית ממש כאשר לפי דבריו, חרף ידיעתו על מערכת היחסים שמנהלת אונישנקו עם דמיצ'ב, הוא ממשיך לנהל עמה מערכת יחסים מקבילה, משהדבר אינו מפריע לו, שהרי הוא "אדם מיוחד", מעבר לסצנות קנאה וכיו"ב (ראה דבריו בעמ' 295 שו' 4-1), הייתי מוכן לקבל גם תשובה זו אלא שכאן אין מדובר בעוד מערכת יחסים וסצנות קנאה אלא במי שלטענתו, הפלילה אותו יחד עם דמיצ'ב בדברים שהם עשו.

לסיכום, בהעמידי גרסת הנאשם הכבושה, הבלתי הגיונית והשקרית אל מול גרסתו המדויקת של דמיצ'ב, כל שנותר הוא להעדיף את גרסתו של דמיצ'ב על פני גרסתו של הנאשם.

16. שיחות טלפון מפלילות

בקטגוריה זו של שיחות טלפון מפלילות, מניתי שלושה סוגי שיחות:

- שיחות טלפון שהוקלטו באוקראינה (ת/75).
- שיחות טלפון שניהלה עת/35, ימית וייסמן, עם הנאשם, בהן זיהתה את קולו.
- שיחות טלפון יזומות שנעשו עם הנאשם על ידי חוקרים ממשרדי חקירות בשירותם של מוסדות בנקאיים, שבשמותיהם השתמש הנאשם וכן שיחה יזומה על ידי אירה ברג, ביוזמת חוקרי המשטרה.

א. שיחות באוקראינה – ת/75

כעולה מעדותו של גרוסמן במהלך החקירה המשטרתית באוקראינה, בוצעו האזנות לשני מספרי טלפון שלפי מידע שהיה ברשות המשטרה, השתמש בהם הנאשם. שני המספרים הם אלו: 380684689499 (להלן: "נייד א'") ו- 380983827677 (להלן: "נייד ב'"). ראה עדות גרוסמן בעמ' 141 לפרוטוקול.

תוצרי ההאזנות הנ"ל הוגשו בהסכמה וסומנו ת/75. ההאזנה נעשתה על פי צו שניתן על ידי בית המשפט לערעורים שבעיר קייב. בהמשך אתייחס לקבילות השיחות והדין שעל פיו בוצעו האזנות אלה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

עיון בתמלילי השיחות שהופקו משני מספרי הטלפון הנ"ל מצייר תמונה ברורה באשר לאופן שבו התבצעו מעשי המרמה על ידי הנאשם, כאשר אונישנקו, מי שהיתה אשת חיקו באותה תקופה, עוזרת ומסייעת לו בביצוע, כאשר גם היא היתה עונה לשיחות הטלפון של מבקשי ההלוואה השונים, מקבלת מהם אינפורמציה ומדריכה אותם כיצד לשלם את "דמי הביטוח" הנדרשים כתנאי לקבלת ההלוואה. מעורבותה של אונישנקו, כמו גם מעורבות הנאשם, נלמדת מתוכן השיחות הנ"ל. ניתן להתרשם משיחות אלה כי מדובר במי שהייתה מעורבת, יחד עם הנאשם, כשותפה לפשע, כאשר הנאשם הוא זה שמנצח על הביצוע ואונישנקו משמשת כיד ימינו.

התמונה אותה מבקש הנאשם לצייר כיום בעדותו, לפיה אונישנקו היא **לבדה** שעמדה בחזית מעשי המרמה, אינה מתיישבת עם התיאום והסינכרוניזציה המופלאים ששררו בין שני אלה בהוצאתה לפועל של תוכנית המרמה כפי שהדבר משתקף בשיחות המואזנות. מסקנה זו מתחזקת לאור "שיחות משולשות", בהן השתתפו שלושה דוברים – הנאשם, אונישנקו והמתקשר המרומה. להזכיר, אונישנקו זוהתה באותן שיחות כאחת הדוברות על ידי דימיצ'יב, רבינק ועד ההגנה רומנוב, ובאחת ההזדמנויות אף הזדהתה בשמה האמיתי, ראה שיחה מס' 9 בעמ' 1 לדו"ח ההאזנה. האמור לעיל מקשה עוד יותר לקבל את גרסתו הכבושה של הנאשם בדבר אחריותה הבלבדית של אונישנקו.

לשם ההדגמה אפנה למספר שיחות שתוכן מתאר את השיטה שבה רומו המתלוננים. השיחות נבחרו באופן אקראי ולהדגמה בלבד, משקצרה היריעה מלהכיל את מכלול השיחות, כפי שאלה תומללו בת/75, לרבות בתקציר ת/74; להזכיר, השיחות בת/75 הן רק חלק ממכלול גדול יותר של שיחות שנקלטו בהאזנות סתר. ראה לעניין זה עדותו של גרוסמן בעמ' 139 לפרוטוקול. בהמשך אתייחס גם לדו"ח ההאזנה ת/586, שנערך בישראל והמתייחס למכלול השיחות שבדיסק ת/75:

- שיחה מיום 23.5.2010 שעה 08:48. גבר לא מזוהה מתקשר לנייד א', ומתעניין עם הנאשם "אֵיךְ אִפְשָׁר לִקְבֹּל מִמֶּכָּס הַלוֹאָה לֹא גְדוּלָה..." הנאשם מנחה אותו לרשום מס' טלפון אחר ולהתקשר לאחר כחמש דקות. המספר הוא 0722341901 (מתברר כי מדובר במספר טלפון המשויד ל-ת/161 – ילנה סטרוב).
- שיחה מיום 24.5.2010 שעה 09:28 נכנסת לנייד א'; המתקשרת היא אישה בשם אולגה מטלפון מס' +972546221808 (הלא היא אולגה קוטליארק ת/404-ת/409).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

אולגה אמורה לקבל כסף מהנאשם. הנאשם מנחה אותה "תראי יכנס אליך 4400 ומהם 2500 זה מה שאת צריכה לקבל מהריבית ו-1900 את צריכה להעביר אלינו. תרשמי בבקשה את הפרטים. איך לעשות את זה... את מעבירה מזומן בזמן עבור רואה חשבון אולגה קומניוב, ותרשמי גם מספר טלפון שלי 0122341901" (שוב אותו מספר טלפון המשוך ל-161 ילנה סטרוב).

- שיחה מיום 25.5.10 בשעה 09:34 נכנסת לנייד א'. השיחה בין אונישנקו לגבר בשם אנטולי רטושני, שהתקשר ממספר טלפון +380686026262. אנטולי מתקשר ומתעניין באלו תנאים אפשר לקבל הלוואה. באותו יום בשעה 13:55 מקבל הנאשם לנייד א' שיחת טלפון מגבר בשם רומן. הנאשם מזדהה בשם אלכסיי. רומן מתעניין לדעת מתי הוא מקבל משכורת.

- שיחה מיום 6.6.2010 שעה 11:26, שיחה נכנסת לנייד א' מטלפון מס' +380686026262. אונישנקו עונה לשיחה. אונישנקו מציגה את עצמה כנציגת "בנק מסד" למתן הלוואות. מבקשת שהמתקשרת תחזור עוד 10 דקות לטלפון מס' 0773451840 (טלפון המשוך לשרה גוסינוב – ת/162). אונישנקו מבקשת לקבל מהמתקשרת פרטים כדי שתוכל לבדוק את "זכאותה".

- שיחה מיום 7.6.2010 שעה 17:49, אונישנקו מתקשרת מנייד א' לטלפון +972543983702, שואלת אם הם התקשרו אליהם בעניין ההלוואה. אונישנקו מציגה עצמה כנציגת "בנק מסד" להלוואות בנקאיות. לאחר החלפת אינפורמציה בענין הסכומים והריבית, מבקשת אונישנקו לקבל פרטים מס' ת.ז. שם משפחה, מקום עבודה וגובה משכורת, היא מבטיחה שבהינתן אישור להלוואה, הם יקבלו אותה תוך יממה בבנק "מסד" הקרוב למקום המגורים שלהם. הדוברת מוסרת את הפרטים. אונישנקו מבקשת מהדוברת כי תחזור אליה לטלפון הבא: 0773451840 (משויד לת/159 – גדזדה גושצ'ין).

- שיחה מיום 7.6.2010 שעה 18:01. אונישנקו מתקשרת מנייד א' לטלפון מספר +972507157817 ומציגה עצמה כנציגת "בנק מסד" ושואלת באיזה סכום הלוואה הם מעוניינים. אונישנקו מבקשת ומקבלת פרטים על מנת לבדוק את "הזכאות" להלוואה. אונישנקו מבקשת מהדוברת שתרושם את מספר הטלפון שלה להתקשרות 0773451840, שוב אותו מספר (ת/159 כמצוין לעיל).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

היא חוזרת ומסבירה למתקשרת כי תוכל לקבל את ההלוואה בסניף "בנק מסד" הקרוב למקום מגוריה, או למקום העבודה שלה, או למקום המגורים שלה עם "הסוכן".

- שיחה מיום 25.5.2010 שעה 08:31 מנייד ב' – 380983827667. המתקשרת בוטיגניה נטליה, שיחה בין אונישנקו לבוטיגניה שאומרת לאונישנקו כי כבר קיבלה ממנה אישור על 18,000. אונישנקו מבקשת בדיקה מחודשת שכן הנתונים לא נשמרו. מבקשת ממנה למסור פרטים ולהתקשר כעבור חצי שעה.
- שיחה מיום 25.5.2010 שעה 08:38 ממספר טלפון 972773232220 לנייד ב', דובר בשם וולבר יפים. השיחה מתנהלת בין הנאשם, יפים ואונישנקו. יפים כועס על כך שלא קיבל את הכסף, מבקש החזר של "דמי הביטוח" ששילם בסך 1,400 ₪. הנאשם מבטיח החזר תוך 14 יום כי הם צריכים לקבל את הכסף מחברת הביטוח. הנאשם מבקש תשלום נוסף מיפים במידה וירצה לקבל את ההלוואה. הוויכוח מתלהט והנאשם מנתק את השיחה.
- שיחה מיום 25.5.2010 שעה 09:01 לנייד ב' מבוטיגניה שחזרה לאונישנקו לנייד ב'. בוטיגניה אומרת שהיא מתקשרת על פי בקשתה של אונישנקו. אונישנקו מוסרת לה שיש אישור אך היא צריכה ערב וכשזו משיבה כי אין לה ערב, אונישנקו מסבירה לה שהיא צריכה לשלם על "ביטוח" "את ניגשת לסניף דואר ועושה העברה שנקראת, תרשמי "מזומן בזמן" סכום עלות הביטוח 980 ₪, זה תשלום חד פעמי... תרשמי בבקשה את רואה החשבון – אולגה קומניוב מס' ת.ז.... אנחנו נמצאים בירושלים כיכר פריז 28, שם אנחנו נמצאים, שם הנהלת החשבונות שלנו... שם הנהלת החשבונות... אם את רוצה לקבל בבנק מסד ישירות את ניגשת לסניף הקרוב של בנק מסד... שכשאת משלמת את צריכה למסור את כתובת המגורים שלך אם את רוצה לקבל במקום המגורים... כדי שנוכל לשלוח את התיק לסניף בנק מסד הקרוב אלייך...".
- שיחה מיום 25.5.2010 שעה 10:30, מתקשר גבר מטלפון 972546404559 בשם בוריס פורטנוי לנייד ב' ומבקש לקבל חזרה את "כספי הביטוח" ששילם ומבקש מאונישנקו שתאפשר לו לשוחח עם רואה החשבון, על מנת לקבל כספו חזרה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

- שיחה מיום 25.5.2010 שעה 11:54 לנייד ב', גברת שמבקשת הלוואה בסך 25,000 ₪, שוב אונישנקו מציגה עצמה כנציגת "בנק מסד" כשהיא מתמרנת את המבקשת לעבר תשלום דמי הביטוח במקום ערב להלוואה, ומסבירה לה את שיטת התשלום בכל סניף דואר: "רואה חשבון שלנו עושה את זה סכום הביטוח לעשרים וחמש אלף זה תשע מאות ש"ח זה תשלום חד פעמי... את לא צריכה ערבים ולא תשלום חודשי... שאם את לא משלמת חברת הביטוח משלמת במקומך... " וכך לאחר שהיא תשלם "תצטרכי להתקשר ולהגיד לי איך את רוצה לקבל את ההלוואה למקום העבודה או מקום המגורים בסניף הקרוב של בנק מסד, או בהעברה לחשבון.. אם את רוצה לקבל עם הסוכן שלנו במקום העבודה או במקום המגורים..." אונישנקו ממשיכה ומפרטת לה את אופן התשלום של "מזומן בזמן" בבנק הדואר לזכות רואה החשבון. "רואת החשבון" היא "אולגה קומניוב" וכתובת המוסד הבנקאי היא כיכר פריז 28 ירושלים. בהמשך נראה כי כתובת זו שאינה קיימת בפועל, חוזרת על עצמה שוב ושוב.
- שיחה מיום 25.5.2010 שעה 12:03 נכנסת שיחה ממספר +972528888913 לנייד ב'. הנאשם עונה לשיחה. המתקשרת מודיעה לנאשם ששילמה את "דמי הביטוח" ע"ס 980 ₪ כפי שביקש ממנה, ומבקשת לדעת מתי תקבל את הכסף. הנאשם אומר לה כי עליה לשלם עוד כספים על "הפקת המסמכים", על "המשלוח" ועל "המסים" בסך 876 ₪. כשהמבקשת מתלוננת בפניו שהבטיח לה כי לא תשלם יותר מאשר את דמי הביטוח, הנאשם עומד על דעתו ודורש התשלום הנוסף, כאשר גם סכום זה הוא מורה לה להעביר באמצעות "מזומן בזמן".
- שיחה מיום 25.5.2010 שעה 13:10 נכנסת לנייד ב' מטלפון מספר +97246212396. השיחה מתנהלת בין הנאשם לגבר אלמוני. הנאשם מזדהה בשם "דוד ברמן". המתקשר האלמוני כועס ואומר לו שהוא כבר שילם 980 ₪ ולא קיבל כלום, ושהוא יפנה למשטרה. הנאשם מנתק את השיחה.
- שיחה מיום 25.5.2010 שעה 15:17 לנייד ב' – אונישנקו עונה לשיחה. האישה המתקשרת מבקשת לדעת מתי תקבל את כספיה חזרה. אונישנקו מבקשת ממנה להמתין. האישה כועסת מאוד ומאשימה אותה ברמאות. אונישנקו מנתקת את השיחה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

- שיחה מיום 25.5.2010 שעה 17:28 לנייד ב' מטלפון +972547472142 מתקשרת בשם לריסה קרפנקו משוחחת עם הנאשם שמציג עצמו בשם "דוד ברמן". הנאשם אומר לה **"לריסה, אני אמרתי שעד סוף החודש את תקבלי את ההלוואה ולא צריך לטרטר אותי."**
- שיחה מיום 26.5.2010 שעה 08:48 לנייד ב' - מתקשרת מטלפון +97246577618 לנייד ב'. השיחה מתנהלת בין אונישנקו לדוברת שמתלוננת כי בערב הקודם התקשר אליה גבר והודיע לה שבבנק יהיה תשלום והיא לא קיבלה כלום. אונישנקו מסבירה לה שלא קיבלה תשלום משום שהיא לא שילמה "הביטוח" **"אני ניגשתי לרו"ח והוא אמר שאת לא חייבת לעשות פוליסת ביטוח עם כיסוי מלא"**.
- שיחה מיום 26.5.2010 שעה 09:11 לנייד ב' שמתנהלת בין הנאשם, אונישנקו שמזדהה בשם טטיאנה ודוברת שלישית בשם אירינה. בשיחה זו דורש הנאשם כי אירינה תשלם תשלום נוסף על "חשבון הביטוח", כי כך דרש "רואה החשבון" **"את צריכה לשלם לגשת לדואר ולשלם. ז.א. מקסימום להלוות ממישהו ולשלם את הסכום..."** כשהיא אומרת לו שאין לה את הכסף מציע לה "החזר". לשאלה כמה כסף שילמה, היא עונה ששילמה שני תשלומים, האחד בסך 887.08 ₪ והשני בסך 997.08 ₪. הנאשם מבטיח החזר תוך 14 יום ומסביר, כי לוקח 14 יום כי הכסף מוחזר דרך חברת הביטוח. הנאשם מסביר עוד כי את הכסף היא תקבל חזרה דרך חשבון בנק שלה ורואה החשבון יתקשר אליה כדי שתמסור לו את מספר חשבון הבנק.
- שיחה מיום 26.5.2010 שעה 09:57 לנייד ב' - המתקשרת מנייד 380970850728, אונישנקו משוחחת עם המתקשרת בקשר להלוואה ומציעה לה לעשות "ביטוח" ולשלם "ביטוח" במקום ערב. שוב מציינת את הכתובת של בנק מסד, כיכר פריז 28 ירושלים. כפי שעשתה עם המתקשרים האחרים, אונישנקו חוזרת על ההבטחה לשלם באמצעות סוכן שמגיע עם מזומן עד לבית. אונישנקו מסבירה שאחרי התשלום של דמי הביטוח בדואר **"את מודיעה בטלפון מיד אחרי שאת משלמת. מכיוון שאנחנו צריכים שלוש ארבע שעות בשביל להפיק את הפוליסה אחרי זה, את יכולה לגשת לבנק ולקבל את הכסף בבנק."**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

- שיחה מיום 26.5.2010 שעה 10:57 שיחה נכנסת מטלפון +972773232220 לנייד ב'. השיחה מתנהלת בין הנאשם שהזדהה כ"דוד ברמן" לבין וזדה יפים. בשיחה משתתפת גם אונישנקו שמזדהה כטטיאנה. יפים מבקש לשוחח עם המנהל. אונישנקו מעבירה אותו לנאשם. הנאשם מאיים על יפים שבנו הכפיש אותם וכי הם יגישו תביעה נגדו. כשיפים שואל מה עם הכסף, משיב הנאשם – תוך 14 יום תקבל את הכסף.
- שיחה מיום 26.5.2010 בשעה 11:04 לנייד ב' בין אונישנקו המזדהה כטטיאנה לבין מתקשרת בשם גאלינה שוסטר ממספר טלפון +972747013664 שמתעניינת בקשר להלוואה, ומתמרנת על ידי אונישנקו לעשות ביטוח ולשלם פרמיה בבנק הדואר שאז תוכל לקבל את הכסף בבנק מסד, שהרי הם "לא איזה חברה פרטית שלוקחת כסף מעבר לפינה בשיחים...", "אנחנו לא חברה פרטית שמתעסקת באיסוף כסף מהאזרחים... אני שמעתי לא פעם מלקוחות שלנו שככה בדיוק זה קורה." שוב חוזרת על הכתובת כיכר פריז 28 ירושלים וכו'.
- שיחה מיום 26.5.2010 שעה 12:00 לנייד ב'. שיחה בין הנאשם לאישה שמתעניינת בעבודה אצל הנאשם. "אנחנו נשלח לך חוזה... ואפשר יהיה להתחיל לעבוד, שם מצוינים כל התנאים של ההעסקה... תרשמי בבקשה את הדואר האלקטרוני שלנו... זה עבודה מהבית יש לנו חברת פרסום אנחנו צריכים עובד שיהיה מתשע עד חמש... ויהיה בקשר עם הלקוחות שלנו ויאסוף נתונים, הדואר האלקטרוני marom3@rambler.ru".
- שיחה מיום 26.5.2010 שעה 17:35 הנאשם מתקשר מנייד ב' לאישה בשם אוקסנה שאומרת לו כי דיברה קודם לכן עם בחורה. הנאשם: "טטיאנה מתעסקת ברגע זה עם הלוואות, אוכל לעזור לך במשהו?" אוקסנה מסבירה לו שהיא ביקשה הלוואה של 60,000 ושילמה 1,000 כ"דמי ביטוח", וכעת ממתינה לקבלת כספי ההלוואה. הנאשם משיב לה כך: "יש לנו את החוזה שלך מלא כולו. רק הבעיה עם הביטוח. הביטוח מבקש שתשלמי את הביטוח במלואו. זאת אומרת שתשלמי עוד 485 ₪ ואז אנחנו יכולים לעשות לך בבוקר את האספקה של ההלוואה." שאם תספיק להגיע לדואר ולשלם את היתרה, היא תקבל את ההלוואה כבר באותו יום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

- שיחה מיום 27.5.2010 שעה 09:59 בין אונישנקו מנייד ב' המציגה עצמה כטטיאנה. מבקשת ההלוואה מתבקשת לשלם "ביטוח" בשיטת "מזומן בזמן" (עמ' 59 לתמליל), העברת כספי הביטוח על שם אולגה קומיונוב (עמ' 60 לתמליל).
- שיחה מיום 27.5.2010 שעה 11:48 שנכנסת לנייד ב'. השיחה מתנהלת עם אונישנקו, המציגה עצמה כמרים. המתקשר מבקש להתקבל לעבודה. **"אני מתקשר לגבי העבודה... אונישנקו: כן, אנחנו מחפשים עובדים מהבית בבקשה אתה יכול לשלוח את קורות החיים שלך לדואר האלקטרוני, מרום מריה אנה רומן אולגה מריה..."** השיחה נקטעת לא לפני שאונישנקו מבקשת שיתקשר שוב.
- שיחה מיום 27.5.2010 שעה 12:17 נכנסת לנייד ב'. שוב אותו אדם שהתקשר בשיחה הקודמת בשעה 11:48, בקשר לעבודה. אונישנקו מציגה עצמה כמרים. היא שואלת אותו במה הוא רוצה לעבוד. הוא משיב בתור נהג. מרים מציעה לו **"אנחנו לא צריכים עכשיו נהגים... אלא עובדים מהבית, יש לך אפשרות לעבוד מהבית... יש לך אינטרנט, אנחנו צריכים עובדים שיחפשו רכבים למכירה ולקניה דרך האינטרנט ובעיתונים... אנחנו משלמים 4,600 בחודש פלוס בונוסים על כל רכב שנמכר... אם העבודה מתאימה לך בבקשה תמלא ז.א. תשלח הודעה לדואר האלקטרוני מרום תרשום... מרים שטרודל רמבלר נקודה..."**
- שיחה מיום 28.5.2010 שעה 10:14 לנייד ב', בין הנאשם שמציג עצמו בשם דוד לבין לקוחה מבקשת הלוואה שלא קיבלה את ההלוואה אף ששילמה את "דמי הביטוח", היא נדרשת לשלם עוד סכום בסך 380 ₪. היא מגיבה בכעס **"אני שילמתי 890 ₪ ואחר כך אמרת לי עוד 680"**. הנאשם מבקש כי היא תשלם את תוספת התשלום ל"אולגה קומיונוב רואת החשבון שלנו." תגובתה הזועמת של מבקשת ההלוואה: **"קודם היה לי עסק עם האלכס הזה עכשיו יש לי עסק איתך..."** נזכיר כי הנאשם התחזה גם בשם אלכסיי כך שהדוברת לא יודעת שמדובר באותו אדם.
- שיחה מיום 30.5.2010 שעה 09:07 המתקשר אחד בשם ולטר מנייד +972522853420 לנייד ב', ומבקש לשוחח עם דוד (הנאשם), **"אני שילמתי לכם כסף אני רוצה לדעת מתי אני מקבל..."** אונישנקו בתגובה מפנה אותו להתקשר למספר 0722307406 (מקושר לת/160 אונישאן אקוביאן).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

- שיחה מיום 30.5.2010 שעה 16:43 לנייד ב'. הנאשם עונה לאישה שמתקשרת מטלפון 380970850728, ומבקשת ממנו שלא ינתק. היא מבקשת את כספה חזרה. בתגובה הוא מאיים עליה "את פשוט מבלבלת לי את המוח את לא מבינה שפה רוסית... יש בעיות בראש... תפני לבית המשפט כמו שאומרים, ואם עוד הפעם את תתקשרי פשוט ישלחו אותך לעזאזל את הבנת אותי טוב?" ומנתק את השיחה.
- שיחה מיום 28.5.2010 שעה 10:56 לנייד ב'. המתקשרת קרפנקו לריסה משוחחת עם אונישנקו שמציגה עצמה כטיאנה. המתקשרת אומרת לה שהיא רוצה לדבר עם המנהל. שאז מתברר לה כי המנהל הוא דוד הלא הוא הנאשם. אז היא מתלוננת שכבר יותר מחודשיים "אני לא מצליחה לקבל את הכסף שלי... קודם תשלמי 890 ₪ אחר כך תשלמי 680 ₪ ביום חמישי זה היה העשרים אמרו לי לשלם 390 אני שילמתי... התקשרתי."
- שיחה מיום 30.5.2010 שעה 11:13 גבר התקשר ונענה על ידי אונישנקו, אותו גבר כועס: "אני לפני חודש העברתי לכם כסף. תגידי מה זאת ההונאה הזאת למה אתם לא מחזירים... אין כתובת כזו כיכר פריז 28. היא לא קיימת. למה אתם משקרים רמאים..."
- שיחה מיום 24.5.2010 שעה 09:04, אחד בשם יפיים אלכס מתקשר לנאשם לנייד ב' ממספר טלפון +972522853420 ומבקש הלוואה. הנאשם משיב לו "במקרה שאין לך ערבים אפשר לבטח את ההלוואה שלך... עלות הביטוח הזה היא 980 ₪. תשלום חד פעמי שמתבצע דרך כל סניף דואר עבור רואת חשבון שלנו אולגב קומיונוב..." הנאשם ממשיך ומסביר שוב על בנק מסד וכיצד תשולם לו ההלוואה "אתה צריך לשלם ולהודיע ששילמת ואנחנו נעשה לך משלוח... אתה צריך פשוט להגיד את המספר. מספר האסמכתא על הקבלה יהיה רשום, ש: המספר ששילמתי? ת: בדיוק כך."
- שיחה נוספת משעה 12:20 מטלפון שמספרו 4998884082. גבר בשם ליאוניד מתקשר לנייד ב' ומשוחח תחילה עם אונישנקו שמעבירה אותו לנאשם. הנאשם מסביר שוב את תהליך לקיחת ההלוואה ותשלום "הביטוח" דרך "מזומן בזמן" וכו'.
- שיחה מיום 2.6.2010 שעה 10:16 בין הנאשם לגבר בשם סרגיי. השיחה מתבצעת לנייד ב'. שוב חוזרת ההצעה וההסבר מצדו של הנאשם לתשלום "דמי ביטוח" על מנת לקבל את ההלוואה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

- שיחה מיום 2.6.2010 שעה 12:07 בין הנאשם למתקשרת בשם רוזה, הנאשם שוב מסביר שעליה לשלם את פרמיית הביטוח דרך בנק הדואר "מזומן בזמן", לזכות רואת החשבון "אולגה קומיונוב".
- ב-ת/586 דו"ח האזנה מתומצתות שיחות שהאזנו אך לא תומללו, שהתנהלו בין הנאשם ו"מבקשי הלוואה", "עובדים" וחברות פרסום שבהן פרסם הנאשם את מודעותיו. המאשימה ערכה בסיכומיה בעמ' 23 רשימה בטבלה של אותן שיחות מתומצתות בציינה את נושא השיחה, זהות המשוחח והחזרתיות של מאפייני שיטת המרמה. על מנת שלא להאריך ולהלאות את הקורא אני מפנה לטבלה שם ולנאמר בשוליה ומאמץ אותה כחלק מהכרעת הדין כאן. להזכיר, ת/586 הוגש ללא כל התנגדות מטעם ההגנה.
- מהשיחות שבת/75 ודו"ח האזנה ת/586 עולים בבירור קווי המתאר הכלליים והפרטניים של שיטת הביצוע שבה רומז הן מבקשי ההלוואות והן העובדים.

ב. זיהוי קולו של הנאשם כדובר בשיחות ת/75

במסגרת כפירתו הכללית, כפר הנאשם גם בכך שהיה זה ששוחח ונשמע באותן שיחות. הוא סירב להתייחס לשיחות במהלך חקירתו. במהלך עדותו בבית המשפט הכחיש כי הוא זה שמשוחח באותן שיחות.

לענין זיהוי קולו של הנאשם באותן שיחות נשמעו עדויותיהם של גרוסמן, דמיצ'ב ורבינק גרוסמן העיד כי הוא זיהה את קולו של הנאשם משוחח באותן שיחות. לשאלה כיצד הוא זיהה את קולו של הנאשם השיב, כי התשובה לכך מצויה תחת החיסיון שחל מכוח סעיף 8 לחוק על פעילות מבצעית חקירתית, וסעיף 9 לחוק על סוד מדיני. ראה לענין זה חקירת העד בעמ' 142-143 כשהוא חוזר על תשובתו לפיה זיהוי קולו של הנאשם נעשה באמצעים חקירתיים שביצע שאת טיבם אינו יכול לחשוף. ושב והפנה את בית המשפט לסעיפי החוק הרלוונטיים. "סעיף 8 על חסיון לחוק סוד מדינה, ס"ק 4 שבתוך סעיף 8... זה המקום שהיה בו על צורות ושיטות של פעילות חקירתית מבצעת..." (עמ' 144 שו' 10-11).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

זיהוי קולו של הנאשם נעשה גם על ידי רבינק, כאשר במהלך חקירתה הושמעה לה קלטת שמע בקובץ מס' 093514 מתוך האזנות הסתר לנאשם. רבינק זיהתה באופן מיידי את קולו של הנאשם כדובר בשיחה זו, בעוד שאת הדוברת, אחת ממבקשות ההלוואה היא לא זיהתה.

לרבינק לא הופנתה ולו שאלה אחת במהלך חקירתה הנגדית באשר למידת וודאות זיהויה את קולו של הנאשם. להזכיר, הודעתה של רבינק, ת/79א ותמליל הודעתה ת/79ב, הוגשו בהסכמה במהלך חקירתה הראשית, כשההגנה נמנעה מלעמת אותה בשאלת זיהוי קולו של הנאשם.

לזיהויה של רבינק מצטרף גם דמיצ'ב שזיהה את קולו של הנאשם גם כן בשיחה מתוך אותו קובץ שיחות שבהאזנות הסתר. כך בעמ' 190 לפרוטוקול שו' 2 ואילך: "... אני מבקש להשמיע לך שיחה מס' 135537 מתוך הדיסק. אני אומר לך שזו השיחה שהושמעה לך בעת גביית הודעתך באוקראינה ואני מבקש שתאזין לה ותגיד אם אתה מזהה. (מושמעת לעד שיחה מס' 135537 באולם בית המשפט) ת: שמעתי את השיחה כעת. זיהיתי את קולו של דימיטרי מלכיאל. זה הקול שלו והוא מסביר את הסיבות הקשורות להלוואה ואי נעימויות שנוצרו. ש: מי הדובר השני בשיחה. ת: השני אני לא מזהה."

גם דמיצ'ב לא נשאל ולו שאלה אחת מטעם ההגנה בענין זיהוי קולו של הנאשם. המשמעות המתבקשת מהימנעות ההגנה מחקירתם של רבינק ודמיצ'ב, ברורה כשעובדה זו נזקפת לחובתו של מי שנמנע מחקירה בנושא זה. מדובר בעדותם של שני עדים מזהים שהכירו את קולו של הנאשם, עבדו עמו ושוחחו עמו טלפונית, כך שהיכרותם עמו לא הייתה היכרות מזדמנת או מקרית ומכאן שמשקל זיהויים לקולו של הנאשם, יהיה משקל משמעותי.

לסיכום נושא זיהוי קולו של הנאשם בשיחות שתומללו ב-ת/75 אומר כך: זיהוי קולו של הנאשם הוכח מעבר לכל ספק סביר, ודי לי בעדותם של דמיצ'ב ורבינק שלא נסתרו באשר לזיהוי קולו של הנאשם כמפורט לעיל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

בענין זיהוי קולו של הנאשם על ידי גרוסמן אומר, כי לא מצאתי כל מניעה לקבל את עדותו של גרוסמן בנושא הזיהוי. גרוסמן העיד כי האמצעים והדרך ששימשו בידו כדי לזהות את קולו של הנאשם, הם חסויים בהיותם סוד מדינה וחוסים תחת הגנת סעיף 8 ס"ק 4 לחוק בדבר סוד מדינה. משלא הונחה בפני כל חו"ד משפטית שנוגדת את שאמר העד גרוסמן, נותרים דבריו בלתי מופרכים, כך שניתן לסמוך עליהם כל ממצא.

אודה כי הטעם שהעלה גרוסמן להימנעותו מלפרט את הדרך שבה זיהה את קולו של הנאשם, כמו גם עובדת היות צו ההאזנה שנתן בית המשפט באוקראינה חסויים זר לתפיסת העולם המשפטית שמנחה אותי. מאידך, עדותו של העד, שהינו משפטן, בעל השכלה משפטית גבוהה, שהעיד בפניי כי זוהי מצוות הדין והציג בפני את סעיפי החוק שמגבים את דבריו לא נסתרה. בנסיבות אלה, אין כל סיבה שלא לקבל את עדותו של גרוסמן, ככל שנוגע הדבר לזיהוי קולו של הנאשם בשיחות המאוזכרות ב-ת/75.

אם לא די בצבך הראיות שמניתי עד כה, אוסיף את התרשמותי הבלתי אמצעית מזיהוי קולו של הנאשם. אף שאיני דובר את השפה שבה נערכו השיחות, האזנתי לחלק מהשיחות והתרשמתי כי הנאשם אכן הוא הדובר בשיחות הנ"ל. להזכיר כי הנאשם גם העיד בפני על פני מספר ישיבות. סקירת הודעותיו במשטרה לא הותירה בידי ברירה אלא לצפות בחקירות הנאשם, בהן שמעתי את קולו כשהוא מדבר הן בשפה הרוסית והן בשפה העברית, והיה בכך כדי לבסס את מסקנתי שלעיל.

ג. קבילות השיחות

דיסק השיחות והתמלילים הוגשו בהסכמת הסניגור (עמ' 140 שו' 18). הפעם הראשונה שנשמעה טענה נגד קבילות השיחות היתה כאשר הנאשם עלה על דוכן העדים, שאז טען כי ההאזנה נעשתה באופן לא חוקי (עמ' 253 שו' 20-21). לכאורה, די לי בהסכמת ב"כ הנאשם בעת הגשת השיחות כדי להכשיר את קבילות השיחות, אך משהונחה בפני גם תשתית משפטית ראויה שמכשירה את קבילות השיחות, לא אתעלם ממנה. גרוסמן העיד כי פעילותו החקירתית לרבות האזנה לשיחות ותמלולן היתה מכוסה באופן חוקי (עמ' 138-139).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

עיון בתמלילי השיחות ת/75 בכותרת כל שיחה ושיחה, מצביע כי פעולת ההאזנה נעשתה כדת וכדין, משבפתיח לכל שיחה שהוקלטה נכתב על פי איזה צו בוצעה ההאזנה ומיהו בית המשפט המוסמך שהתיר אותה ולאizzo תקופה. רק לשם ההדגמה, אביא את האמור בכותרת בשיחה מיום 23.5.2010, השיחה הראשונה ב-ת/75: "...אני... גרוסמן א.א. האמון על התיק המסווג כהגנה" מתאריך 10.3.10 מס'... ועל סמך סעיף 8 לחוק האוקראיני על פעולות חקירה מבצעית. "מתוצאות ביצוע של פעילות מבצעית חקירתית על ידי אגף החקירות של משרד הפנים אוקראינה; איסוף מידע מערוצי תקשורת מס' טלפון נייד 99+94-468-38068 שבוצע בין ה-23 למאי שנת 2010 ועד ל-19 ליוני שנת 2010. על פי החלטת בית המשפט לערעורים של העיר קייב מתאריך 12.5.10, מס' 01-2498 ... החל מה-12 למאי שנת 2010 לתקופה של 90 יום. לגבי: ראש ארגון פשע בינלאומי, מר דימיטרי גריגורביץ 20.2.1973 המתגורר בכתובת פאודוסיה שד' סימפרופל 35/48, נתקבל מידע שבתאריך 23.5.10 בשעה 08:48 הוא ניהל שיחה עם גבר לא מזוהה, שהתקשר אליו ממס' טלפון... "ובהמשך מופיע תוכן השיחה. העובדה שהצו שהתיר את ביצוע ההאזנה האמורה על פי דין המקום, נותר חסוי מעיני בית המשפט, אין בה כדי לפגום בקבילות ההאזנה ותוצריה.

הוכחת הדין הזר באמצעות עדותו של גרוסמן שעדותו בבית המשפט כמוה כעדות מומחה לכל דבר וענין, יפה ונכונה גם לענין חסיונו של צו האזנת הסתר, שאף שלא הוצג לעיני בית המשפט, זכרו מופיע בכל מסמכי החקירה, כאשר בצלו ובחסותו נעשו ההאזנות הנ"ל. אשוב ואזכיר כי עדותו של גרוסמן בענין הדין הזר האוקראיני לא הופרכה על ידי ההגנה.

ד. שיחות ימית וייסמן/אריק קוטליאריק – זיהוי קול

וייסמן העידה כי בעקבות חקירתו של ויינבלט, היא התקשרה לטלפונים שהופיעו על גבי כרטיס הביקור של חברת גלובוס (ת/87) שויינבלט מסר לה. מעברו השני של הקו ענה לה הנאשם, שאישר לה כי שמו הוא דימה. לדברי וייסמן, היא הכירה את הנאשם בשמו המלא, מלכיאל דימיטרי, כאשר הייתה מעורבת בחקירה שהתנהלה נגדו בין השנים 2002-2003, במפלג הונאה חוף ומאחר וההיכרות אז הטביעה בה חותם (הנאשם דחף אותה וניסה לברוח מתחנת המשטרה), כשעלה שמו מחדש של מלכיאל בהודעתו של ויינבלט ומששוחחה עמו בטלפון, היא זיהתה אותו באופן מיידי כדימיטרי מלכיאל,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

הנאשם. תיעוד השיחה הנ"ל נעשה על ידה במזכר ת/69, הנושא תאריך 10.8.2010. וייסמן הסבירה, כי תאריך המזכר מאוגוסט 2010, אף שהוא מתעד שיחה שהתרחשה בשנת 2008, בכך שהיא התבקשה לכתוב מזכר בנדון, לאחר שמזכר קודם שכתבה בסמוך לביצוע השיחה על ידה בשנת 2008, לא נמצא בתיק החקירה. וייסמן העידה על עוד שיחות טלפון שלדבריה קיימה עם הנאשם, שוב, על פי מספרי טלפון שנמסרו לה על ידי מתלוננים שונים שהגישו תלונות על מעשי המרמה שנעשו כלפיהם, בהם זיהתה את הנאשם. יצוין, כי העדה לא טרחה לרשום מזכר בעניין אותן שיחות נוספות וכל שנותר הוא, אפוא, מוצא פיה בלבד. וייסמן הסבירה את אפשרותה לזהות את קולו של הנאשם, חרף תקופת הזמן הרבה שחלפה מאז היכרותה הראשונה עמו, בכך שהאירוע בו הייתה מעורבת עם הנאשם, לא היה אירוע שגרתי ובכך שחיתוך דיבורו של הנאשם המשוחח עמה, התאפיין בגמגום, מה שחיזק את ודאות זיהויה את קולו של הנאשם. הנאשם הכחיש כי הוא מגמגם. בענין הגמגום אוכל לצרף את התרשמותי ממשמע אוזניי לחקירותיו של הנאשם שהתנהלו במשטרת ישראל, ולקבוע כי אכן הנאשם מגמגם מדי פעם. בנוסף לעדותה של וייסמן בעניין זה, נשמעה בפני גם עדותו של אריק קוטליאריק, חוקר במרחב חוף חיפה, שהעיד על היכרות קודמת עם הנאשם, באותן נסיבות בהן הכירה אותו העדה וייסמן (אותה חקירה משטרתית). לדבריו, הוא התבקש על ידי החוקרת האחראית בתיק, הגב' יוליה רוסיין, להאזין לשיחת טלפון שנשלחה אליו על ידה בקובץ באמצעות הדואר האלקטרוני, על מנת לנסות לזהות את הדוברים. לדבריו, הוא שמע את השיחה שבקובץ ומתוך מה ששמע שם, הוא זיהה את הנאשם כמי שמשוחח באותה שיחה. גם כאן לא נשמר הקובץ עליו נמצאה השיחה שלה הקשיב קוטליאריק, ושעל פיה זיהה את קולו של הנאשם.

טוב היה לו אותו קובץ שמע שהכיל את השיחה שלה התבקש להאזין קוטליאריק לצורך זיהוי קולו של הנאשם היה נשמר, כך שניתן היה להציגו בפני בית המשפט ולהתרשם מאמינות זיהוי קולו של הנאשם על ידי העד. כך גם טוב היה לו אותו מזכר שוייסמן העידה שעשתה ב-2008, לא היה אובד, דבר שהצריך עשיית אחר תחתיו (ת/69) בשנת 2010; כך גם טוב היה לו טרחה וייסמן להקליט את השיחות הנוספות בינה לבין הנאשם שביססו את זיהוי קולו של הנאשם על ידה או למצער היתה מתעדת אותן במזכר בזמן אמת. עדיין, לא מצאתי כי חסרים אלה פוגמים באמינות עדותם של שני העדים משאני מאמין להם. מאידך, יש בה כדי להפחית ממשקל עדותם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

ה. שיחות יזומות

הן בנק ירושלים והן בנק מסד, שבשמותיהם השתמש הנאשם לרמות את המתלוננים בהציגו עצמו כנציגם של מוסדות אלו למתן הלוואות, שכרו את שירותיהם של חברות חקירות, על מנת לברר מי עומד מאחורי מעשי המרמה שנעשו בשם. בעניין זה העידו שני חוקרים פרטיים. האחד, דניאל ברונפנמכר (להלן: "ברונפנמכר"), מטעם בנק ירושלים, והשני, יעקב מטטוב, (להלן: "מטטוב") מטעם בנק מסד.

ברונפנמכר העיד כי התקשר למספר טלפון שהופיע במודעת הלוואה, ת/74, והגיע לאדם שהזדהה בשם "רומן". מספר הטלפון אליו התקשר היה: 077-5070667, התעניין בהלוואה ובתנאים וכיוצ"ב. קישורו של הנאשם למספר הטלפון אליו התקשר העד נעשה כך:

- מבקשת ההלוואה, קוסיצקי מרגריטה, מתלוננת שמסרה הודעה בת/101, מספרת כי התקשרה לטלפון 077-5070667, וגם היא שוחחה עם אחד שהציג את עצמו בשם "רומן". בהמשך שוחחה קוסיצקי עם רומן גם בחיג לטלפון 054-9965362, מספר טלפון שנתפס בדירתו של הנאשם בדרוז'בה (ראה ת/64, סעיף 3, מספר ברזל 351932039986285. ראה גם ת/583).
- הן מספר 077-5070667 והן מספר 054-9965362, הופיעו זה לצד זה במודעות הלוואה אחרות שפורסמו על ידי הנאשם. ראה הודעת סבטלנה לרין, ת/135, והודעתו של דימיטרי יוסיפוב (ת/202).
- במודעות הלוואה אחרות, כדוגמת אלה המוזכרות בתלונת גלינה יודין בת/136, וסופיה לייקין לייכטמן (ת/215), מופיע ליד המספר 077-5070667 (המספר אליו התקשר ברונפנמכר) מספר נייד נוסף – 054-9965394, שנתפס בדירת הנאשם בדרוז'בה (ת/64, סעיף 3, ת/583).
- מטטוב פעל באותה שיטה שבה פעל ברונפנמכר. דו"חות החקירה ותמלילי השיחות שערך מטטוב הוגשו בהסכמה ת/573א1 א2 א3 א4. מטטוב התקשר למספר שהופיע במודעת הלוואה (ת/573ג). המספר שהופיע במודעה הוא 072-2341901 (ת/573א)1. מספר אחרון זה הוא מספר שהתקינה ה"עובדת" אולגה קומנוב (ת/425) במסגרת עבודתה אצל הנאשם. נזכור כי שמה של אולגה קומנוב הופיע באופן סיסטמטי בשיחות שניהלו הנאשם ואונישנקו, (ת/75) כמי שאליה (אל אולגה קומנוב), צריכים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

מבקשי ההלוואה להעביר את כספי הביטוח, כאשר זו הוצגה על ידם כ"רואת חשבון" של המוסד הבנקאי נותן ההלוואה. עוד נזכר, כי ממספר 072-2341901, נעשתה שיחת "עקוב אחריי" למספר הטלפון האוקראיני 380671880773, שנתפס על גופו של הנאשם (ת/ו-583).

- מספר טלפון נוסף שהופיע במודעה (ת/573(א)2), הוא: 077-2285128 (מופיע גם על כונן אחד המחשבים שנתפסו בביתו של הנאשם בדרוז'בה, ת/585, מספר טלפון נוסף שהופיע במודעה הנ"ל הינו: 054-9965393, שנתפס בדירתו של הנאשם בדרוז'בה (ת/64 סעיף 3).

- שיחות יזומות נוספות מתייחסות לשיחות שבוצעו על ידי אירה ברג, אחת "העובדות" של הנאשם, ביוזמת המשטרה בישראל, למעסיק שלה (הנאשם) שמזדהה בשיחה זו בשם "מרק". באחת השיחות מוסרת ברג ל"מרק" את מספר האסמכתא להעברה שביצעה לדמיצ'ב. הנאשם – נקשר אל אירה ברג גם לאור העובדה שפרטיה של ברג נתפסו על מחשבו של הנאשם והוצגו לו במהלך חקירתו ת/599ג – י.ר. 7. השיחות היזומות הנ"ל נעשו למספר הטלפון שהעובד ולדימיר שוסטקובסקי נדרש להתקין בביתו, כאשר השיחות לטלפון זה הגיעו לנאשם בשיטת ה"עקוב אחריי" (ת/355). ואם לא די בכך, הרי שפרטיו של שוסטקובסקי, נמצאו אף הם על מחשבו של הנאשם (ת/599ג) י.ר. 6. י.ר. 14.

- אף שבשיחות בקטגוריה זו אין זיהוי קול של הנאשם, הרי שהזיהוי, או שמא תאמר הקישור לנאשם, נעשה באמצעות הצלבת מספרי הטלפון שנתפסו, בין על גופו ובין בדירתו, ומספרים שהופיעו במודעות שנתפסו על כונני מחשב בדירתו, עם מספרי הטלפון שהופיעו במודעות שפרסם הנאשם, בהן הציע עבודה ו/או הלוואות, כפי שעולה הדבר משורה ארוכה של תלונות שחזרו על עצמן בתארים את דפוס הפעולה, השיטה שבה התבצעה המרמה כלפיהם.

17. זיוף הצ'קים

מעשי המרמה בשלב השני, השלב שבו התיימר הנאשם לבצע "החזר" של תשלומי ה"ביטוח" או תשלום משכורת ל"עובד", נעשו באמצעות הפקדתם של צ'קים מזויפים בחשבונות הבנק של המתלוננים, כאשר הצ'קים המזויפים היו בסכומים גבוהים משמעותית מסכום החזר או שכר העבודה. כשלכך נלוותה דרישתו של הנאשם מאותם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

מתלוננים כי יחזירו את ההפרש. אזכיר, כי במהלך חיפוש בדירתו של הנאשם בדרוז'בה, נתפסו 71 צ'קים מזויפים (ת/53), כדוגמת אלה ששימשו אותו בהוצאתה לפועל של תכנית המרמה.

בין שהודעותיהם של המתלוננים שהצ'קים שלהם זויפו הוגשו בהסכמה, ובין שאלה העידו בבית המשפט, עובדת זיוף הצ'קים הוכחה. הנאשם נמנע מלחקור מי מהמתלוננים שטען לזיוף הצ'קים שלו, ובעניינם של אלה שלא נמנע, חקירתו הנגדית לא הניבה דבר. הנאשם נקשר לכל אותם צ'קים מזויפים באלו: שיטת ביצוע ייחודית כאשר ההמחאות המזויפות שהופקדו לחשבונותיהם של המתלוננים השונים גבוהות כולן מסכום ההחזר, כאשר כל המתלוננים מפרטים בהודעותיהם את הדרך שבה הגיעו צ'קים אלה לחשבונותיהם, כאשר מאחורי השיטה האמורה עומד גורם אחד, והוא הנאשם. בגין הצ'קים הנ"ל, יוחסה לנאשם הן עבירת הזיוף והן עבירת השימוש במסמך המזויף. עובדת הימצאם של הצ'קים המזויפים בביתו של הנאשם – ת/53 הינה בבחינת ראיה נסיבתית כבדת משקל, המצטרפת לראיית שיטת הביצוע הייחודית. אף שאין בפניי ראיה ישירה לכך כי הנאשם הוא זה שזייף את הצ'קים, אין הדבר צריך לגרוע מאחריותו לביצוע הזיוף, בין שביצע את הזיוף בעצמו ובין שהזיוף נעשה עבורו על ידי אחר. שימוש של הנאשם בצ'קים אלה לאחר מועד זיופם ובמיוחד העובדה שהנאשם היה הנהנה הישיר והיחיד מזיופם של הצ'קים והפקדתם בדרך שפירטתי לעיל, כאשר צ'קים אלה שימשו בידו ככלי נוסף לרמות את המתלוננים השונים ו/או הבנקים שכיבדו את הצ'קים המזויפים, שעה שלא ידעו על הזיוף, אלא רק בדיעבד, רק מחזקת את מסקנתי כי הנאשם זייף את הצ'קים בין בעצמו ובין באמצעות אחרים.

18. עבירות הסחיטה באיומים וההדחה

הודעותיהם של המתלוננים הרבים שהוגשו בהסכמה, כאשר איש מהם לא נחקר על תוכנו, מבססות ומוכיחות את עבירות הסחיטה באיומים וההדחה.

- ב-ת/367 מופיעים דברי האיום שהושמעו כלפי המתלוננת ורוניקה פרב – עובדת. "אם לא תחזירי את הכסף נהרוג אותך ואת הילד שלך, ניקח לך את הילד מהגון, נהרוס לכם את החיים...". מי שהשמיע את האיום כלפיה, היה אחד שהזדהה בשם רומן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

- ב-ת/118 המתלונן אליאשווילי בנימין, מבקש הלוואה – "אם תלך למשטרה נוריד לך את הראש, נטפל בך". מי שהשמיע את האיום כלפיו היה אחד שהזדהה בשם רומן.
- ב-ת/126 מתלוננת סבטלנה ויינמן, מבקשת הלוואה – "אם לא תפסיקי להתקשר, נשלח חברים, ישרפו לך את הבית ואותך ואת בעלך".
- ב-ת/138, ליה אוקסניוק, מבקשת הלוואה – "אם תתקשרי, יבואו אלייך אנשים בערב, ישברו לך את הראש, חברים שלך ימצאו את המוח שלך בבית קברות". משמיע האיום שוב, מי שהזדהה בשם רומן.
- ב-ת/226, מרגריטה ילוסטייב, מבקשת הלוואה – "אם לא תעבירי כסף, נשלח שני בחורים שיהרגו אותך ואת כל המשפחה, נכניס את כל המשפחה באדמה, נאנוס את כולכם". מי שהשמיע את האיום הזדהה בשם מרק.
- ב-ת/404-406 המתלוננת אולגה קוטליארוב, עובדת – "אם תלכי למשטרה, אני אפנה למחלקת הונאה ואת תשבי הרבה זמן בכלא".
- ב-ת/329, סטניסלב פורמובסקי, עובד – "אם תלך למשטרה, אני יודע את הכתובת שלך ואני אוציא לך את המעיים". מי שהשמיע את האיום הזדהה בשם אלכסנדר.
- ב-ת/191, אווה פומרנץ, מבקשת הלוואה – "אנחנו יודעים את כל הפרטים עלייך ועל הבת שלך, כולל הכתובת שלך, אז עדיף שתשתקי ולא תתקשרי יותר".
- ב-ת/338, הודעת העובד קונסטנטין סמוחולוב – נציג החברה שהעסיקה אותו מאיים עליו.
- ב-ת/340, הודעת דימיטרי ולדימירוב, אחיו של עובד שאוים – המאיים התחזה בשם רומן.

תלונותיהם של המתלוננים שלעיל, הופנו כנגד מי שאמור היה ליתן להם הלוואה וקיבל מהם כספים ולא נתן את ההלוואה, נגד מי שהעסיק אותם בעבודה ולא שילם עבורה, משאלו התקשרו והתלוננו בפני אותו גורם שהתחזה בשמות שונים השמיע באזניהם הדברים שלעיל, שיש בהם כדי לשכלל הן את עבירת האיום, הן את עבירת הסחיטה באיומים והן את עבירת ההדחה. אל מול תלונתם של כל אותם מתלוננים שהוגשו כאמור בהסכמה, לא עמדה מצד הנאשם כל גרסה, לבד מהכחשתו הכללית והגורפת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

בהיעדר גרסה מצדו של הנאשם, ומשלא הופרכה גרסתם של המתלוננים, הריני קובע כי הנאשם הוא זה שהשמיע את דברי האיום וההדחה שלעיל.

19. עבירות המחשב

אמנם, לא הוכח קשר ישיר של הנאשם לביצוע עבירות המחשב המיוחסות לו בכתב האישום, אך אחריותו של הנאשם לביצוע עבירות אלה מתבססת על קיומן של ראיות נסיבתיות. החשובה בהן נובעת מהיותו של הנאשם "המכנה המשותף" למבקשי ההלוואה והעובדים שלחשבונותיהם נעשה החזר דמי ביטוח או תשלום שכר עבודה בסכום גבוה יותר מהמגיע כשלהעברה נלוותה דרישה כי יחזירו לו את ההפרש. במלים אחרות, הנאשם הינו אותו גורם שעומד מאחורי כל מעשי המרמה, אשר נקט באותה שיטת ביצוע בעבירות שביצע. כך למשל בעניינה של אירינה מלכה, שהודעתה ת/2422 הוגשה בהסכמה. מלכה פנתה לקבלת הלוואה על פי מודעה ת/2422(א) שראתה בעיתון. מלכה שהבינה כי לא תקבל את ההלוואה דרשה מ'דוד' כי יחזיר לה את דמי הביטוח ששילמה. דוד המתייצג כנציג בנק מסד מודיע לה כי נעשתה לחשבונה העברה כספית, אך מפאת "טעות", זו הייתה גבוהה מהסכום המגיע לה. משכך, נדרשה להחזיר את ההפרש לפי פרטים שיימסרו לה בהמשך.

בפועל, ההעברה הכספית נעשתה לחשבונה ביום 24.8.2010 באמצעות המחאה מזויפת שבוטלה. למחרת היום, משהתקשר אותו 'דוד', שהתייצג כנציג בנק מסד, כדי להסביר לה כיצד יש לבצע את החזרת ההפרש, מלכה מעדכנת אותו כי המחאה בוטלה, או אז הוא מודיע לה כי תקבל את כספה בדרך אחרת. ביום 14.9.2010 בוצעו לחשבונה של מלכה שתי העברות כספיות על סך של 5,700 ₪ כל אחת וזאת באמצעות חדירה לחשבונות בנק של אסתי ואליהו גבאי ויוסף ואורנה דגן. אין חולק כי העברות בוצעו באמצעות חדירה לחשבונו של האדונים גבאי ודגן וכמתועד בהודעות ת/558 ות/536 א' ב'. (מומחי אבטחת מידע).

מי שהציג עצמו כנציג בנק מסד (הנאשם) מתקשר למלכה ומודיע לה כי נעשתה העברה לחשבונה, אלא שבסמוך לכך נודע למלכה מבירור שנעשה עמה בבנק בו מתנהל חשבונה, כי מדובר בהעברה לא חוקית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

באותה שיטה פעל הנאשם כלפי יבגני רוטמינטרובסקי (להלן: "יבגני") הודעתו הוגשה בהסכמה, ת/193, מבקש הלוואה שביקש החזר ממי שהתייצג בפניו כנציג בנק מסד, יבגני מבקש לקבל חזרה את דמי הביטוח שאותם שילם. לאחר שיבגני העביר את מספר חשבונו ל"נציג" הבנק, הודיע לו האחרון כי יועברו לזכותו מאת אדם בשם אלכסנדר בקמן כספים, אך הכספים שיועברו יהיו הרבה מעבר למה שמגיע לו כהחזר. משכך, הוא מתבקש להחזיר את ההפרש. אכן, כפי שנמסר ליבגני באותה שיחת טלפון, נעשתה העברה כספית על סך של 6,000 ₪ לחשבון הבנק של יבגני, כאשר ההעברה נעשתה מחשבון הבנק של אלכסנדר בקמן. העברה נעשתה שוב באמצעות חדירה לחשבון האינטרנטי. ראה הודעת אלי נירים ת/560.

כך גם נהג הנאשם בעניינה של אוקסנה סטפנובה (להלן: "אוקסנה"), עובדת שהודעתה הוגשה בהסכמה, ת/398. על פי דברי אוקסנה, היא פנתה על פי מודעה באינטרנט שהציעה עבודה מהבית לטלפון שהופיע במודעה. בשיחה עם המעביד, היא התבקשה להתקין בביתה קו טלפון של הוט והוסבר לה כי לחשבון הבנק שלה יופקדו המחאות. אוקסנה נענתה לבקשת המעביד, התקינה בביתה קו טלפון של הוט, שמספרו 077-5347604, מספר טלפון זה פורסם בהמשך על ידי הנאשם במודעות, בהן הציע הלוואות ועבודה. לטלפון זה התקשרו מתלוננים נוספים, בין בבקשת הלוואה ובין בבקשת עבודה. כך ילנה פולדנב שהודעתה ת/246 הוגשה בהסכמה, וכך לודמילה חרט, שהודעתה סומנה ת/295 ומרינה רדייב, שהודעה הוגשה וסומנה ת/296. גם מרינה רדייב, עובדת, מתבקשת להתקין בביתה קו טלפון, שממנו בוצעה פעולת עקוב אחריי לטלפון מספר 380671880773 שנתפס בחיפוש על גופו של הנאשם, ראה ת/46 וכן ת/64, סעיף 2.

במסגרת הודעתה, ת/398, מוסרת אוקסנה אינפורמציה נוספת, לפיה אחת בשם ויקטוריה רוסינסקי, העובדת בהעברת כספים לאוקראינה (שמה של רוסינסקי מוזכר על ידי דמיצ'ב כאחת מאלה שקיבל ממנה העברות כספיות מרובות באמצעות western union). אוקסנה מספרת עוד כי על פי הוראת והנחיית הנאשם, פתחה חשבון בנק חדש, בבנק לאומי. ביום 24.9.2010, הועברו לחשבונו החדש כספים בהעברות בנקאיות, ארבע העברות על סך 5,700 ₪, מחשבונות של דימיטרי למדן, ענת אביגדור, אלכסנדר גרז'ין ובוריס דולגין. יום לאחר העברת הכספים לחשבונו, היא התבקשה על ידי הנאשם להעביר לו סך של 4,200 ₪, ואת היתרה לשמור לעצמה כמשכורת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

הראייה לכך כי חשבונות בנק אינטרנטיים רבים של בנק לאומי נפרצו/נחדרו באמצעות תוכנת ריגול 'סוס טרויאני', מצויה בהודעותיהם שהוגשו בהסכמה, של נציגי מרכז הבקרה לאבטחת מידע בבנק לאומי, הודעות יניב שמענוב ואלי אירים (ת/553-561). כך גם עולה מהודעתו של ניר נתיב (ת/568) חוקר מחשבים, שבדק את מחשבו של אלי כהן רואה-חשבון של מר חביביאן מאיר (ת/556), שחשבון הבנק שלו בבנק לאומי נפרץ והושתלה בו תכנת ריגול מסוג 'סוס טרויאני', כך שתוכנת הריגול מופעלת בו זמנית עם הפעלת המחשב של הלקוח והאינפורמציה שבמחשב של הלקוח מועברת אל כתובת IP שנמצאת בחו"ל בבוסניה.

כפי שציינתי בפתיח לפרק זה, לא נמצא "אקדח מעשן" בכליו של הנאשם, שכן על כונני המחשבים שנתפסו ברשותו, לא נמצא זכר לתוכנת ריגול כלשהי, אך הראיות הנסיבתיות וכפי שפורטו, מובילות אליו ומצביעות עליו כמי שעומד מאחורי ביצוע עבירות אלה, בין אם הייתה לו שליטה על כך באופן עצמאי ובדרך שהחקירה המשטרתית לא הצליחה לגלות, ובין בשיתוף פעולה עם אחר, שזהותו גם היא נותרה עלומה.

20. היקף המרמה

בכתב האישום מייחסת המאשימה לנאשם, סעיף 41 לכתב האישום, "**קבלה במרמה כספים רבים בסך המגיע כדי 2.5 מיליון ₪ וכן למעלה ממיליון ₪ נוספים שניסה לקבל במרמה ולא הצליח**". הסכומים המדויקים שנוקב בהם כתב האישום (טבלה א' וטבלה ב') הם אלו:

2,379,809 ₪ (שני מיליון שלוש מאות שבעים ותשע אלף ושמונה מאות ותשעה ₪) אותם קיבל הנאשם, והסך של 1,258,269 ₪ (מיליון מאתיים חמישים ושמונה אלף ומאתיים שישים ותשע ₪) אותם ניסה הנאשם לקבל. בסיכומיו, ביקש ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם בסכומי המרמה שהוכחו, קבלתם של 2,712,262 ₪, ובניסיון קבלתם במרמה של 2,134,452 ₪ - הכל על פי פירוט שנעשה בטבלאות שבסיכומי התביעה, טבלאות א' ו-ב'.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

עיינתי בטבלאות א' ו-ב' שבסיכומי המאשימה, ובתיקוני הטעויות והתוספות שבעמודים 179-182 לאותם סיכומים. לא מצאתי כי ההגנה התייחסה אל סכומי המרמה במהלך ניהול פרשת ההגנה, כך גם לא מצאתי התייחסות בסיכומי ב"כ הנאשם. בקשת ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם במה שהוכח כאמור, מעוגנת בראיות כמופיע בטבלאות א' ו-ב', כך שהלכה למעשה הוכח, כי היקף המרמה הוא זה שמופיע בטבלאות הנ"ל. משכך, החלטתי להרשיע את הנאשם בסכומי המרמה שהוכחו וכפי שאלו מיוחסים לו בסיכומי המאשימה, קרי: קבלתם של 2,712,262 ₪ וניסיון קבלתם של 2,134,452 ₪. החלטתי זו מעוגנת בהוראות סעיף 184 לחסד"פ, (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 לפיו **"בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן..."** ראה לענין זה דברים שנכתבו ב-ע.פ. 10836/10/10 שניתן ביום 15.3.2012 על ידי הרכב כב' הנשיאה ברלינר בעניינו של דוד אפל.

בענייננו, הוכחת הסכומים ביתר כעולה מטבלאות א + ב, היתה פונקציה של הגשת הודעות המתלוננים בהסכמה, ואי חקירתם על כך.

21. עבירות הלבנת הון – הכיצד?

"עבירות המקור" שהולידו את "הרכוש האסור", כהגדרתו בסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, הן עבירות המרמה. ראה הגדרת עבירת מקור בסעיף 2 לחוק איסור הלבנת הון, וסעיף 11 לתוספת הראשונה לחוק הנ"ל. הנאשם ביצע את עבירות הלבנת ההון, כאשר עשה ברכוש האסור - הכספים שהניבו לו עבירות המרמה מעשים שכל מטרתם הסתרת זהותו כבעלים של הרכוש והסתרת מקורו, מיקומו והתנועות שנעשו בו. אף שחלק ממעשי ההסתרה נועד לצורך הוצאתה לפועל של תכנית המרמה, חלקם האחר והעיקרי של מעשי ההסתרה נועד על מנת לטשטש את מקורו ועקבותיו של הרכוש, כאשר הנאשם משתמש בשירותיהם של "אנשי קש", שלא היו מודעים בזמן אמת כי הם מסייעים לנאשם בהסתרת מקורות הרכוש וזהותו של הנאשם כבעלים של רכוש זה מעיני רשויות האכיפה בכלל ועיני המערכת הבנקאית בפרט, שהרי לא העברת סכומי כסף קטנים על ידי אנשים שונים (שמצטברים בסופו של יום לסכומים גדולים), כהרי העברות חוזרות ונשנות על ידי אותו גורם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

הנאשם הגדיל ועשה כאשר ביצע חלק גדול מעבירות המקור תוך שימוש בתוכנת ריגול וביצוע עבירות לפי חוק המחשבים, שהן לעצמן עבירות קשות לפענוח, שנעשות תוך ניצול פרצות האבטחה והפעלתן של תוכנות זדוניות. גם השימוש שהנאשם עשה ברכוש האסור, לדוגמא הכספים שהגיעו לידי באמצעות דמיצ'ב, הטמעתם בנכסים שלו באוקראינה - ביצוע שיפוצים ורכישת חומרי בנייה והשבחת דירות שברשותו נועד להקשות על אפשרות זיהויו של הרכוש האסור, שמקורו בעבירות המרמה. המסקנה מן האמור הוא שהנאשם ביצע גם את העבירות המיוחסות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

22. עדי ההגנה

לא תהיה המלאכה שלמה מבלי התייחסות לשני עדי ההגנה שנשמעו. עה/1 יאנה פוטייבסקי (להלן: "פוטייבסקי") ו-עה/2 אלכסנדר רומנוב (להלן: "רומנוב"), שעדויותיהם נמצאו כעדויות שקריות, שאינן ראויות לאמון. עצם השימוש שעשה הנאשם בשני עדי שקר על מנת לבסס את הגנתו אומרת דרשני והיא יותר מבעייתית, זאת אומר בלשון המעטה. הזקקות הנאשם לעדי שקר מצביעה על אופיו של הנאשם וחוסר המעצורים שאפיין התנהלותו שהיתה חפה מכל עכבה מוסרית הן במהלך ביצוע העבירות, הן במהלך חקירותיו במשטרה והן במהלך ניהול המשפט, אך יותר מכל היא מבססת ומחזקת מסקנתי כי מדובר בגרסת הגנה משוללת כל יסוד – הגנת בדים. הנאשם השתמש ב'גרעין של אמת' שהוא מעורבותה של אונישנקו בביצוע העבירות תוך שהוא "מלביש" עליו גרסת שקר שנתפרה והותאמה לצרכיו כאשר את כל האשם הוא הודף לעברה. כאשר האמת היא שמעורבותה של אונישנקו במעשים היתה יחד עמו כאשר הוא זה שניצח על הביצוע העברייני והיא היתה בבחינת המסייעת בידו. זוהי אפוא התרשמותי מגרסת ההגנה שאת בסיסה ובניינה הקים הנאשם, זוהי גם התרשמותי מגרסאות עדי ההגנה השקריים שהיו בבחינת הוספת "דופן חיזוק" למגדל השקרים שבנה הנאשם בהבל פיו.

אקדים ואומר כי לא הבנתי מה צורך להגנה בעדותה של עה/1 אם גרסת ההגנה הינה כי אונישנקו ודמיצ'ב עומדים מאחורי מעשי המרמה; שהרי בעדותה של עה/1 אין זכר לשני אלה או אף רמז שיכול לקשור אותם לכך. מאידך, אם ההגנה מבקשת לבסס קו הגנה חלופי לפיו 'אחרים' ביצעו את המעשים המיוחסים לנאשם וביקשו להפלילו בכך על לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

עוול בכפו או אז ניתן להבין את זימונה של עה/1 לעדות, אך עדיין לא ניתן להבין הכיצד שתי גרסאות ההגנה יכולות לגור בכפיפה אחת עם השניה, וכיצד תוכל הגנתו של הנאשם להיתרם מעדותה של עה/1, כאשר הנאשם עצמו נמנע מלהניח את המסד העובדתי לקו ההגנה החלופי. כך או אחרת, עדותה של עה/1 אינה ראויה לאמון מהסיבה הפשוטה של- עה/1 היו שלוש גרסאות כאשר אף אחת מן הגרסאות אינה מתיישבת עם רעותה, אודה כי לא ירדתי לסוף דעתו של ב"כ הנאשם בסיכומיו, מדוע אני צריך ליתן אמון בגרסה שהעדה מסרה במהלך עדותה בפני, כאשר הוא עצמו מטיל ספק באמינותה, ודי לי לצורך הענין ומבלי להיכנס למהות הסתירות הממשיות שניתנו בעדותה, אלא בהפניה לדברי ב"כ הנאשם ששאל את עה/1 בחקירתו הנגדית את השאלה הבאה:

"הבנתי שיש 3 גרסאות, אחת שאמרת לחוקר מיכאל, שהכרת את דימיטרי מלכיאל אישית... והוא חייב לך שבעים אלף ₪ והתחלת להפקיד שיקים לחשבון, אחר כמה דקות שינית והתחלת לספר שמעולם לא ראית את דימיטרי מלכיאל אלא ששוחחת אתו בטלפון והוא הציע לך עזרה פיננסית להפקיד שיקים ולמסור לפיטר, אלה שתי הגרסאות הרשומות בהודעתך 29.1.09. לאחר מכן באת לכאן ומסרת גרסה שלישית שבפועל את דיברת עם אדם בשם אדיק (אדוארד) שהדריך אותם להגיד בפני החוקרים שם דימיטרי מלכיאל ת.ז. של דימיטרי מלכיאל ושני טלפונים שלא היו באותה מועדה שאת ראית בעיתון כי היו של אורנג', מתוך השלש גרסאות איזה נכונה?"
ועל כך אומר "ואידך זיל גמור".

עה/2 אלכסנדר רומנוב (להלן: "רומנוב")

אקדים מסקנה לניתוח ואומר כי מדובר בעד שקר קלאסי שעדותו "מוזמנת ותפורה" על פי מידותיה של גרסת הנאשם – שהיתה גרסה כבושה ו"מבושלת", שקרמה עור וגידים תוך כדי ניהול המשפט, גרסה שנדחתה על ידי כגרסת שקר בלתי אמינה בעליל. ככל שהדבר מתייחס לאופן מתן העדות על ידי עה/2 והתרשמותי בזמן אמת ממנה, אין לי אלא לאמץ את הדברים שכתב ב"כ המאשימה בסיכומיו לפיהם עדותו של רומנוב דמתה יותר ל"דקלום" יותר מאשר מסירת עדות, כאשר הנאשם יושב ומקשיב לתשובותיו של העד, לשאלות שסנגורו מפנה אליו כשהוא מחזיק במחברת פתוחה "באצבע אחת הוא עוקב אחרי הכתוב במחברת בדיוק בקצב שבו מעיד העד ובעזרת העיפרון שבידו השניה הוא מסמן וי או קו על כל תשובה שהעד מוסר", כמורה הבוחן את תלמידו בדקלום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

שיעורי הבית שהכין בעל פה. ההערות בפרוטוקול בית המשפט בעמ' 432, 435, 436 משקפות את התנהלות הדברים.

הפרטים "המוזמנים" בעדותו של רומנוב פורטו באריכות בסיכומי ב"כ המאשימה, לדוגמא כאשר נשאל העד אם הטלפונים בהם השתמשה אונישנקו היו קבועים או משתנים, הוסיף העד מיוזמתו כי טלפון אחד שהיה שייך לעבודה נעלם או אבד. כידוע, חשיבות רבה נודעה לשימוש בטלפונים השונים לביצוע העבירות כאן, ואני תוהה מדוע מצא העד להוסיף פרט זה מיוזמתו ומבלי שנשאל על כך, כאשר על פניו ולמשקיף מן הצד, מדובר בפרט זניח ואינו ראוי לזכירה. כך גם כאשר נשאל באם היה לנאשם רכב פרטי, לא הסתפק העד בתשובה קצרה, משהוסיף מיוזמתו את עובדת היותו של הנאשם "נוסע לענייני יוליה אונישנקו בתור נהג". עובדה שאפילו הנאשם עצמו לא ציין אותה בעדותו. כידוע, גם לנושא השימוש ברכב המיצובישי של אונישנקו ישנה חשיבות לאור ממצאי החיפוש בו, והדוגמאות רבות ומפורטות בעמ' 120 בסיכומי המאשימה, ואין בדעתי להמשיך ולפרט. כך גם הפנה גם ב"כ המאשימה לנפלאות זכרוננו המופלג של העד, בעמ' 121 לסיכומים כשזכרוננו של העד נתחדד דווקא בנושאים שהיו חשובים להגנתו של הנאשם כשמאידך, העד לא זכר דברים שמצופה ממנו כי יזכור, כך למשל העד שהינו רופא שיניים במקצועו, לא זכר מה מספר רישיונו המקצועי. לאור זכרוננו הסלקטיבי של העד, הערתי לעד במהלך עדותו "אתה יודע יותר מדי מכדי שאאמין לך" (עמ' 455 ש' 5).

כאמור, ידיעותיו הרבות של העד התמקדו בדברים שיכולים היו לסייע לנאשם, בעוד שבדברים שמצופה היה שיזכור, הוא לא זכר או שלא ידע לספר עליהם דבר. כך מנה ב"כ המאשימה רשימה ארוכה של סתירות בעניינים מהותיים בין גרסת העד לבין גרסת הנאשם. אפנה אך לשלושה נושאים. בענין הסיבה שבגינה עברה אונישנקו לגור בדירה שבדרוז'בה - הנאשם מנה קלקולים קטנים בדירתה של אונישנקו כסיבת המעבר, בעוד רומנוב סיפר על 'אסון' שפקד את דירתה של אונישנקו; בענין מספר העובדים וטיב עיסוקיה של אונישנקו - הנאשם טען כי אונישנקו העסיקה כשלושים עובדים ועסקה בנדל"ן מאידך, רומנוב העיד כי אונישנקו לא עסקה בנדל"ן ולא העסיקה יותר משמונה עובדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

עדותיו של העד היתה מגמתית, נראה כי כל רצונו היה לרצות את האשם ו"לספק את הסחורה" במתן עדות שתשרת את מטרותיו, וכשהתרשם שהעדות שמסר אינה לרוחו של הנאשם הוא דאג לבצע בה תיקונים בזמן אמת, כך למשל כאשר (שלא כמצופה) הוא נשאל בחקירה הנגדית לגבי אפשרות זיהוי קולותיהם של דוברים בשיחה מתוך ת/75, שאז העד זיהה את קולו של הנאשם כאחד הדוברים, תשובה שלא עלתה עם ציפיות הנאשם מאחר וזו עלולה לסבך אותו בכל צבר השיחות שבדיסק, ת/75 (ראה עמ' 456-457). הנאשם שהבין שתשובתו של העד עלולה להזיק לו וחרף הצהרתו של סגורו כי אין לו עוד שאלות בחקירה נגדית, ביקש ברשות בית המשפט, שניתנה לו, לשאול את העד שאלה נוספת שהיתה באיזה מידת בטחון הוא מזהה את קולו של הנאשם (בשיחה שהוצגה לו מ-ת/75), העד, כמי שהבין את חשיבות השאלה בהיותה מגיעה מכיוונו של הנאשם שהתעקש כי תישאל, השיב כמנסה לתקן את הנזק שנגרם מתשובתו הקודמת בכך שבסולם של 1 עד 10, הזיהוי הוא ברמה של דרגה חמש. והנה, כך תיקן העד את הנזק שנגרם מתשובתו הקודמת.

לסיכום, מדובר בעדות מוזמנת, מגמתית ושקרית בעליל שאינני מאמין לה כלל.

23. סוף דבר

המאשימה הביאה בפני בית המשפט מערך ראיות שלם הבנוי נדבכים נדבכים, ראיות חפציות, ראיות ישירות וראיות נסיבתיות כאשר בכוחו של כל נדבך כאמור לסבך את הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו. חשיבות מיוחדת ניתנת אפוא להוכחתה של שיטת הביצוע הייחודית כאן ולכוחה הראייתי וכפי שהדברים באו לידי ביטוי בדברי כבוד השופט ארבל, בפסקה 333 בע"פ 3372/11 משה קצב נ' מ"י, ניתן ביום 10.11.2011 (טרם פורסם).

"מטרתה של עדות שיטה היא להוכיח את היסוד העובדתי של העבירה כגון הוכחת עצם ביצוע מעשה העבירה או הוכחת זהות המבצע... במסגרת עדות שיטה תיבחן רמת הדמיון הנדרשת בהתחשב במכלול הנתונים והראיות כך למשל, כאשר מדובר בראיה יחידה לקביעת זהותו של הנאשם כמבצע העבירה ודאי שתידרש מידה רבה של דמיון בין העדויות עד כדי מעין טביעת אצבע. לעומת זאת, אם קיימת עדות מהימנה הקובעת את זהותו של הנאשם אך לעדות זו נדרש סיוע, הרי שרמת הדמיון שתידרש מעדות השיטה לעדות העיקרית תהיה פחותה". הדברים שלעיל יפים ונכונים לכלל עבירות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

המרמה שביצע הנאשם כאן בהשתמשו באותה שיטת ביצוע, כאשר המאפיינים הייחודיים של שיטת הביצוע משמשים כ'טביעת אצבע' שיש בכוחה לזהות את הנאשם כמי שעמד מאחורי המעשים כולם.

שילובם של כל הנדבכים הראייתיים שמניתי לעיל, יוצר מבנה איתן ומבוסס עליו ניתן להשתית את הרשעתו של הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ברמה של מעבר לכל ספק סביר. מול המבנה הראייתי האמור עמדה גרסתו הכבושה והשקריה של הנאשם שבה לא ניתן כל אמון וכפי שנאמר בע"פ 3974/92 אזולאי נגד מדינת ישראל, פ"ד מ"ז (2) 565 בעמ' 570 :

"לסיכום, על בית המשפט לשקול את מארג הראיות המצביע לכיוון קיומה של העובדה המפלילה, לעומת הסבריו של הנאשם והסברים היפותטיים סבירים אחרים. אם ממכלול הראיות האפשרות להסיק קיום עובדה שאין בה אשמה של הנאשם היא אפשרות דמיונית, ואילו המסקנה ההגיונית היחידה המתבקשת ממכלול הראיות, בהתחשב במשקלן, היא קיומה של העובדה שיש בה אשמת הנאשם – הרי שמכלול ראיות זה מספיק להוכחת האשמה בוודאות הדרושה במשפט הפלילי".

בשוקלי כאמור, החלטתי להרשיע את הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום כדלקמן :

1. קשר לפשע – (ריבוי עבירות), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן : "החוק").
2. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, (ריבוי עבירות) לפי סעיף 415 סיפא לחוק.
3. ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 415 סיפא לחוק ביחד עם סעיף 25 לחוק הנ"ל.
4. זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר (ריבוי עבירות), לפי סעיף 418 סיפא לחוק.
5. שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר ובנסיבות מחמירות, (ריבוי עבירות) לפי סעיף 420 לחוק ביחד עם סעיף 418 לחוק.
6. סחיטה באיומים (ריבוי עבירות), לפי סעיף 428 רישא לחוק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12-06-26495 מדינת ישראל נ' מלכיאל(עציר)

7. הדחה בחקירה (ריבוי עבירות), לפי סעיף 245(ב) לחוק.
8. החדרת נגיף מחשב (ריבוי עבירות), לפי סעיף 6(ב) לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.
9. חדירה לחומר מחשב שלא כדין במטרה לבצע עבירה (ריבוי עבירות), לפי סעיף 5 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.
10. הלבנת הון (ריבוי עבירות) לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

ניתנה והודעה היום כ"ח אלול תשע"ג, 03/09/2013 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' קרא, סגן נשיאה